

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1545, 2 Νοέμβρη 2022

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Τα νέα γερμανικά τεθωρακισμένα στην παρέλαση στη Θεσσαλονίκη

Συνάντηση
Σολτς-
Μητσοτάκης

Αυτοί οργανώνουν πόλεμο
και κουκουλώνουν σκάνδαλα

ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

Νίκη Λούλα-νέοι αγώνες

σελ. 20

Σκάνδαλο Πάτση σελ. 4-5

9 ΝΟΕΜΒΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ • 11πμ Πλ. Κλαυθρόνας
ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ • 10.30πμ Υπ. Εργασίας

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΝΔ

- Συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις
- Μαζικές προσλήψεις-μονιμοποιήσεις
- Καμιά ιδιωτικοποίηση - επανακρατικοποιήσεις

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Γυρίστε στις
σελίδες 8, 9

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η πάλη για τη δημοκρατία
σήμερα

Μια μέρα με
επαναστατικές
ιδέες και
συζητήσεις

6 ΝΟΕΜΒΡΗ

Νομική
Σχολή
ΑΘΗΝΑ

11πμ-1πμ Πολιτική κρίση,
κρίση συστημική

3.30πμ-5πμ Ο Λένιν
και η Δημοκρατία

1.30πμ-3πμ Ο Μαρξισμός
και το κράτος

5.30πμ-7πμ Η πάλη για τη
δημοκρατία σήμερα
και η επαναστατική
Αριστερά

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 2105221509

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ-ΣΟΛΤΣ

Πολεμοκάπηλη συνεργασία

Εκτασιασμένα ήταν τα κυβερνητικά ΜΜΕ από την παρουσία των γερμανικών τεθωρακισμένων Marder στη στρατιωτική παρέλαση στη Θεσσαλονίκη την προηγούμενη βδομάδα. Και μέσα στο «κλίμα εθνικής ανάτασης» προβάλλανε και τις απαντήσεις του Σολτς και του Μητσοτάκη σε ερώτηση που τέθηκε στη κοινή συνέντευξη τύπου σχετικά με τον τελικό προορισμό των τεθωρακισμένων. «Είναι ένας εξαιρετικά αξιοσέβαστος και αξιόπιστος εταίρος η Ελλάδα στο NATO και δεν θα απαντήσω εγώ για τη θέση της Ελλάδας» είπε ο Γερμανός καγκελάριος. Και ο Μητσοτάκης «αποκάλυψε» ότι τα τεθωρακισμένα θα πάνε στον Έβρο. Τα αντίστοιχα αμερικάνικα τεθωρακισμένα τα M117, «παρέλασαν» και αυτά στη Θεσσαλονίκη αλλά θα πάνε στα νησιά του Αιγαίου.

Τα γερμανικά τεθωρακισμένα που συνόδεψαν τον Σολτς στην επίσημη επίσκεψή του έρχονται να αντικαταστήσουν τα τεθωρακισμένα BMP-1 που έχουν αρχίσει να παραδίδονται στην ουκρανική κυβέρνηση. Όμως η επίσκεψη του Σολτς αφορούσε πολλά περισσότερα από αυτή την «τράμπα».

Η κυβέρνηση της ΝΔ ψάχνει τρόπους πως θα βολευτούν και οι απαιτήσεις του γερμανικού καπιταλισμού στην Ανατολική Μεσόγειο γιατί θεωρεί ότι έτσι αποκτάει πλάτες απέναντι στον «σουλτάνο» Ερντογάν. Η ενεργειακή κρίση έχει αναθερμάνει όλα τα σχέδια για εξορύξεις, αγωγούς μεταφοράς πετρελαίου και φυσικού αερίου ή τις διαδρομές και τους σταθμούς επεξεργασίας του υδροποιημένου φυσικού αερίου. Οι γερμανικές πολυεθνικές δεν μπορούν να λείπουν από αυτό το καταστροφικό για το περιβάλλον, φαγοπότι. Ούτε από το φαγοπότι των κερδοσκόπων της αγοράς στις επενδύσεις Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας. Όπως δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος **Οικονόμου**: «Ο καγκελάριος αναγνώρισε, επίσης, ότι η χώρα μας αποκτά σημαντικό ρόλο για το ενεργειακό μέλλον της Ευρώπης τόσο με την ανάπτυξη των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας όσο και με τη δημιουργία νέων υποδομών που την καθιστούν ενεργειακό κόμβο».

Παζάρια

Παράλληλα, ο γερμανικός καπιταλισμός θέλει να μπει πιο χοντρά στα παζάρια και τις κόντρες για τον έλεγχο των δυτικών Βαλκανίων. Η Ε.Ε και το NATO θέλουν να απορροφήσουν όλη αυτή την περιοχή και για οικονομικούς και για «γεωπολιτικούς» λόγους. Ιδιαίτερα από την στιγμή που αυτή η περιοχή είναι πλέον τα άμεσα μετόπισθεν του ιμπεριαλιστικού πολέμου στην Ουκρανία. Μια βδομάδα πριν την επίσκεψη Σολτς ο **Δένδιας** και ο **Θεοδωρικός** συμμετείχαν στις συνόδους υπουργών Εξωτερικών και Εσωτερικών της Διαδικασίας του Βερολίνου για τα Δυτικά Βαλκάνια. Ο πρώτος έκανε αγέρωχες δηλώσεις για την «τουρκική επιθετικότητα» και ο δεύτερος εκτόξευσε ρατσιστικό δηλητήριο για να μην ξανανοίξει η «βαλκανική οδός» για τους πρόσφυγες. Στις 3 Νοέμβρη θα πραγματοποιηθεί η Σύνοδος Κορυφής αυτής της «Διαδικασίας» (που είχε ξεκινήσει η Μέρκελ το 2014) στην οποία θα συναντηθούν ξανά ο Μητσοτάκης και ο Σολτς.

Μπορεί ο αντιδραστικός ανταγωνισμός ανάμεσα στην ελληνική και τουρκική άρχουσα τάξη να μπαίνει σε περίοδο «διαλόγου» αλλά οι συνθήκες που τον επηρεάζουν δεν ελέγχονται από κανέναν. Οι εξελίξεις του ιμπεριαλιστικού πολέμου στην Ουκρανία ανατρέπουν καθημερινά δεδομένα, «επιτυχίες» και «σταθερότητες». Λίγες βδομάδες πριν, η κυβέρνηση της ΝΔ πανηγύριζε για την «στρατηγική σχέση» με το Ισραήλ, επιδεικνύοντας την πλωτή πλατφόρμα της Energean στο κοίτασμα Καρίς που έχει καταπιεί το ρατσιστικό κράτος-δολοφόνος μετά τη συμφωνία για τις ΑΟΖ με τον Λίβανο. Αλλά η συνέχεια ήταν η επίσκεψη του ισραηλινού υπουργού Εξωτερικών στην Άγκυρα για «αναθέρμανση» των σχέσεων.

Ο Οικονόμου, και με αφορμή την επίσκεψη Σολτς, έκανε την γελοία δήλωση ότι «η χώρα μας αντέχει στον παγκόσμιο τυφώνα κρίσεων» την ώρα «που λυγίζουν ακόμα και υπερδυνάμεις». Στην πραγματικότητα η διπλωματία του Μητσοτάκη και του Δένδια είναι μπάσιμο σε αυτόν τον «τυφώνα», ακόμα και αν πιάνονται από το χέρι του Σολτς. Για τους εργαζόμενους και τη νεολαία αυτή η προσέγγιση φέρνει περισσότερες θυσίες σε μισθούς και κοινωνικές δαπάνες για εξοπλισμούς και ιδιωτικοποιήσεις.

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Ιμπεριαλιστικός πόλεμος που σπέρνει θάνατο, πείνα και παγωνιά

Την περασμένη Κυριακή η ρώσικη κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι αποσύρεται από την συμφωνία για την εξαγωγή σιτηρών και λιπασμάτων από τα ουκρανικά λιμάνια στη Μαύρη Θάλασσα. Η συμφωνία είχε επιτευχθεί τον Ιούλη υπό την αιγίδα του ΟΗΕ και με μεσολάβηση της τουρκικής κυβέρνησης. Έτσι η Κωνσταντινούπολη είχε γίνει η έδρα των ομάδων ειδικών που έλεγχαν τα πλοία που μετέφεραν σιτάρι μέσα από ειδικούς θαλάσσιους «διαδρόμους».

Όταν υπογράφηκε η συμφωνία τα διεθνή ΜΜΕ και κάμποσοι διπλωμάτες τη χαιρέτισαν σαν «μια αχτίδα φωτός», ένα πρώτο βήμα για τη «διπλωματική λύση» και το σταμάτημα του πολέμου. Το πρώτο πλοίο που σάλπαρε μεταφέροντας σιτηρά, υποτίθεται για τον Λίβανο έγινε παγκόσμια είδηση. Αυτό που ακολούθησε ήταν βέβαια η κλιμάκωση του πολέμου.

Τώρα η ίδια η συμφωνία είναι ουσιαστικά νεκρή. Η ουκρανική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι η απόφαση της Ρωσίας είχε άμεσο αντίκτυπο σε 218 φορτηγά πλοία. Τα 16 ήταν ήδη φορτωμένα με σιτάρι και έτοιμα να σαλπάρουν.

Ο **Αρίφ Χουσεΐν**, επικεφαλής οικονομολόγος του Παγκόσμιου Επισιτιστικού Προγράμματος του ΟΗΕ, δήλωσε στην εφημερίδα Φαϊνάνσιαλ Τάϊμς, ότι «δεκάδες χώρες» θα επηρεαστούν από τη νέα διακοπή του εφοδιασμού από την Ουκρανία: «Στις καλές εποχές [αυτό] θα ήταν κακό, αλλά στην τρέχουσα κατάσταση του κόσμου, είναι κάτι που πρέπει να επιλυθεί το συντομότερο δυνατό», συμπλήρωσε.

Η απόσυρση της Ρωσίας ήρθε ως σε απάντηση σε απόπειρα να χτυπηθεί η νέα ναυαρχίδα του ρωσικού στόλου της Μαύρης Θάλασσας στο λιμάνι της Σεβαστούπολης στην Κριμαία. Οι ΗΠΑ και το NATO χρειάζονται μια ακόμα θεαματική επιτυχία στον πόλεμό τους με τον ρωσικό ιμπεριαλισμό και έτσι παρείχαν

την τεχνογνωσία και τις πληροφορίες για μια τέτοια κίνηση στην ουκρανική κυβέρνηση. Γνωρίζανε ποια θα είναι η απάντηση του Πούτιν αλλά είναι το ίδιο κυνικοί και βάρβαροι με αυτόν.

Υποκριτικές διαμαρτυρίες

Γι' αυτό είναι υποκριτικές οι διαμαρτυρίες των δυτικών κυβερνήσεων για τις φτωχές χώρες που θα στερηθούν το ουκρανικό σιτάρι. Ο **Μπλίνκεν** ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ για παράδειγμα κάλεσε «όλα τα μέρη σε αυτοσυγκράτηση και να διατηρήσουν αυτή την πρωτοβουλία που σώζει ζωές». Τα ίδια είπε ο **Μπορέλ** της Ε.Ε.

Δεκάρα δεν δίνουν για την παγκόσμια επισιτιστική κρίση που παίρνει τρομακτικές διαστάσεις στο παγκόσμιο Νότο. Οι πολυεθνικές τους είχαν κάνει αμύθητα κέρδη από τις τιμές που είχαν εκτοξευτεί με το ξέσπασμα του πολέμου. Ακόμα και όταν μειώθηκαν, το καλοκαίρι, ήταν πολύ αργά για εκατομμύρια ανθρώπους. Μπορεί να είχαν πέσει αλλά συνέχιζαν να είναι απλησίαστες για πολλές χώρες. Στην Αφρική 280 εκατομμύρια άνθρωποι βρίσκονται αντιμέτωποι με το φάσμα του λιμού.

Και βέβαια, το χρήμα και τις διασυνδέσεις τις είχαν και τις έχουν οι «μεγάλοι παίχτες». Από τα 9 εκατομμύρια τόνους σιταριού που βγήκαν από τα ουκρανικά λιμάνια, τα 2/3 κατέληξαν στα χέρια αμερικάνικων και ευρωπαϊκών εταιρειών. Και τώρα οι «αγορές» ανεβάζουν ξανά τις τιμές πριν ακόμα τα ρωσικά πολεμικά αρχίσουν τις νηοψίες. Η στοιχειώδης ανθρώπινη ανάγκη, η επαρκής διατροφή, γίνεται όπλο των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και θυσία στο βωμό του κέρδους των καπιταλιστών.

Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει την συνέχεια σε αυτό το «μέτωπο» του πολέμου. Πριν την συμφωνία του Ιούλη είχαν αρχίσει να ακούγονται φωνές για την ανάγκη πολεμικά πλοία του «ελεύθερου κόσμου» να συνοδεύουν τα πλοία που φεύγουν από τα ουκρανικά λιμάνια. Δεν είναι απίθανο να ακουστούν τώρα πιο δυνατά.

Εν τω μεταξύ το σφαγείο του πολέμου συνεχίζει να παίρνει εφιαλτικές διαστάσεις. Οι πυραυλικές επιθέσεις της Ρωσίας στέρησαν 350 χιλιάδες κτίρια στο Κίεβο από τρεχούμενο νερό στις αρχές αυτής της εβδομάδας. Το δίκτυο παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας

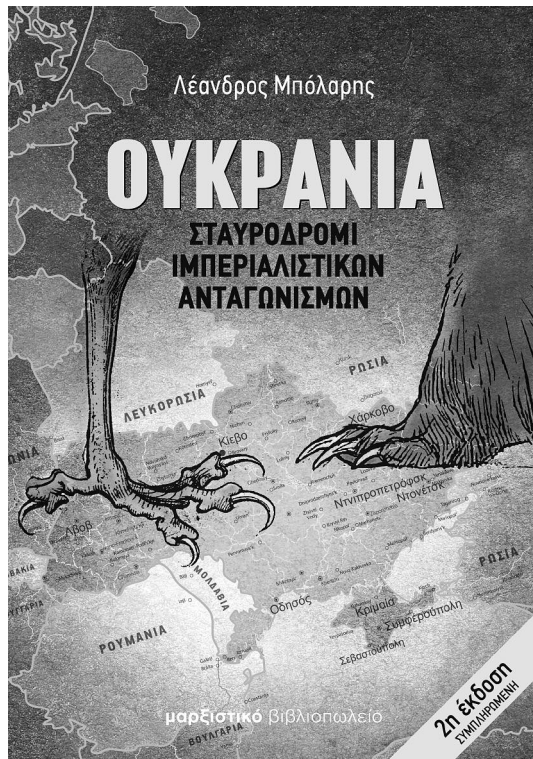
είναι μισοκαταστραμμένο. Ο βαρύς «ρωσικός» χειμώνας έρχεται και εκατομμύρια άνθρωποι κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς τα στοιχειώδη.

Εν τω μεταξύ οι αντίπαλοι ετοιμάζονται για τις χειμερινές επιχειρήσεις τους, στην Χερσόνα και αλλού. Οι χώρες του NATO στέλνουν τον κατάλληλο εξοπλισμό (ο Καναδάς θα στείλει μισό εκατομμύριο «ποιοτικές» χειμερινές στολές) και ο Πούτιν επιθεωρεί τα κέντρα επιστράτευσης απ' όπου ξεκινάνε οι ενισχύσεις για τα μέτωπα.

Οι ιμπεριαλιστές που συγκρούονται στο έδαφος της Ουκρανίας έχουν μπει σε ένα σπιράλ κλιμάκωσης του πολέμου που γίνεται όλο και πιο επικίνδυνος για όλη την ανθρωπότητα.

Λέανδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

Το τελευταίο διάστημα συμβαίνουν πολύ ωραία πράγματα στο νοσοκομείο μου, το ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς». Από τον Ιούνιο και μετά οι Γενικές Συνελεύσεις που πραγματοποιήθηκαν οδήγησαν τους εργαζόμενους στη συλλογική δράση και στην αγωνιστική διεκδίκηση των αιτημάτων τους: μοιράσαμε κείμενο στους ασθενείς και συνοδούς τους στο ΤΕΠ ενημερώνοντας για την απαράδεκτη κατάσταση του Νοσοκομείου και τους καλούσαμε σε κοινή πάλη για την ενίσχυση του ΕΣΥ.

Οι παθολόγοι εναντιώθηκαν στην υπερεργασία και υπερεφημέρευση για να μην κινδυνεύουν οι ασθενείς και οι ίδιοι, πραγματοποιήσαμε μια συγκλονιστική παράσταση διαμαρτυρίας κατά τη διάρκεια των εγκαινίων των ανακαινισμένων (με δωρεά του Λάτση) ΤΕΠ από τον Πλεύρη, συμμετείχαμε στην πανυγειονομική απεργία στις 20 Οκτώβρη με μαζικό-τερους όρους από ποτέ.

Για τις εξελίξεις αυτές, έπαιξαν ρόλο διάφορα πράγματα. Μέσα σε αυτά, πιστεύω ότι έχει παίξει σημαντικό ρόλο και η διακίνηση της Εργατικής Αλληλεγγύης στο Νοσοκομείο μας.

Γιατί είναι η φωνή των εργαζομένων πανελλαδικά, είναι η φωνή που επηρεάζει και επηρεάζεται από το εργατικό κίνημα, είναι η φωνή που φέρνει πολιτικές απόψεις που κερδίζουν τους απλούς ανθρώπους της εργασίας. Είναι η εφημερίδα που αγκάλιασε και πρόβαλε όλα όσα διαδραματίζονται στο νοσοκομείο μας μέσα από τους ίδιους τους εργαζόμενους.

Αυτή η σχέση αλληλεπίδρασης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τους εργαζόμενους, είναι μια σχέση που συντελεί στο να υπάρχουν τεράστιες αλλαγές και στις δυο πλευρές. Αλλαγές που οδηγούν στην πραγματική δημοκρατία και απελευθέρωση.

Αυτές τις αλλαγές θέλουμε να συνεχίσουμε στο νοσοκομείο μας και γενικότερα και για αυτό χρειαζόμαστε την Εργατική Αλληλεγγύη αλλά και μας χρειάζεται. Ας την ενισχύσουμε όπως μας ενισχύει!

Μαρία Χαρχαρίδου,
Νοσηλεύτρια,
μέλος Δ.Σ. Σωματείου
Νοσοκομείου Γεννηματά

Όταν γνώρισα την Εργατική Αλληλεγγύη συνειδητοποίησα ότι υπάρχει μια εφημερίδα που ενημερώνει συνέχεια για τους αγώνες που δίνουν όλοι οι εργαζόμενοι στους χώρους εργασίας, που παλεύει ενάντια στο ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση που προσπαθούν να επιβάλουν αυτοί που μας κυβερνάνε και ελέγχουν τον πλούτο.

Δίπλα στην εργατική τάξη, σε κάθε απεργία, για τα δικαιώματα των εργαζομένων, συντονίζει και στηρίζει την πάλη για την δημοκρατία σήμερα.

Σημαντική ήταν η συνεισφορά της και στην μάχη των εκλογών στον σύλλογο υπαλλήλων ΓΓΔΕ, όπου ως Αριστερά πετύχαμε ένα σημαντικό και νικηφόρο αποτέλεσμα. Βασιστήκαμε στο δίκτυό της για να συγκροτήσουμε ένα δυνατό ψηφοδέλτιο και για να επικοινωνήσουμε με περισσότερους συναδέλφους. Έτσι καταφέραμε να τριπλασιάσουμε την δύναμή μας.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στη συντακτική της ομάδα που κάθε Τετάρτη μας ενημερώνει με άποψη.

Εργατική Αλληλεγγύη, η εφημερίδα που δεν σταματάει ποτέ να μάχεται για τις ελευθερίες. Αξίζει την ενίσχυσή μας, για να μπορεί να συνεχίσει τον αγώνα.

Δήμητρα Παπαδοπούλου,
υπάλληλος ΑΑΔΕ

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι μια εφημερίδα που σταθερά, στοχοπροσηλωμένα και με συνέπεια, αγκαλιάζει και προβάλλει τους αγώνες της εργατικής τάξης και -ευρύτερα- του κόσμου της εργασίας, απέναντι στις νεοφιλελεύθερες κυβερνητικές πολιτικές που εξυπηρετούν αποκλειστικά τα συμφέροντα του κεφαλαίου και της εργοδοσίας.

Τόσο η εφημερίδα με τα άρθρα της, όσο και οι εκπρόσωποί της με την σταθερή παρουσία τους στους χώρους δουλειάς και την αλληλεγγύη τους στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, συμβάλλουν στην αναγκαία διαμόρφωση και ενίσχυση της ταξικής συνείδησης και στην ισχυροποίηση του κινήματος.

Η «Εργατική Αλληλεγγύη» και οι εκπρόσωποί της, έχουν προβάλλει και έχουν σταθεί αλληλέγγυοι σε κάθε αγωνιστική κινητοποίηση, σε κάθε αγωνιστική δράση του Σωματείου μας/ΕΝΕΔΕΠ των λιμενεργατών στις προβλήτες II και III της COSCO στο λιμάνι του Πειραιά, σε όλη την μακροχρόνια πορεία των αγώνων μας.

Η Εργατική Αλληλεγγύη αξίζει την οικονομική ενίσχυσή μας, αφού αποτελεί μια συνεπή αριστερή-αντικαπιταλιστική «φωνή» που σταθερά μάχεται στο πλευρό της εργατικής τάξης για βελτίωση των συνθηκών εργασίας και ασφάλειας, για ΣΣΕ παντού που να εξασφαλίζουν τα εργασιακά δικαιώματα και τις δίκαιες αμοιβές που αξίζουν οι εργαζόμενοι σε κάθε χώρο δουλειάς.

Βασίλης Μανωλάκος,
μέλος ΔΣ του Σωματείου ΕΝΕΔΕΠ
(COSCO)

Ενισχύστε την εργατική αλληλεγγυη

βδομαδιαίτη εφημερίδα
της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Κλιμακώνουμε τους αγώνες μας
για να τελειώνουμε
με το σάπιο σύστημά τους

Για την εργατική δημοκρατία

Τηλ. 210 5241001 • www.ergatiki.gr • FB: εργατική αλληλεγγύη

Στηρίξτε τη δική σας εφημερίδα

Η Εργατική Αλληλεγγύη βρίσκεται πάντα στο πλευρό του κόσμου που παλεύει.

Στην πρώτη γραμμή μαζί με τους απεργούς για Συλλογικές Συμβάσεις με αυξήσεις, για μαζικές προσλήψεις, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Στην πρώτη γραμμή των αγώνων για να τσακίσουμε τους φασίστες και να υπερασπίσουμε τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, στους αγώνες ενάντια στον σεξισμό και κάθε μορφής καταπίεση.

Το απεργιακό ποτάμι φουσκώνει και μπορεί να γίνει η δύναμη που θα πνίξει αυτή την κυβέρνηση που τρέχει να κρύψει τη σαπίλα της. Παλεύουμε για να πάρει η εργατική τάξη τον έλεγχο παντού και στην οικονομία και στην πολιτική, για να απαλλαγούμε από τις βαρβαρότητες του καπιταλισμού και οι απεργίες μας είναι βήματα προς αυτή την προοπτική.

Ξεκινάμε τρίμηνη καμπάνια οικονομικής εξόρμησης με στόχο 50.000 ευρώ και ζητάμε την ενίσχυσή σας! Για να συνεχίσουμε να προβάλλουμε και να στηρίζουμε κάθε αγώνα, για να ακούγεται δυνατά η φωνή της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που παλεύει για την εργατική εναλλακτική, για την εργατική δημοκρατία.

Στηρίζόμαστε μόνο στις δικές σας ενισχύσεις, των αναγνωστών και των υποστηρικτών της εφημερίδας, στις εργαζόμενες, τους εργαζόμενους και τα συνδικάτα τους, στη νεολαία, στον κόσμο της Αριστεράς και των κινημάτων.

Κάθε ευρώ που στέλνετε κάνει διαφορά!

Υπό την ιδιότητα του συνηγόρου πολιτικής αγωγής πιστεύω ακράδαντα ότι θα αποτελούσε ατόπημα να μην επισημανθεί ο καθοριστικός ρόλος της Εργατικής Αλληλεγγύης στην ενημέρωση για τη δική της Χ.Α.

Σε κάθε δικάσιμο η συντάκtriά της παρακολουθεί ανελλιπώς τη διαδικασία και κάθε Τετάρτη η εφημερίδα ενημερώνει το αναγνωστικό κοινό και το αντιφασιστικό κίνημα και σχολιάζει αναλυτικά σπάζοντας το φράγμα της ελλιπούς δημοσιότητας της δίκης στον πρώτο της βαθμό επί πεντέμισυ χρόνια. Το ίδιο κάνει και τώρα στον δεύτερο βαθμό της δίκης.

Και δεν είναι μόνο αυτό: Όλες οι σχετικές εκδηλώσεις, κινητοποιήσεις, συζητήσεις, πρωτοβουλίες, όχι μόνο στη διάρκεια της δίκης, αλλά από την αρχική φάση εμφάνισης της ρατσιστικής και φασιστικής απειλής που εκδηλωνόταν την τελευταία εικοσαετία αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της ύλης της, τόσο που δεν είναι υπερβολή να λεχθεί ότι η εφημερίδα αυτή αποτελεί πνεύμονα του αντιφασιστικού κινήματος.

Αμφιβάλλω πραγματικά αν θα είχαμε χωρίς αυτήν αυτά τα νικηφόρα αποτελέσματα. Είναι συνεπώς αναγκαίο να ενισχυθεί και να συνεχίσει να μας δίνει οξυγόνο.

Κώστας Παπαδάκης, Συνήγορος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ

Το Σωματείο Εργαζομένων της ΕΥΑΘ δίνει εδώ και χρόνια έναν μεγάλο αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού, έναν αγώνα που έχει πετύχει πολλές και σημαντικές νίκες εξαιτίας της πλατιάς κοινωνικής υποστήριξης που είχε και συνεχίζει να έχει.

Στην κατεύθυνση αυτή, η συμβολή της Εργατικής Αλληλεγγύης υπήρξε σημαντική, καθώς αποτελεί μια από τις λίγες φωνές που ενημερώνουν και στηρίζουν τους εργατικούς αγώνες.

Το Σωματείο μας δε θα μπορούσε να μην αλληλεπιδράσει στην αλληλεγγύη την οποία δέχεται, στηρίζει την Εργατική Αλληλεγγύη με ετήσια συνδρομή στο φύλλο της, σας καλούμε να την στηρίξετε και εσείς με την σειρά σας.

Γιώργος Αρχοντόπουλος,
Πρόεδρος Σωματείου
Εργαζομένων ΕΥΑΘ

Ως φοιτητές καθημερινά αντιμετωπίζουμε μεγάλα προβλήματα. Από την απειλή για την διαγραφή φοιτητών και την πανεπιστημιακή αστυνομία μέχρι και τον σοβαρό τραυματισμό του συναδέλφου μας φοιτητή στο ΑΠΘ, που δεν είναι ατύχημα αλλά αποτέλεσμα των δολοφονικών επιλογών της κυβέρνησης να κάνει περικοπές στην Παιδεία και έτσι λείπουν καθηγητές και αίθουσες διδασκαλίας.

Οι φοιτητές, πλέον, είναι εξοργισμένοι με όλες τις αποφάσεις της κυβέρνησης, που επενδύει στις ιδιωτικοποιήσεις, στην καταστολή και μειώνει την δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση από όπου μπορεί. Κάθε βδομάδα μας δίνουν και μια αφορμή ώστε να κατέβουμε στον δρόμο και να αγωνιστούμε για την ικανοποίηση βασικών αναγκών μας. Σε όλους τους αγώνες μας έχουμε πάντα την Εργατική Αλληλεγγύη να μας συμβουλευεί.

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι η έντυπη μορφή των σκέψεων και ιδεών μας. Με την διακίνησή της από χέρι σε χέρι μας βοηθά να φέρουμε και άλλον κόσμο να παλέψει μαζί μας.

Γι' αυτό ζητάμε από όλους να την ενισχύσουν, για να συνεχίσει να διαδίδει τις ιδέες μας σε όλη την Ελλάδα, να ενώνει τους αγώνες των φοιτητών και των εργατών, να μας ακούσουν σε κάθε γωνιά από τις σχολές μέχρι την Βουλή και να είναι δίπλα μας σε κάθε απεργία και συλλαλητήριο.

Ιζαμπέλα Μπασάρι,
Φοιτήτρια ΠΑΔΑ

«**Η** δραστηριότητα μου είναι γνωστή, δεν ήρθα ξαφνικά σε αυτόν τον κόσμο. Νομίζετε ότι ένα πολιτικό κόμμα δεν ξέρει ποιον έχει στα ψηφοδέλτια του; Μόνο το κόμμα μου το ήξερε; Όλη η Ελλάδα ήξερε την δράση μου... Υπήρξα συνεργάτης της Τράπεζας Πειραιώς για πολλά χρόνια. Το 2010 η Τράπεζα αποφάσισε ένα κομμάτι αποσβεσθέντων δανείων, διαγραμμένων δανείων, που δεν μπορούσε να εισπράξει η τράπεζα, παρά όλες τις προσπάθειες που έκανε, να το πουλήσει. Η Τράπεζα μου ζήτησε να φτιάξω μια εταιρεία για να αγοράσω δάνεια και χρέη από πιστωτικές κάρτες, έναντι 4 εκατομμυρίων ευρώ. Τα χρήματα αυτά μου δόθηκαν ως δάνειο από την Τράπεζα Πειραιώς. Αυτή η εταιρεία είχε μια οδηγία, να μπει σε διαδικασία τηλεφωνικής όχλησης, σε ενημέρωση των ανθρώπων αυτών, να κάνει μια προσφορά για μείωση του ποσού κατά 60% και πάνω και αν υπήρχε κάποια εξόφληση, μπορούσαν να πάρουν και απόδειξη εξόφλησης του δανείου οι άνθρωποι».

Τι μας λέει ο βουλευτής Γρεβενών της ΝΔ, πλέον διαγραμμένος από την κοινοβουλευτική της ομάδα, **Ανδρέας Πάτσης**, με απλότητα που «οι άνθρωποι» θα περιέγραφαν τα ψώνιά τους σε ένα σουπερ μάρκετ; Ότι αγόρασε κόκκινα δάνεια στο 1/15 της αξίας τους (ένα χαρτοφυλάκιο άνω των 60 εκατομμυρίων από την Τράπεζα Πειραιώς έναντι 4 εκατομμυρίων ευρώ που του δάνεισε η ίδια η Πειραιώς) χωρίς καν να δηλώσει την εταιρία στο πόθεν έσχες του! Επιπλέον άλλες εταιρίες του Πάτση πήραν μέσω απευθείας αναθέσεων κοντά στο 1 εκατομμύριο ευρώ μέσω ΕΛΤΑ.

Αλλά ας σταθούμε στο «χοντρό σκάνδαλο». Ο Πάτσης είχε βρει, στην είσπραξη των κόκκινων δανείων από ανθρώπους που πασχίζουν να μην χάσουν τις περιουσίες τους, την κότα με τα χρυσά αυγά. Η δράση του στον τομέα αυτό είχε ξεκινήσει πολύ νωρίτερα μέσα από

Ο βρώμικος κόσμος των funds,

τη συνεργασία του με τον Σάλλα και την τράπεζά του, Πειραιώς: «Το 1995 υπήρξα εξωτερικός δικηγόρος της Τράπεζας Πειραιώς. Το 1996 η Τράπεζα αποφάσισε να ιδρύσει θυγατρική εταιρία την Multi Collection, με σκοπό την διαχείριση των δανείων της» αναφέρει ο Πάτσης που υπήρξε αντιπρόεδρος της εταιρίας που έκλεισε το 2009.

Ένα χρόνο μετά, τον Μάιο του 2010, σε μια περίοδο που τα στεγαστικά δάνεια άρχισαν να σκάνε το ένα μετά το άλλο, ιδρύεται η περί ης ο λόγος εισπρακτική εταιρία «Πλάτων», της οποίας βασικός μέτοχος εξελίχθηκε ο Πάτσης. Από τότε μέχρι σήμερα, οι επιχειρηματικές δραστηριότητες του Πάτση εκτινάσσονται: ποδοσφαιρικές ομάδες, ΜΜΕ, τουριστικές και ναυτιλιακές επιχειρήσεις, μπίζνες στα Βαλκάνια και στην Τουρκία, ενώ από το τέλος της προηγούμενης δεκαετίας ξεκινάει να πολιτευτεί με την ΝΔ.

Το 2020 ως βουλευτής της ΝΔ πλέον καταγγέλλεται ότι έχει συμμετοχή σε πέντε εταιρείες, τις οποίες ποτέ δεν δήλωσε στο πόθεν έσχες του, κάποιες από αυτές εξωχώριες, κάτι που ο νόμος απαγορεύει στους βουλευτές. Τον Μάιο του ίδιου χρόνου, η επιτροπή ελέγχου της Βουλής εξετάζει την καταγγελία για τις 5 εταιρίες μεταξύ των οποίων και η εισπρακτική των κόκκινων δανείων «Πλάτων» που ο Πάτσης ξέχασε να δηλώσει.

Όπως επίσης δεν δήλωσε και την επένδυση ενός εκατομμυρίου ευρώ της (δικής του) κυπριακής εταιρίας Horselord LTD στην εταιρία Lyktos Participations, η οποία είναι μέτοχος στην Παγκρήτια Τράπεζα. Πρόεδρος της Lyktos είναι ο **Σάλλας** και μέλος στο Δ.Σ. της είναι ο γιος του Α. Πάτση, **Πάρις**. Ο Πάρις, που στο μεταξύ αναλαμβάνει στη Ν.Δ. το πόστο

Μητσοτάκης και Πάτσης

του «συντονιστή θεματικής ενότητας μη εξυπηρετούμενων δανείων» -με το σχετικό ενημερωτικό να κατεβαίνει άρον άρον από την σελίδα της ΝΔ άμα τη αποκαλύψει του σκανδάλου!

Κουβάρι

Ποιος ήταν εκείνος που υπέβαλλε την καταγγελία στη βουλή; Όπως γράφει ο **Γιώργος Στάμκος** στο Tvxs «ο δημοσιογράφος Θανάσης Κουκάκης τον Μάιο του 2020 είχε υποβάλει αναφορά στην επιτροπή πόθεν έσχες της βουλής αναφορικά με την ψευδή δήλωση περιουσιακής κατάστασης του Ανδρέα Πάτση και την εμπλοκή του σε off shore εταιρίες και σε εταιρία εξαγοράς κόκκινων δανείων». Ο **Θανάσης Κουκάκης**, ο οποίος λίγο μετά ανακάλυψε ότι παρακολουθείται από την ΕΥΠ και αποτέλεσε την αφετηρία για να ξετυλιχτεί το κουβάρι του σκανδάλου των υποκλοπών...

Στο μεταξύ, η επιτροπή ελέγχου πόθεν

έσχες της βουλής θα διαπιστώσει «παραλείψεις», ο Πάτσης θα κάνει μια συμπληρωματική δήλωση και το χρήμα συνεχίζει να ρέει. «Αν δει κανείς το πόθεν έσχες του βουλευτή από το 2018 θα διαπιστώσει μια αλματώδη αύξηση εισοδημάτων και εταιρειών στις οποίες συμμετέχει» διαβάζουμε στο in.gr. «Το 2018 είχε εισόδημα 34.700 ευρώ μαζί με τη σύζυγό του και από επιχειρηματική δραστηριότητα 12,94 ευρώ. Είχε μετοχές αξίας 94,04 ευρώ και καταθέσεις 3.339,73 και μηδενικό δανεισμό. Συμμετείχε σε 7 εταιρείες με συνολικό μετοχικό κεφάλαιο 161.600 ευρώ. Το 2019 ξαφνικά εμφανίζεται να λαμβάνει δάνειο 1.000.000 ευρώ από ελβετική τράπεζα και να συμμετέχει με 1.000.000 ευρώ στο κεφάλαιο της εταιρείας LYKTOS PARTICIPATIONS και οι καταθέσεις του αυξάνονται σε 2,299.969,53 ευρώ από εισοδήματα προηγούμενων ετών τα οποία όμως δεν έχουν δηλωθεί στο προηγούμενο πόθεν

Παγκρήτια Τράπεζα

Η 27η Οκτωβρίου ήταν η καταληκτική ημερομηνία για την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου της Παγκρήτιας Τράπεζας στην οποία, λίγες μέρες πριν ξεσπάσει το σκάνδαλο Πάτση, ο Σάλλας μέσω της εταιρίας Lyktos (στην οποία συμμετέχει ο Α. Πάτσης μέσω της δικής του Horselord Ltd ενώ ο γιός του είναι μέλος στο ΔΣ της Lyktos) ήταν βασικός μέτοχος και δήλωνε ότι θα διεκδικούσε πλειοψηφικό πακέτο.

Τελικά ο Σάλλας, ο οποίος σύμφωνα με τα ΜΜΕ ήταν σε σύγκρουση με τον **Στουρνάρα** που ήθελε να τον αποκλείσει από το να πάρει τη διοίκηση της τράπεζας, αποφάσισε να μη συμμετάσχει στην αύξηση μετοχικού κεφαλαίου της Παγκρήτιας περιορίζοντας το ποσοστό της Lyktos στην Παγκρήτια Τράπεζα στο 11,5%. Σύμφωνα με το CNN Greece, το πλειοψηφικό ποσοστό στην Παγκρήτια Τράπεζα απόκτησαν οι εφοπλιστές **Δημήτρης Μπάκος** και **Ιωάννης Καύμενάκης**, καθώς και ο **Αλέξανδρος Εξάρχου** μέσω της επενδυτικής εταιρείας τους Th-rivist Holding Ltd, ενημερώνοντας «με επιστολή τους το διοικητικό συμβούλιο της Παγκρήτιας Τράπεζας για το ενδιαφέρον τους να αποκτήσουν το σύνολο των αδιάθετων νέων μετοχών, ήτοι ποσό εξήντα πέντε εκατομμυρίων ευρώ».

Κρατικοποίηση των τραπεζών

Το σκάνδαλο Πάτση δεν αφορά μόνο ούτε τον ίδιο ούτε τη Νέα Δημοκρατία που από την εποχή του πατέρα Μητσοτάκη είχε σαν σημαία της το νεοφιλελευθερισμό. Τα χρόνια των κυβερνήσεων Σημίτη, στα τέλη της δεκαετίας του 1990 και στις αρχές του 2000, ήταν η χρυσή περίοδος του ελληνικού τραπεζικού τομέα που μέσα από αλληπάλληλες ιδιωτικοποιήσεις και συγχωνεύσεις κατέληξε στις τέσσερις μεγάλες «συστημικές» τράπεζες. Ο Πάτσης «θήητευσε» ως δικηγόρος δίπλα στον Σάλλα που εκείνο ακριβώς το διάστημα εκτινάχθηκε στο τραπεζικό «στερέωμα».

Ήταν η κυβέρνηση Σημίτη που με την στήριξη της ΝΔ νομοθετούσε το 2003 -πριν ακόμη σκάσει διεθνώς και στην Ελλάδα η «φούσκα» των στεγαστικών δανείων- τη «μεταβίβαση επιχειρηματικών απαιτήσεων από πιστώσεις και δάνεια που έχουν χορηγήσει ή χορηγούν πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα». Το ξέσπασμα της παγκόσμιας κρίσης το 2010 ήταν η ευκαιρία για να κάνουν «ταμείο» οι εισπρακτικές εταιρίες από τον κόσμο που αδυνατούσε να πληρώσει τα δανειά του με αντίτιμο οι συστημικές τράπεζες να ξεφορτωθούν τα κόκκινα δάνεια και να «εξυγιανθούν». Όλες οι νομοθετικές παρεμβάσεις από τότε μέχρι σήμερα όχι μόνο δεν έχουν αμφισβητήσει αυτό το καθεστώς αλλά όλο και περισσότερο το διευκολύνουν με τελευταίο παράδειγμα το νόμο που ψήφισε η κυβέρνηση της ΝΔ το 2020.

Όμως, πέντε χρόνια νωρίτερα, τον Δεκέμβρη του 2015, έξι μήνες μετά το δημοψήφισμα και την κωλοτούμπα του Ιουλίου, ήταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που έφερε για ψήφιση στα πλαίσια

του πολυνομοσχεδίου με τα 13 προαπαιτούμενα, και εκείνο για την «σύσταση εταιριών διαχείρισης απαιτήσεων και εταιριών μεταβίβασης απαιτήσεων». Στην αιτιολογική έκθεση αναφερόταν ότι «η δημιουργία δευτερογενούς αγοράς μη εξυπηρετούμενων δανείων θα είναι ωφέλιμη τόσο για τα πιστωτικά ιδρύματα όσο και για τους οφειλότες».

Εισπρακτικές

Ας δούμε όμως εδώ πόσο ωφέλιμη είναι για τις εισπρακτικές. Σύμφωνα με τα στοιχεία που παραθέτει στο business plan της, μια από αυτές, η ιταλική doValue που εξαγόρασε την εισπρακτική εταιρεία του ομίλου Eurobank: «Σε ό,τι αφορά τη λειτουργική κερδοφορία, η doValue προβλέπει ότι για την περίοδο 2021 – 2024 θα διατηρηθεί άνετα πάνω από το 50%... Αυτή η εξαιρετική αποδοτικότητα των funds στην Ελλάδα δεν φαίνεται να είναι άσχετη και με τις πρακτικές που ακολουθούν, οι οποίες χαρακτηρίζονται από επιθετικότητα στην είσπραξη, ακόμη και για δάνεια που έχουν καταγγεληθεί εδώ και χρόνια και έχουν πουληθεί από τις τράπεζες σε πολύ μικρό ποσοστό της ονομαστικής τους αξίας». (Σοφοκλέουσιν).

Είναι τέτοιο το θράσος των εισπρακτικών εταιριών (“servicers” στην επιχειρηματική διάλεκτο) ώστε με αφορμή τις αντιφατικές αποφάσεις του Αρείου Πάγου για το δικαίωμά τους να προχωρούν σε πλειστηριασμούς ακινήτων, απειλούν να ζητήσουν από το δημόσιο να τους καταβάλει τα δισεκατομμύρια ευρώ που προβλέπει σαν “εγγύηση” το πρόγραμμα «Ηρακλής»

των τραπεζών και της ΝΔ

έσχες. Επιπλέον το συνολικό μετοχικό κεφάλαιο σε επιχειρήσεις φθάνει το 1.325.100 ευρώ. Ο αριθμός τους φθάνει τις 16.... Το 2020 τα εισοδήματά του φθάνουν τα 242.000 ευρώ, οι καταθέσεις τα 2,3 εκ. ευρώ, δανεισμός 1,37 εκ. ευρώ και οι συμμετοχές σε επιχειρήσεις τα 1,33 εκ. Ευρώ». Αυτά βέβαια αφορούν τα «δηλωμένα»...

Με τη διαγραφή του βουλευτή από την κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ η κυβέρνηση προσπάθησε να αποστασιοποιηθεί από το σκάνδαλο. Αλλά αυτό είναι κομμάτι δύσκολο. Ο Πάτσης είναι συνδεδεμένος με την «καρδιά» της Νέας Δημοκρατίας. Και όσον αφορά στα πρόσωπα και όσον αφορά στην πολιτική της.

Σχέσεις

«Δεν τον ξέρει τον Μητσοτάκη ο Πάτσης, δεν υπάρχει θέμα» δήλωσε σε πρόσφατη συνέντευξή της η αδελφή του πρωθυπουργού **Ντόρα Μπακογιάννη**, προσθέτοντας ότι καθυστέρησε η ΝΔ. Όμως στην εφημερίδα Μαγνησία το 2016 διαβάζουμε: «είναι γνωστές οι φιλικές σχέσεις που διατηρεί ο κ. Πάτσης με την Ντόρα Μπακογιάννη, η οποία φαίνεται πως είναι αυτή που έπεισε τον γνωστό δικηγόρο να κατέλθει στην πολιτική» καθώς και ότι «ο έγκριτος δικηγόρος γνώρισε και την Ντόρα Μπακογιάννη, με την οποία βρέθηκε πέρυσι και στο Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης με τον Πατριάρχη».

Το 2019 ο Πάτσης εκλέγεται βουλευτής Γρεβενών πρωτοστατώντας στις αντιδραστικές καμπάνιες της ΝΔ για το Μακεδονικό και την εκδίωξη των προσφύγων που φιλοξενούνταν σε ξενοδοχεία των Γρεβενών ερχόμενος σε σύγκρουση και με τους ξενοδόχους. Θα είχε τους λόγους του, όχι μόνο «ιδεολογικούς».

Όπως διαβάζουμε στο σάιτ Vetonews «ενώ ο Πάτσης δεν συναντήθηκε ούτε μια φορά με τους ξενοδόχους εν τούτοις φαίνεται ότι συναντήθηκε και συζήτησε τα επενδυτικά σχέδια της εταιρίας που αγόρασε από πλειστηριασμό αντί πινακίου φακής το ξενοδοχείο».

Μια από τις πιο γελοίες στιγμές που έχουν έρθει στη δημοσιότητα για τον «πετυχημένο επιχειρηματία» Πάτση είναι η «συνέντευξη» που δίνει στη σύζυγό του που έχει τοπικό σάιτ στα Γρεβενά. Το σάιτ ήταν ανάμεσα στα ΜΜΕ της λίστας Πέτσας που επιχορηγήθηκαν, ενώ ο ίδιος ο **Πέτσας** ήταν κουμπάρος του, είχε παντρεύει το ζευγάρι. Η σύζυγος Πάτση, στις σχετικές καταγγελίες της **Έλενας Ακρίτα** είχε απαντήσει: «Εμείς έχουμε εκατομμύρια στα Γρεβενά, δεν τα έχουμε ανάγκη».

Τόσο large η οικογένεια Πάτση ώστε σύμφωνα με την ΕφΣυν «ο Πάτσης και η σύζυγός του έχουν μισθωμένα 6 διαμερίσματα ιδιοκτησίας του Γηροκομείου Αθήνας (ο πρόεδρος του οποίου είναι διορισμένος από τον δήμαρχο Αθήνας **Μπακογιάννη**) προκειμένου να στεγάζουν σε αυτά τα γραφεία τους, όμως -σύμφωνα με πληροφορίες- χρωστούν πάνω από 100.000 σε ενοίκια». Επίσης, σύμφωνα με την Αυγή, συντάιρος του Πάτση σε μια από τις εταιρίες του είναι η **Α. Στεργιούλη**, σύζυγος του υπουργού Δικαιοσύνης **Τσιάρα**.

Μια χαρά γνώριζαν τον Πάτση στη ΝΔ. Και μέχρι την τελευταία στιγμή, ακόμη και μετά τη δημοσιοποίηση των σχετικών εγγράφων από τον **Πολάκη** του ΣΥΡΙΖΑ την περασμένη Τρίτη προσπαθούσαν να τα κουκουλώσουν. Αλλά ο Πάτσης τους «έδωσε» ψυχρά: «Όταν λοιπόν το Σάββατο την Κυριακή δημιουργήθηκε το θέμα ο κος Οικονόμου ο κυβερνητικός εκπρόσωπος με κάλεσε και μου είπε ότι πρέπει να βγάλω

ένα Δελτίο Τύπου. Έστειλα το Δελτίο Τύπου την Δευτέρα το βράδυ, την Τρίτη το πρωί γίνανε κάποιες διορθώσεις καθ' υπόδειξίν του και μου δόθηκε η εντολή να βγάλω το Δελτίο Τύπου όπου θα αναφέρομαι και στο θέμα της εισπρακτικής το 2010...».

Αναθέσεις

Η Νέα Δημοκρατία αποφάσισε τελικά να διαγράψει τον Πάτση με τον Οικονόμου να επαναφέρει την επιχειρηματολογία Μητσοτάκη περί «νόμιμου και ηθικού»: «Δεν μπορεί να είσαι πολιτικό πρόσωπο και να παίρνεις αναθέσεις που το Δημόσιο έχει συμμετοχή. Δεν υπάρχει ασυμβίβαστο επαγγελματικό, οφείλεις όμως, ηθικά, μόνος σου, να βάζεις ένα όριο». Λέει ωμά ψέματα γιατί είναι σαφές ότι και νομικά υπάρχει ασυμβίβαστο.

Αλλά εκεί που δεν υπάρχει κανένα απολύτως ασυμβίβαστο είναι ανάμεσα στα πεπραγμένα Πάτση και την πολιτική της ΝΔ. Η «επεν-

δυτική δραστηριότητα» του Πάτση είναι η εφαρμογή στην πράξη της πολιτικής της ΝΔ που εδώ και δεκαετίες πορεύεται με σημαία της την απελευθέρωση και ιδιωτικοποίηση του τραπεζικού τομέα που θα δώσει ευκαιρία για «επενδύσεις» στον επιχειρηματικό τομέα που θα φέρουν την «ανάπτυξη» στην οικονομία και την «ευημερία» στην κοινωνία.

Φυσικά οι πολιτικοί που εφαρμόζουν αυτήν την πολιτική για χάρη των μεγάλων συμφερόντων ενίοτε δεν αρκούνται μόνο στη «δόξα» και τους παχυλούς βουλευτικούς μισθούς αλλά παίρνουν και τα ανταλλάγματά τους. Αυτό έχουν αναδείξει στο παρελθόν το σκάνδαλο της Siemens όσον αφορά στην οικογένεια Μητσοτάκη (επίσης με δραστηριότητες σε offshore εταιρίες), το σκάνδαλο Novartis όσον αφορά στους γνωστούς υπουργούς των μνημονιακών κυβερνήσεων ή το σκάνδαλο των εξοπλιστικών όσον αφορά στον Τσοχατζόπουλο παλαιότερα.

Και άλλοτε, αντλώντας παραδείγματα από το διεθνές τζετ σερ των «αρίστων» από τον **Μπερλουσκόνι** μέχρι τον **Τραμπ**, επιχειρηματίες διεκδικούν τις πολιτικές δάφνες και μάλιστα σε ρόλο «πρωτοπόρου». Είναι χαρακτηριστική από αυτήν την άποψη, η δήλωση του Πάτση όταν εκδιώχθηκε κακήν κακώς από την ομάδα της Ελασσόνας: «Εκεί λοιπόν έκανα μια σύγκρουση με όλη την κοινωνία της Ελασσόνας και μου είπαν, 'σίκω φύγε'. Η τοπική κοινωνία δεν καταλαβαίνει πως ο αθλητισμός είναι μία τεράστια επιχειρηματική μονάδα, που ανοίγει διαύλους στην πλειοψηφία των επιχειρηματικών μονάδων μιας κοινωνίας. Αντί λοιπόν να το εκμεταλλευτούν και να το περάσουν μέσα από την ομάδα, η οποία θα ήταν ουσιαστικά πρεσβευτής της, λειτούργησαν ως κλασικοί Έλληνες. Ε, δεν είναι λογική αυτή. Μόνο εγώ να κερδίζω, αλλά δεν με ενδιαφέρει και κάθε τα δικά σου τα λεφτά...».

Γιώργος Πίπτας

με εργατικό έλεγχο

29/6/2015, Συγκέντρωση στο Σύνταγμα υπέρ του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα. Φωτό: Αρχείο ΕΑ

για διαφυγόντα κέρδη.

Η doValue είναι η τρίτη στη σειρά σε μέγεθος εισπρακτική εταιρία στην Ελλάδα μετά την Davidson Kempner (αγορά δανείων αξίας 15,1 δισ. ευρώ), την Intrum (13,5 δισ.) ενώ ακολουθούν άλλες εννιά εταιρίες με αγορές που υπολογίζονται σε δις ευρώ σε ένα σύνολο περίπου 30 funds και εταιριών που διαχειρίζονται εκατοντάδες χιλιάδες ακίνητα αξίας περισσότερων από 134 δισεκατομμυρίων ευρώ. Είναι προφανές ότι ο Πάτσης των 60 εκατομμυρίων ευρώ είναι ένα από τα μικρά «ψάρια» σε σύγκριση με τους καρχαρίες. Αλλά αυτό δεν μειώνει το μέγεθος του σκανδάλου και τα πολιτικά του δια ταύτα. Ποια είναι αυτά;

Να φύγει η κυβέρνηση

Πρώτα απ' όλα να φύγει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που απ' όπου και αν την πιάσεις βρωμάει. Που παραμένει γαντζωμένη στην εξουσία συνεχίζοντας να χαρίζει δισεκατομμύρια ευρώ στα αφεντικά και να εξαπολύει νέες επιθέσεις άγριας λιτότητας, ρατσισμού, σεξισμού και πολεμοκαπηλείας με στόχο την εργατική τάξη και τους φτωχούς.

Σε αυτήν την κατεύθυνση η πανεργατική απεργία της 9ης Νοέμβρη πρέπει να γίνει η αφετηρία μιας απεργιακής κλιμάκωσης που θα ενώσει όλα τα ρυακία και θα τους γκρεμίσει από τα κάτω μια ώρα αρχύτερα.

Καλές είναι οι αποκαλύψεις του ΣΥΡΙΖΑ για τα

πεπραγμένα της κυβέρνησης αλλά η πολιτική του «ώριμου φρούτου» που ακολουθεί μπορεί μαζί με τη ΝΔ να σαπίσει και τον κόσμο που ασφυκτιά εν όψει του άγριου χειμώνα που έρχεται. Καλό είναι επίσης να αναδεικνύονται οι ευθύνες όλων εκείνων που εφαρμόζουν αυτές τις πολιτικές αλλά δεν μπορεί να γίνονται αφορμή για ένα άτυπο «συγχωροχάρτι» στη Νέα Δημοκρατία. Η υποτίμηση του Ριζοσπάστη πάνω στο σκάνδαλο Πάτση με το θέμα να περνάει μόνο στα «ψιλά» βγάζει μάτια.

Η πτώση της ΝΔ από τα κάτω με απεργιακό ξεσηκωμό είναι η μοναδική εγγύηση για το τι μέλει γενέσθαι στη συνέχεια. Και αυτό δεν είναι η διατήρηση του προηγούμενου status quo. Η δικαίωση για τον κόσμο που κυνηγάνε οι εισπρακτικές δεν μπορεί να είναι απλά να πάει στην φυλακή ο Πάτσης και όσοι του κάνουν πλάτες στη ΝΔ.

Το τέλος της κυβέρνησης της ΝΔ πρέπει να γίνει τέλος της πολιτικής που τα χαρίζει όλα στους κερδοσκόπους και τα παίρνει από τους εργάτες. Αυτό σημαίνει κρατικοποίηση όλων των τραπεζών κάτω από εργατικό έλεγχο, κατάργηση των εισπρακτικών εταιριών, χωρίς αποζημίωση των αφεντικών. Σημαίνει απελευθέρωση των εκατοντάδων χιλιάδων νοικοκυριών που παραμένουν αιχμάλωτα των τραπεζών με κατάργηση των χρεών τους. Σημαίνει σύγκρουση με τους τραπεζίτες, σύγκρουση με την Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει επιβάλει αυτά τα αρπακτικά, σημαίνει σύγκρουση με τους καπιταλιστές.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΣΥΟ 7-8/11 Όλοι στην Πανεργατική 9N

Ανοικτή σύσκεψη για την οργάνωση της Γενικής Απεργίας της 9/11 πραγματοποιήθηκε, μετά από κάλεσμα της Επιτροπής Αγώνα στην ΓΔΗΛΕΔ, την προηγούμενη Τρίτη 25/10. Συμμετείχαν δέκα συνάδελφοι από όλους τους κλάδους, προγραμματιστές, διοικητικοί και εφοριακοί, μόνιμοι και συμβασιούχοι.

Η συμμετοχή και η συζήτηση ήταν σαφώς πιο αναβαθμισμένη και πλούσια από αντίστοιχες συσκέψεις σε προηγούμενες απεργίες, καθώς συμμετείχαν περισσότεροι συνάδελφοι, έγιναν περισσότερες τοποθετήσεις και συζητήθηκαν πιο συγκεκριμένα ζητήματα σχετικά με την προπαγάνδισή της απεργίας και τη συμμετοχή στην ίδια τη συγκέντρωση εκείνη την ημέρα. Αφενός φάνηκε ότι το κλίμα απέναντι στην πολιτική της κυβέρνησης είναι πιο έντονο μέσα στην υπηρεσία, αφετέρου έπαιξε προωθητικό ρόλο η εκλογική επιτυχία της ριζοσπαστικής αριστεράς στις εκλογές του Συλλόγου ΓΓΔΕ, δυο εβδομάδες νωρίτερα. Ενδεικτικό του πόσο σημαντική ήταν αυτή η εξέλιξη για την ίδια την πανεργατική (αναφέρθηκε και στην ίδια την συζήτηση) είναι το γεγονός ότι ήδη, μετά από πρόταση μας ως

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ Εκλογές 2/11

Την Τετάρτη 2 Νοεμβρίου θα γίνουν τελικά οι εκλογές του Συλλόγου Εργαζομένων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για αντιπροσώπους στο συνέδριο της ΟΣΥΟ που θα γίνει 7 και 8 Νοεμβρίου. Είναι μία πολύ θετική εξέλιξη, αφότου πρώτα 22 συνάδελφοι προσφύγαμε στο Πρωτοδικείο για το διορισμό προσωρινής διοίκησης του συλλόγου μας.

Είναι οι πρώτες εκλογές που θα κάνει ο σύλλογός μας μετά από 4 χρόνια, μιας και το Δ.Σ. που είχε εκλεγεί στις 18 Σεπτεμβρίου 2018 έκανε χρήση όλων των παρατάσεων που έδωσε το Υπουργείο Εσωτερικών στα συνδικαλιστικά όργανα λόγω πανδημίας και συνέχισε τη θητεία του και μέσα στο 2022 παρότι είχε λήξει η παράταση της θητείας του. Πρακτικά η λειτουργία του συλλόγου μας είχε περιοριστεί σε μία «εξ αποστάσεως επικοινωνία» μέσω διαδικτυακών ενημερώσεων για θέματα που μας απασχολούσαν, κάτι που οδήγησε στην απαξίωση οποιασδήποτε συλλογικής διαδικασίας.

Αναπόφευκτη συνέπεια αυτής της παρατεταμένης θητείας ήταν να επικρατήσει η απογοήτευση ανάμεσα στους συναδέλφους και τελικά να ακυρωθούν δυο φορές οι προγραμματισμένες εκλογές για Δ.Σ. και αντιπροσώπους για την Ομοσπονδία τον Ιούλιο και τον Σεπτέμβριο αντίστοιχα λόγω έλλειψης υποψηφίων. Οι συνάδελφοι που συμμετέχουμε στη Μαχητική Πρωτοβουλία πήραμε αρκετές φορές πρωτοβουλίες συλλογής υπογραφών με αίτημα τη διεξαγωγή δια ζώσης γενικών συνελεύσεων και ορισμό ημερομηνίας εκλογών ήδη από το Φεβρουάριο, όμως η πλειοψηφία του Δ.Σ. δεν ικα-

ριστερής Ενωτικής Πρωτοβουλίας, το ΔΣ είχε συμφωνήσει να κυκλοφορήσει δική του προκήρυξη, ενώ μέχρι τώρα απλά κοινοποιούσε τις ανακοινώσεις ΑΔΕΔΥ.

Την Δευτέρα 31/10 έχει κανονιστεί νέα συνάντηση της Επιτροπής που θα αποφασίσει πρόγραμμα εξορμήσεων για την απεργία για όλη την εβδομάδα, πως μπορούν να αξιοποιηθούν πούλμαν για να διευκολυνθούν οι συνάδελφοι απεργοί στην μετακίνησή τους, πως μπορεί να πιεστεί και το υπόλοιπο ΔΣ να πραγματοποιήσει γύρες ενημέρωσης κ.ά.

Παράλληλα με την μάχη της απεργίας καλούμαστε να δώσουμε αυτή και του συνεδρίου της ΟΣΥΟ, στις 7-8/11 (που πολύ κακώς δεν αποφασίστηκε να μετατεθεί για μετά τις 9/11). Το συνέδριο πραγματοποιείται σε μια περίοδο που είναι ανοικτά τα ζητήματα της Προσωπικής Διαφοράς που δεν παίρνουν οι νέοι συνάδελφοι, του Ειδικού Μισθολογίου στην ΑΑΔΕ που συνδέεται με την Αξιολόγηση, των συμβασιούχων ΣΟΧ που όλο και πληθαίνουν, και κυρίως του ποια θα είναι η συνέχεια της μάχης ενάντια στην κυβέρνηση μετά την Γενική Απεργία. Ως παράταξη συμμετέχουμε φέτος με αναβαθμισμένη παρουσία συνέδρων (6 από 1 την προηγούμενη φορά) με σκοπό να δυναμώσουμε, μέσα από τις γραμμές της Αριστερής Μαχητικής Πρωτοβουλίας, την αριστερή αντιπολίτευση μέσα στο ΔΣ αλλά και να βγάλουμε για πρώτη φορά σύνεδρο στην ΑΔΕΔΥ. Ταυτόχρονα θέλουμε να καταγραφούν αποφάσεις και θέσεις που θα αποτελέσουν βάση ώστε στην επόμενη τριετία η Ομοσπονδία να πιεστεί να είναι ασπίδα των δικαιωμάτων των εργαζομένων του Υπουργείου, και όχι “συνομιλητής” κυβέρνησης και Διοίκησης που θα φρενάρει τις αντιδράσεις της βάσης.

Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ Συλλόγου Υπαλλήλων ΓΓΔΕ

• Την Τρίτη 1/11, 4μμ, στο Υπουργείο Οικονομικών (Νίκης 5-7), οι τρεις Ομοσπονδίες του υπουργείου πραγματοποίησαν συγκέντρωση διαμαρτυρίας με αίτημα την άμεση απόδοση της Προσωπικής Διαφοράς στους συναδέλφους που δεν την λαμβάνουν

νοποίησε το αίτημά μας να ορίσει άμεσα εκλογές με διάφορες προφάσεις (έλλειψη χρόνου, μεγάλος φόρτος εργασίας κλπ). Έτσι φτάσαμε τελικά το Σεπτέμβριο στην παράδοση εξέλιξη, η πλειοψηφία του Δ.Σ. που αρνούνταν να οργανώσει οποιαδήποτε συλλογική διαδικασία να παραιτείται -παρότι είχε λήξει η θητεία τους- «σε ένδειξη διαμαρτυρίας» για την αδιαφορία των συναδέλφων.

Επίσης αρνήθηκαν να μας δώσουν τον απολογισμό της θητείας τους καθώς και την έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής, ακύρωσαν την εκλογοαπολογιστική συνέλευση και παρότι αρκετοί συνάδελφοι μαζευθήκαμε στο χώρο της συνέλευσης για να συζητήσουμε πως θα αντιμετωπίσουμε το αδιέξοδο στο οποίο είχαμε βρεθεί, οι ίδιοι δεν παρευρέθηκαν. Η προσφυγή στο Πρωτοδικείο ήταν πλέον μονόδρομος γιατί ακόμα και τα λεφτά του συλλόγου είναι μπλοκαρισμένα στην τράπεζα μιας και η ισχύς των υπογραφών των υπεύθυνων διαχείρισης του λογαριασμού έχει λήξει εδώ και 2 χρόνια.

Σε μία περίοδο που η κυβέρνηση της ΝΔ επιτίθεται στα συνδικάτα με τον απεργοσπαστικό νόμο Χατζηδάκη, χρειάζεται πιο πολύ από ποτέ άλλοτε να υπερασπιστούμε τη δημοκρατική λειτουργία των σωμάτων μας και να πάρουμε πίσω τη συλλογικότητα που στερηθήκαμε με πρόφαση την πανδημία. Αυτός ο σύλλογος έχει πίσω του μία ιστορία 16 χρόνων, από τότε που κάναμε την επιλογή να ενώσουμε τους δυο ξεχωριστούς συλλόγους που υπήρχαν στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και πάνω σε αυτή την εμπειρία πατάμε για να ξεπεράσουμε τα εμπόδια.

Τιάννα Ανδρέου

Πρόεδρος Προσωρινής Διοίκησης
Συλλόγου Εργαζομένων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς,
Μαχητική Πρωτοβουλία Εργαζομένων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς

12/10. Ο Πλεύρης αντιμέτωπος με τους εργαζόμενους στο Γεννηματάς. Φωτό: Λένα Βερόε

STOP στον Πλεύρη

Με το νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας για το ΕΣΥ η κυβέρνηση του Μητσοτάκη και του Πλεύρη θέλει να προχωρήσει ακόμα παραπέρα την ιδιωτικοποίηση στα νοσοκομεία και την απαξίωση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα του ΕΣΥ. Νομοθετεί την κατάργηση της Πλήρους και Αποκλειστικής Απασχόλησης (ΠΑΑ) των γιατρών του ΕΣΥ, ανοίγοντας τον δρόμο στους ιδιώτες γιατρούς να δουλεύουν με μερική απασχόληση στα δημόσια νοσοκομεία και τα Κέντρα Υγείας.

Η λύση στο πρόβλημα της υποστελέχωσης των νοσοκομείων που θα σταματήσει τις εξοντωτικές εφημερίες του προσωπικού και την τεράστια αναμονή των ασθενών που δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν είναι οι μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού με την μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και οι γενναίες αυξήσεις στους μισθούς. Όχι οι ιδιώτες γιατροί που θα κάνουν πέρασμα από τα νοσοκομεία για να επεκτείνουν το πελατολόγιό τους.

Το **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή** καλεί σε ξεσηκωμό για να μην περάσει το νομοσχέδιο-νεκροθάφτης της δημόσιας περίθαλψης. Σε ανακοίνωσή του επισημαίνει ότι «η κατάργηση της ΠΑΑ ισοδυναμεί με πλήρη καταστροφή του δημόσιου συστήματος Υγείας. Πλέον, εάν ψηφιστεί και εφαρμοστεί η ρύθμιση, τα νοσοκομεία μετατρέπονται σε δομές δημόσιες μόνο κατ' όνομα, όπου οι ασθενείς θα πρέπει να βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για να έχουν υψηλής ποιότητας νοσηλεία και θεραπεία. Το μέτρο έρχεται να «κουμπώσει» με την προηγούμενη ρύθμιση για τα απογευματινά χειρουργεία, ώστε να ωθήσει στην πλήρη ιδιωτικοποίηση του συστήματος. Όποιος έχει να πληρώσει χειρουργείται άμεσα. Κριτήριο δεν είναι πλέον η βαρύτητα της νόσου, αλλά το γεμάτο πορτοφόλι...

Η πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ (ακολουθώντας το δόγμα των δημοσιονομικών αναγκών, όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις) κλείνει μία-μία τις πόρτες του δημόσιου συστήματος Υγείας στον άνεργο, στον φτωχό, στο μετανάστη, στον χαμηλόμισθο εργαζόμενο. Μετατρέπει ταυτόχρονα όσους ήδη εργαζόμαστε στο ΕΣΥ και υπερασπιζόμαστε το δημόσιο δωρεάν ανοιχτό νοσοκομείο σε όλες και όλους, αποκλειστικά χρηματοδοτούμενο από τον κρατικό προϋπολογισμό, σε προσωπικό δεύτερης και τρίτης κατηγορίας. Με μετατρέπει σε επιστήμονες φτωχοκομείου, αφού η πρώτη ταχύτητα θα είναι αυτοί που “τα φέρνουν”».

M.N.

Κάτω τα χέρια από το Μ.Τ.Π.Υ.

Στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ και συγκέντρωση στο Υπουργείο Εργασίας πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 1/11 το πρωί με συμμετοχή δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων ενάντια στην υφαρπαγή της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων (ΜΤΠΥ).

Το ξεπούλημα του ΜΤΠΥ προωθείται μέσω του νέου αντισφαλιστικού νομοσχεδίου του Χατζηδόκη με τον παραπλανητικό τίτλο: «Εξορθολογισμός ασφαλιστικής και συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, ενίσχυση ευάλωτων κοινωνικών ομάδων και άλλες διατάξεις». Η περιουσία του Μετοχικού Ταμείου που αποκτήθηκε σε βάθος χρόνου από τη μισθοδοσία των δημοσίων υπαλλήλων και κληροδοτήματα μεθοδεύεται μέσω του ν/σ να περάσει σε Ανώνυμη Εταιρία, ενώ θεσμοθετείται θέση διορισμένου Διοικητή και πρόεδρου του ΔΣ -εγκάθετο του υπουργείου- με υπερεξουσίες που δεν θα λογοδοτεί πουθενά για τις ενέργειές του.

Ο Σύλλογος Υπαλλήλων ΜΤΠΥ σημειώνει ότι «το νομοσχέδιο αυτό οδηγεί στη φτωχοποίηση των μερισματούχων του ΜΤΠΥ καθιστώντας επισφαλή την καταβολή του μερίσματος που λαμβάνουν αδιάλειπτα εδώ και 155 χρόνια. Πρέπει όλοι να εμποδίσουμε την αρπαγή της περιουσίας του ιστορικότερου ταμείου της χώρας, το οποίο συνέβαλε τα μέγιστα σε δύσκολες περιόδους της νεότερης ιστορίας μας συνεισφέροντας στον οικογενειακό προϋπολογισμό όχι μόνο των μετόχων του αλλά και στο κοινωνικό σύνολο». Όπως τόνισαν όλοι οι εκπρόσωποι των σωματείων που πήραν τον λόγο στη συγκέντρωση η συνέχεια θα δοθεί στην Πανεργατική Απεργία 9/11.

1/11, Υπ. Εργασίας. Φωτό: Μάνος Νικολάου

ΔΗΜΟΙ

Συμβασιούχοι COVID

Συνάντηση-Συνέλευση Συμβασιούχων (covid, 3Κ, Βοήθεια στο σπίτι, κλπ) από Δήμους όλης της Αττικής κάλεσε η Παναττική Πρωτοβουλία Συμβασιούχων Δήμων την Τρίτη 1 Νοέμβρη, στις 4μμ, έξω από το κεντρικό κτίριο διοίκησης του Δήμου Αθήνας, Λιοσίων 22.

Κεντρικό θέμα συζήτησης ήταν οι τρόποι διεκδίκησης της μονιμοποίησης των χιλιάδων συμβασιούχων με πρώτο μεγάλο σταθμό την Πανεργατική Απεργία στις 9/11 με τη συγκρότηση ενιαίου μπλοκ συμβασιούχων στη συγκέντρωση της Κλαυθμώνος στις 11πμ. Όπως σημειώνει η Πρωτοβουλία στο κάλεσμά της: «με την ανακυκλώσιμη εργασία μας εδώ και χρόνια καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες και τα τεράστια κενά που έχουν οι δημοτικές υπηρεσίες σε όλους τους τομείς, σε τεχνικές και διοικητικές θέσεις».

31/10, Απεργιακή συγκέντρωση εργαζόμενων ΕΥΔΑΠ. Φωτό: Μάνος Νικολάου

ΕΥΔΑΠ

Πάλη για αυξήσεις με συμπληρωματική ΣΣΕ

Με κύριο αίτημα να υπογραφεί συμπληρωματική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς που θα καλύπτουν τις ανάγκες τους, οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ πραγματοποίησαν στάση εργασίας και συγκέντρωση στις εγκαταστάσεις της εταιρίας στον Περισσό τη Δευτέρα 31/10. Ταυτόχρονα διεκδικούν έκτακτη οικονομική ενίσχυση, μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, να σταματήσει η επιχείρηση παρακολούθησης των εργαζόμενων από τη Διοίκηση, καθώς και να μπει τέλος στην προσπάθεια της κυβέρνησης να ιδιωτικοποιήσει το νερό.

«Με βάση τη δύσκολη οικονομική κατάσταση που έχει περιέλθει συνολικά η ελληνική κοινωνία, όπως και οι εργαζόμενοι στην ΕΥΔΑΠ, η τελευταία ΣΣΕ που υπογράψαμε δεν επαρκεί, γι' αυτό ζητάμε συμπληρωματική», δήλωσε στην ΕΑ ο Κώστας Λυμπερός, γενικός γραμματέας του Συλλόγου Επιστημονικού Προσωπικού και μέλος της γραμματείας του ΣΕΚΕΣ ΕΥΔΑΠ. «Με τους αγώνες μας έχουμε κλείσει πολλές φορές τον δρόμο για την ιδιωτικοποίηση του νερού και έτσι σήμερα είμαστε σε καλύτερο σημείο ως εργαζόμενοι και κοινωνία, έχοντας και την απόφαση του ΣτΕ που απέτρεψε την εργολαβοποίηση του Εξωτερικού Υδροδοτικού Συστήματος μέσω ΣΔΙΤ. Παλεύουμε ενάντια στην παρακολούθηση των μείλ και των κινητών μιας μερίδας εργαζόμενων από εταιρία που θέλει να βάλει η διοίκηση μέσω διαγωνισμού που ήδη έχει ξεκινήσει. Είναι σαφές ότι θέλει να εκφοβίσει τους εργαζόμενους στο σύνολό τους. Η απεργία στις 9 Νοέμβρη έχει μεγάλη διάσταση, αλλά για να ενισχυθεί χρειάζεται να συγκεκριμενοποιηθούν περισσότερο τα αιτήματα από τα συνδικάτα,

όπως τα ποσοστά αυξήσεων που ζητάμε. Για να μην αποκλιμακωθεί μετά από τις ηγεσίες, χρειάζεται να οργανώσουμε συγκεκριμένα σε κάθε χώρο εργασίας».

Όπως καταγγέλλουν τα σωματεία της ΕΥΔΑΠ, η διοίκηση δεν δέχτηκε το αίτημα των εργαζόμενων για συμπληρωματική ΣΣΕ με αυξήσεις, παραπέμποντάς τους στη νέα ΣΣΕ του 2024, την ώρα που σκορπάει λεφτά σε ιδιωτικές εταιρίες για μελέτες με πολύ πενιχρά αποτελέσματα. Ταυτόχρονα προωθεί νέο κανονισμό προσωπικού για να διαλύσει τις εργασιακές σχέσεις, ενώ το ασφαλιστήριο που κατέθεσε στο τελευταίο Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρίας, διαφορετικό από αυτό που είχε συμφωνηθεί, είναι πετσοκομμένο κατά 500.000 ευρώ. Γι' αυτό όλοι οι συνδικαλιστές που πήραν τον λόγο στη συγκέντρωση τόνισαν ότι χρειάζεται να συνεχιστούν οι κινητοποιήσεις και τη σημασία του συνεδρίου της Ομοσπονδίας (1-2/11) για να βγάλει αγωνιστικές αποφάσεις.

«Ο κόμπος στο χτένι»

«Οι κινητοποιήσεις του τελευταίου διαστήματος στην ΕΥΔΑΠ δεν είναι τυχαίο που προκαλούν αναστάτωση στη διοίκηση της εταιρίας, καθώς αντιλαμβάνονται ότι έφτασε ο κόμπος στο χτένι», μας είπε ο Γιώργος Ραντίτσας, μέλος της ΕΕ της ΟΜΕ-ΕΥΔΑΠ και πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στην Αποχέτευση. «Πριν λίγα χρόνια η εταιρία αριθμούσε 3.200 εργαζόμενους, σήμερα έχει περιοριστεί το προσωπικό στους 2.300. Αυτό έχει αρνητικό αντίκτυπο στο πιο νευραλγικό κομμάτι της εταιρίας, τους τεχνικούς. Δεν μπορούμε να ανταπεξέλθουμε στις ανάγκες των πολιτών, με την απαιτούμενη ποιότητα των

υπηρεσιών. Ταυτόχρονα αυξάνεται η εντατικοποίηση της εργασίας. Θα δώσω παράδειγμα από την υπηρεσία μου, η οποία κάνει συντήρηση στους αγωγούς. Θα έπρεπε να υπάρχουν τουλάχιστον 12 πληρώματα ανά βάρδια, αλλά έχουμε μόνο ένα βυτιοφόρο και ένα πλήρωμα για όλο το λεκανοπέδιο. Αν υπάρχουν δύο καλέσματα ταυτόχρονα, θα πρέπει η υπηρεσία να διαλέξει. Αν θα αφήσουμε τα λύματα να τρέχουν για παράδειγμα στην Ποσειδώνος με τον κίνδυνο να γλιστρήσουν μοτοσικλετιστές ή σε ένα ημιυπόγειο, που ζουν κατά κύριο λόγο φτωχές οικογένειες.

Ένας λόγος που γίνεται αυτό είναι, κατά την άποψή μου, για να απαξιωθεί η εταιρία, ώστε να εισρεύσουν οι εργολάβοι, που είναι το ρουσφέτι της εποχής, και να την δώσουν ολοκληρωτικά στους ιδιώτες. Δημιουργούν έτσι και τα σύγχρονα σκλαβοπάζαρα. Έχουμε συναδέλφους που κάνουν την ίδια δουλειά, με τους ίδιους μολυσματικούς παράγοντες και κινδύνους με εμάς, αλλά παίρνουν τα μισά λεφτά. Έχουν δημιουργήσει ένα υδροκέφαλο σχήμα στην εταιρία, που στο κεφάλι υπάρχουν πολλές θέσεις στελεχών με υψηλούς μισθούς και από κάτω μικρά πόδια που κάποια στιγμή θα σπάσουν και θα καταρρεύσει όλο το οικοδόμημα.

Είναι στοίχημα για εμάς αλλά και για όλα τα συνδικάτα στη χώρα να πετύχει η Γενική Απεργία στις 9 Νοέμβρη. Για να αντιδράσει ο κόσμος της εργασίας απέναντι στη λαίλαπα του τελευταίου διαστήματος και να δείξει την αντίθεσή του απέναντι στη Μητσοτάκης Α.Ε., την κυβέρνηση των υποκλοπών, των παιδεραστών, των ιδιωτικοποιήσεων».

Μάνος Νικολάου

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Η εικόνα που θέλουν να παρουσιάσουν ο Πλεύρης και η κυβέρνηση της ΝΔ ότι αναβαθμίζουν τα νοσοκομεία, εγκαινιάζουν πτέρυγες και είναι όλα καλά κατέρρευσε με το που μπήκε σε λειτουργία το καινούργιο Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών στο ΓΝΑ Γεννηματάς.

Αντί να επιταχύνει τις διαδικασίες αντιμετώπισης των επειγόντων, τα πράγματα έγιναν χειρότερα. Γιατί ισχύει αυτό που λέμε τόσο καιρό: Τα ντουβάρια δεν θεραπεύουν αρρώστους. Το ανθρώπινο δυναμικό μετά την ανακαίνιση του ΤΕΠ είναι λιγότερο απ' ό,τι πριν. Κι αυτό αποτυπώθηκε από τις ώρες αναμονής του κόσμου και από το πόσοι λίγοι κατάφεραν να εξυπηρετηθούν από τους 900 ασθενείς που προσήλθαν, με 180 από αυτούς να είναι κλήσεις του ΕΚΑΒ, δηλαδή βαριά περιστατικά. Ταυτόχρονα οι κλινικές covid γέμισαν πριν τη γενική εφημερία του Σαββάτου (29/10).

Οι υγειονομικοί στο Γεννηματάς μετά από τις μαζικές κινητοποιήσεις στο ίδιο το νοσοκομείο και τη μεγάλη συμμετοχή στην πανυγειονομική απεργία στις 20/10, ετοιμαζόμαστε να κατεβάσουμε ένα ακόμα μεγαλύτερο μπλοκ στη Γενική Απεργία στις 9/11. Την Τρίτη 1/11 συναντήθηκε η απεργιακή επιτροπή, παρά τις πολύ δύσκολες συνθήκες λόγω φόρτου εργασίας, για να οργανώσει αυτή τη συμμετοχή.

Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, μέλος ΔΣ Σωματίου Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς

BYZANTINO

Στη συνέλευση των εργαζομένων στο Βυζαντινό Μουσείο (Πέμπτη 20 Οκτώβρη) αποφασίσαμε την επανασυγκρότηση της απεργιακής επιτροπής, αναφορικά με την απεργία της 9 Νοέμβρη. Επίσης, ορίστηκε προσυγκέντρωση το πρωί στην είσοδο του μουσείου στη Βασιλίσσης Σοφίας 22 και στη συνέχεια πορεία προς την πλατεία Κλαυθμώνος με τα πανό μας.

Η "απαισιοδοξία" των συναδέλφων μετατράπηκε σε οργή και διάθεση για αγώνα. Η 9 Νοέμβρη θα είναι το έναυσμα και όχι η κατάληξη των αγώνων μας για μουσεία που να ανήκουν στο λαό, για ενισχυμένα δημόσια νοσοκομεία, για μαζικές προσλήψεις και αυξήσεις στους μισθούς, για μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων και για ξήλωμα της διεφθαρμένης κυβέρνησης του Μητσοτάκη, που μέρα με τη μέρα κρατιέται στην εξουσία από την αδράνεια της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης στη Βουλή. Η εμπειρία της ΔΕΘ έδωσε αισιοδοξία και εμπιστοσύνη στις κινήσεις από τα κάτω και στις πρωτοβουλίες των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι του Βυζαντινού Μουσείου και όλου του υπουργείου Πολιτισμού θα δώσουμε δυναμικά το παρών, ενωτικά και με αποφασιστικότητα στην Κλαυθμώνος στο κάλεσμα της ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ μαζί με όλα τα συνδικάτα, τους φοιτητές, τους υγειονομικούς και τους εκπαιδευτικούς.

Θωμάς Κατσαρός, εργαζόμενος στο Βυζαντινό Μουσείο

Οργανώνουμε όλους τους χώρους

10/9, Πανεργατική διαδήλωση στη ΔΕΘ. Φωτό: Μάνος Νικολάου

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Στον κλάδο των εκπαιδευτικών η συμμετοχή στη σύγκρουση με την Κεραμέως για να μην περάσουν οι επιθέσεις της εξακολουθεί να είναι μαζική. Ο κόσμος είναι εξοργισμένος με όσα συμβαίνουν στην εκπαίδευση, αλλά και έξω από αυτήν. Οι εικόνες από την ακρίβεια, τα σκάνδαλα, τον πόλεμο, αλλά και από τις αντιστάσεις όλου του εργατικού κινήματος, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο, που δημιουργούν πολιτικές κρίσεις στις κυβερνήσεις, ανοίγουν από μόνες τους δυνατότητες για να παλέψουμε. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η Γενική Απεργία στις 9/11 γίνεται κέντρο για όλους και όλες και έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις.

Γι' αυτό χρειάζονται οι πρωτοβουλίες από τη δική μας μεριά. Είναι σημαντικές οι γύρες στα σχολεία για να ξεσηκώσουμε τους συναδέλφους, να φανεί ότι ο σύλλογός μας οργανώνει την απεργία και να κατεβάσουμε ένα δυναμικό μπλοκ. Ταυτόχρονα παίζει ρόλο να μπει πούλμαν για να κατέβουμε συλλογικά και οργανωμένα στην Κλαυθμώνος. Αυτή θα είναι και η πρότασή μου στο ΔΣ του Συλλόγου. Να γίνει η κινητοποίηση στην Πανεργατική ένα παράδειγμα στο οποίο θα αναφέρονται οι συνάδελφοι για να κλιμακώσουμε στη συνέχεια. Έχουμε να κερδίσουμε το μπρα ντε φερ σχετικά με την εφαρμογή της αξιολόγησης, όπως και το να αυξηθούν οι μισθοί μας, να μονιμοποιηθούν όλοι οι αναπληρωτές και να δοθούν συνολικά περισσότερα λεφτά για την Παιδεία.

Στέλιος Γιαννούλης, ταμίας ΣΕΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Σημαντικό βήμα για την οργάνωση της Γενικής Απεργίας στις 9/11 στους ηθοποιούς ήταν η εκδήλωση της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών (ΑΣΗ) στις 27/10. Την εισήγηση έκανε ο Αλέξανδρος Μαρτζούκος, μέλος ΔΣ του Σωματίου Ελλήνων Ηθοποιών και της ΑΣΗ. Πολύ θετική εξέλιξη ήταν το γεγονός ότι συμμετείχαν συναδέλφισσες και συνάδελφοι που δεν είχαν επαφή με εμάς το προηγούμενο διάστημα και συμμετείχαν ενεργά στη συζήτηση. Τονίσαμε τη σημασία να απεργήσει ο κλάδος εκείνη τη μέρα αλλά και να κατέβει στον δρόμο μαζικά για να στείλουμε καθαρά το μήνυμα ότι δεν έχουμε κάνει πίσω. Γι' αυτόν τον σκοπό βάλαμε στόχο να γίνουν εξορμήσεις προπαγάνδης της απεργίας σε θέατρα.

Στη συζήτηση αναφέρθηκε ότι είναι απόλυτη αναγκαιότητα το να υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις όχι μόνο στο Κρατικό, αλλά και στο Ελεύθερο Θέατρο. Επίσης, ότι πρέπει να δοθεί μεγάλη χρηματοδότηση στις μικρές ομάδες που παράγουν σημαντικό πολιτιστικό έργο, αλλά οι ηθοποιοί σε αυτές δεν μπορούν να επιβιώσουν και πρέπει να κάνουν και δεύτερη δουλειά. Αναφέρθηκαν και άλλα θέματα, όπως η συμπαράσταση στο κίνημα ενάντια στο μετρό στα Εξάρχεια, που η πλειοψηφία στο ΔΣ του ΣΕΗ απέρριψε την πρόταση να κάνουμε ένα πολιτιστικό χάπενινγκ εκεί. Στην εκδήλωση παρευρέθηκε η συναδέλφισσα Λίλιαν Αρχοντή που μας ενημέρωσε για την εις βάρος της αστυνομική βία, γεγονός για το οποίο έχει βγάλει και το ΣΕΗ ανακοίνωση.

Πέρσα Κατσανούλη, ηθοποιός, Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών

ΕΡΤ

Με ομόφωνη απόφασή της, η ΠΟΣΠΕΡΤ συμμετέχει στη Γενική Απεργία στις 9/11 καλώντας 11πμ στην συγκέντρωση στην Πλατεία Κλαυθμώνος και στην προσυγκέντρωση 10.30πμ στο Υπουργείο Εργασίας.

Στην ανακοίνωσή της κάνει αναφορά στην τελευταία δεκαετία με τη συνεχή κλιμάκωση της κοινωνικής και οικονομικής κρίσης, την κατάργηση των εργασιακών σχέσεων, την αποδόμηση της εκπαίδευσης, τη διάλυση της Υγείας και την καταπάτηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, διεκδικώντας επαναφορά του θεσμικού πλαισίου των ΣΣΕ με μισθολογικές αυξήσεις, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και επίδομα ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας. Επίσης, τονίζει ότι είναι ενάντια στην ελληνική εμπλοκή στους πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς, ενώ καλεί σε μάχη για διαγραφή του χρέους απέναντι στην αποπληρωμή του στους τραπεζίτες, η οποία αποτελεί κυρίαρχο παράγοντα φτωχοποίησης του κόσμου.

COSCO

Ο αγώνας μας ενάντια στην εργοδοσία της COSCO συνεχίζεται με κορύφωση τη Γενική Απεργία στις 9/11. Ακόμα δεν έχουν επιλυθεί πολλά ζητήματα. Έναν ολόκληρο χρόνο μετά τον θάνατο του συναδέλφου μας Δ. Δαγκλή σε εργατικό δυστύχημα και με ακόμα ένα εργατικό ατύχημα που σκάτσε ακόμα έναν συνάδερφο, τον Τ. Πέττα, μόλις τώρα πάει να μπει σε εφαρμογή η Επιτροπή Υγιεινής και Ασφάλειας. Ήθελαν να το αποφύγουν, αλλά δεν τους βγήκε λόγω της αγωνιστικής στάσης των εργαζομένων.

Παίζει ρόλο η οργάνωση στα σωματεία. Μέχρι το 2014 που δεν είχαμε φτιάξει την ΕΝΕΔΕΠ, δεν είχε δηλωθεί ούτε ένα εργατικό ατύχημα. Όχι γιατί δεν γίνονταν, αλλά δεν δηλώνονταν. Για την εργοδοσία η ασφάλειά μας σημαίνει κόστος. Την προηγούμενη βδομάδα (25/10), στην απεργία που έκανε όλο το λιμάνι του Πειραιά από όλες τις ειδικότητες ήταν το κεντρικό αίτημα για μέτρα προστασίας για την ασφάλεια της ζωής των εργαζομένων. Μαζί με την αύξηση των μισθών και την υπεράσπιση των συλλογικών συμβάσεων που στους ναυτεργάτες θέλουν να τη διαλύσουν για να τους δίνουν 700 ευρώ. Όλοι μαζί προετοιμαζόμαστε για τη Γενική Απεργία και φαίνεται ότι θα είναι πολύ μεγάλη από τις κατά τόπους "φωτιές" αντίστασης που έχουν ανάψει σε διάφορους χώρους δουλειάς. Δείχνει να ανεβαίνει το εργατικό κίνημα. Γι' αυτό πρέπει να ανεβάσουμε τις απαιτήσεις μας από τα αφεντικά που κοιτάνε μόνο τα κέρδη τους.

Στέφανος Διαμαντόπουλος, λιμενεργάτης COSCO, μέλος ΕΝΕΔΕΠ

Η πανεργατική απεργία στις 9 Νοέμβρη, είναι η στιγμή για να εκφραστεί με τον πιο μαζικό τρόπο, η οργή και η αγανάκτηση όλης της εργατικής τάξης απέναντι στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και την άθλια πολιτική της. Θα δώσει την ώθηση και την αυτοπεποίθηση σε εργατικά κομμάτια, που είναι σε τροχιά σύγκρουσης, να κλιμακώσουν απεργιακά μετά την πανεργατική, για να σπάσουν την πολιτική κυβέρνηση και εργοδοτών και να κερδίσουν Συλλογικές Συμβάσεις και αυξήσεις. Θα βάλει την πίεση στις συνδικαλιστικές ηγεσίες να κλιμακώσουν και κεντρικά με νέα πανεργατική απεργία με στόχο να μην περάσει ο προϋπολογισμός σφαγείο που ετοιμάζουν. Ο τρόπος που μπορούν αυτοί οι στόχοι να εξυπηρετηθούν είναι με μια κοινή τεράστια απεργιακή συγκέντρωση και όχι με ξεχωριστές συγκεντρώσεις.

Η απεργιακή συγκέντρωση είναι η κορυφαία στιγμή της απεργίας, η ώρα που το σύνολο των εργαζόμενων που εκείνη την ημέρα απεργούν, δείχνουν τη συλλογική τους δύναμη, απέναντι στον δικό του εργοδότη ο καθένας, αλλά και συνολικά απέναντι στα αφεντικά και την κυβέρνηση. Αυτήν τη συλλογική δύναμη της τάξης μας είναι που φοβούνται τα αφεντικά και οι κυβερνήσεις. Αυτό που θα μετρήσουν το βράδυ της απεργίας, είναι το πόσο μεγάλη και ενιαία ήταν η συγκέντρωση των συνδικάτων. Αντίθετα, θα τρίβουν τα χέρια τους με ικανοποίηση αν ξαναδούν πολλές και ξεχωριστές συγκεντρώσεις. Τους δίνουν το μήνυμα ότι οι εργάτες δεν είναι ενωμένοι. Το τι δύναμη έχει η ενότητα των εργαζόμενων μπορούν να μας το πουν καλύτερα οι ερ-

ΕΝΙΑΙΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ Στην ενότητα η δύναμη

γαζόμενοι στην Cosco που κέρδισαν, επειδή κατάφεραν και έφεραν στο πλευρό τους το σύνολο της εργατικής τάξης στο λεκανοπέδιο και αυτό πανικόβαλε κυβέρνηση και εργοδοσία. Αντίστοιχα οι εργάτες της Μαλαματίνα αντέχουν απεργιακά τρεις και πλέον μήνες ακριβώς για τον ίδιο λόγο. Και αυτή η δύναμη γίνεται ακόμη πιο μεγάλη, όταν ξεδιπλώνεται όχι μόνο σαν αλληλεγγύη στον κάθε αγώνα, αλλά συνολικά στην πανεργατική απεργία στις 9 Νοέμβρη.

Πλάι-πλάι

Η κοινή απεργιακή συγκέντρωση φέρνει σε επαφή τα κομμάτια της εργατική τάξης που είναι πιο προχωρημένα, έχουν δώσει μάχες και έχουν εμπειρίες, να διαδηλώνουν δίπλα στα συνδικάτα, τους χώρους και τους κλάδους που έχουν μείνει πιο πίσω. Που οι πρωτοπόροι εργάτες δεν έχουν καταφέρει να ξεπεράσουν τις δυσκολίες που βάζουν τα αφεντικά αλλά και τους συμβιβασμούς από συνδικαλιστές. Ποιος πραγματικά πιστεύει ότι αν οι εργάτες της Cosco ή της efood ή των νοσοκομείων, διαδηλώσουν πλάι πλάι με άλλα συνδικάτα και μεταφέρουν τις εμπειρίες τους αυτούς που θα βγει κερδισμένος είναι ο Παναγόπουλος ή ο κάθε γραφειοκράτης; Το αντίθετο ισχύει. Οι γραφειοκράτες δεν θέλουν αυτήν την ώσμωση γιατί φοβούνται ότι θα έχουν και άλλους κλάδους και χώ-

ρους ξεσηκωμένους.

Οι κοινές απεργιακές συγκεντρώσεις είναι άλλωστε και η εμπειρία από κορυφαίες στιγμές αγώνων που έχουν δοθεί, όχι μόνο στο μακρινό παρελθόν αλλά πρόσφατα. Στην απεργία των εκπαιδευτικών στις 10 Οκτώβρη του 2021, με τους δέκα χιλιάδες δασκάλους και καθηγητές να διαδηλώνουν από το Εφετείο, καμιά από τις ηγεσίες που σήμερα καλούν ξεχωριστές συγκεντρώσεις στην πανεργατική δεν διανοήθηκε να καλέσει ξεχωριστή συγκέντρωση εκείνη την ημέρα. Και ο ατμός από εκείνη την τεράστια συγκέντρωση ακόμη βρίσκεται στα πιστόνια των εκπαιδευτικών και έχει κάνει δύσκολη τη ζωή στην Κεραμέως.

Αν γυρίσουμε μερικά χρόνια πριν, θα δούμε ότι σε όλες τις πανεργατικές απεργίες στις δεκαετίες του '80 υπήρχε μια κοινή απεργιακή συγκέντρωση και τα πανό των σωματείων διαδέχονταν το ένα το άλλο, τα συνθήματα εναλλάσσονταν και αυτά ήταν που ξεχώριζαν το ποια σωματεία αναφέρονταν στο ΚΚΕ, ποια στο ΠΑΣΟΚ, κλπ. Αυτή ήταν η παράδοση του εργατικού κινήματος, που έδωσε τους μεγάλους αγώνες τις προηγούμενες δεκαετίες. Με εκείνη την ενωτική ταχτική μεγάλωσε η Αριστερά εκείνα τα χρόνια, πριν οι ηγεσίες Φλωράκη-Κύρκου την πισωγυρίσουν το 1989.

Αυτήν την παράδοση την σπάζουν τα τελευταία χρόνια όσες ηγεσίες προσπαθούν να

διαχωριστούν «χωροταξικά», παρόλο που σε πολλές περιπτώσεις, όταν ο κόσμος ξεσηκώνεται, αναγκάζονται να υποτάσσονται στην απαίτηση του κόσμου για ενότητα στον δρόμο. Και υπάρχουν δεκάδες τέτοιες περιπτώσεις απεργιακών κινητοποιήσεων τα τελευταία χρόνια. Η Γενική Απεργία

στις 9 Νοέμβρη μπορεί να γίνει η ευκαιρία για να τελειώσουμε με τις ξεχωριστές συγκεντρώσεις και να ανοίξουμε άλλους δρόμους συνολικά για το εργατικό κίνημα.

Τάσος Αναστασιάδης

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Αθήνα

Συγκέντρωση Συνδικάτων 11πμ πλατεία Κλαυθμώνος
Προσυγκέντρωση του Συντονισμού 10.30πμ υπ. Εργασίας

Θεσσαλονίκη

Συγκέντρωση Εργατικό Κέντρο στις 11πμ
Προσυγκέντρωση 10.30πμ Φιλίππου και Γενναδίου

Χανιά πλ. Αγοράς 10πμ

Ηράκλειο Εργατικό Κέντρο 10.30πμ

Πάτρα Εργατικό Κέντρο 10.30πμ

Ιωάννινα Εργατικό Κέντρο 10.30πμ

Βόλος πλατεία Ελευθερίας 10πμ

Ξάνθη Εργατικό Κέντρο 10πμ

Αλεξανδρούπολη Εργατικό Κέντρο 10.30πμ

Έδεσσα Μικροί Καταρράκτες 10πμ

Συνέλευση στο ΠΟΝΤΙΚΙ

Παίρνοντας έμπνευση από τις συνελεύσεις των εργαζομένων που έγιναν μέσα στο καλοκαίρι σε διάφορα ΜΜΕ, αλλά και αργότερα στις αρχές Οκτωβρίου -όπως για παράδειγμα στο in.gr- την επομένη κιόλας της ανοιχτής εκδήλωσης στην ΕΣΗΕΑ που διοργάνωσε η «Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ», οι δημοσιογράφοι στο topontiki.gr πραγματοποιήσαμε συνέλευση των εργαζομένων στις 8/10. Σκοπός της συνέλευσης ήταν να συζητήσουμε όλα εκείνα τα ζητήματα που μας απασχολούν μέσα στον χώρο της δουλειάς μας, αλλά κυρίως, για να καταλήξουμε και να ιεραρχήσουμε τα αιτήματα μας, τα οποία τριμελής αντιπροσωπεία (απ' όλες τις βάρδιες), θα μετέφερε στην διοίκηση.

Σε μια περίοδο όπου οι εργαζόμενοι καλούνται να διαπραγματεύονται ατομικά, αφού οι ΣΣΕ έχουν ανασταλεί κι όπου εφαρμόζονται δεν προβλέπουν

Συλλογικές διεκδικήσεις απέναντι στην ατομική «αριστεία»

αυξήσεις, ήταν σημαντικό, ότι το μεγαλύτερο μέρος της όλης συζήτησης, περιστράφηκε τόσο γύρω από το θέμα των αναγκαίων αυξήσεων, όσο και για το πώς θα προτείνουμε από μεριάς μας, να γίνουν αυτές.

Για το πώς δηλαδή, θα διαπραγματευτούμε συλλογικά, ώστε να εξισορροπήσουμε τις μεγάλες μισθολογικές διαφορές που έχουν προκύψει μέσα από τις ξεχωριστές συμφωνίες. Καταλήξαμε λοιπόν, στο αίτημα για 900 ευρώ κατώτατο μισθό. Πράγμα που σημαίνει αύξηση πάνω από τον πληθωρισμό για τους περισσότερους, καθόλου για πολύ λίγους και

πολύ μεγάλη για μια συνάδελφο μ' ένα παιδί, που ήταν «κολημένη» μισθολογικά για πολλά χρόνια.

Η απάντηση από τη μεριά της εργοδοσίας ήταν η αύξηση στα 825 ευρώ όλων των χαμηλότερων από το ποσό αυτό μισθών και η υλοποίηση των μη μισθολογικών μας αιτημάτων. Γνωρίζοντας εξ αρχής ότι η όλη διαπραγμάτευση δεν τελειώνει εδώ, έχουμε ήδη αποφασίσει να ξανακάνουμε συνέλευση αυτήν την εβδομάδα, αποτιμώντας τ' αποτελέσματα, καθώς και για το πώς πάμε παρακάτω.

Σε κάθε περίπτωση όμως θεωρούμε ότι μειώσαμε τις μισθολογικές αδικίες μ' ένα συλλογικό και συναδελφικά αλληλέγγυο τρόπο και η επιτυχία αυτή -του τρόπου δράσης μας κυρίως- μας δίνει την αυτοπεποίθηση να συνεχίσουμε να λειτούργουμε έτσι, ανανεώνοντας το ραντεβού μας για την Πανεργατική απεργία στις 9 Νοεμβρίου.

Πάνος Κατσαχνιάς,

δημοσιογράφος topontiki.gr, μέλος Financial Crimes

Πούλμαν για την Πανεργατική απεργία 9 Νοέμβρη

Στις 9 Νοέμβρη, πηγαίνουμε για πανεργατική σεισμό, ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ, διεκδικώντας Συλλογικές Συμβάσεις με αυξήσεις, μονιμοποιήσεις όλων των συμβασιούχων. Για να διευκολύνουμε τη συμμετοχή στην απεργιακή Συγκέντρωση ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** και το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων** ναυλώνουν πούλμαν για να μεταφέρουν απεργούς στη Συγκέντρωση.

Προσυγκέντρωση του Συντονισμού 10.30πμ Υπ. Εργασίας
Συγκέντρωση Συνδικάτων 11πμ πλατεία Κλαυθμώνος

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Πειραιάς - Δημοτικό Θέατρο, 8.30πμ
Πειραιάς - ΗΣΑΠ, 8.45πμ
Κερατσίνι - Δημαρχείο, 8.30πμ
Νίκαια - Κρατικό Νίκαιας (Πέτρου Ράλλη), 9πμ

ΔΥΤΙΚΑ

Περιστέρι - ΜΕΤΡΟ Αγ. Αντώνης, 8.30πμ
Περιστέρι - ΜΕΤΡΟ Ανθούπολη, 8.45πμ
Αιγάλεω - Θηβών και Λεωφόρος Αθηνών, 9πμ
Άγιοι Ανάργυροι - κεντρική Πλατεία, 8.15πμ
Ιλιον - κεντρική Πλατεία, 8.30πμ
Πετρούπολη - Λακιάτης (Θηβών), 8.45πμ

ΝΟΤΙΑ - ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

Ελληνικό - σταθμός ΜΕΤΡΟ, 8.30πμ
Νέα Σμύρνη - Polis Park, 8.30πμ
Καλλιθέα - Δαβάκη και Θησέως, 9.15πμ
Παγκράτι, Βύρωνας - πλατεία Δεληολάνη, 9πμ

ΒΟΡΕΙΑ

Μαρούσι - ΗΣΑΠ, 8πμ
Ν. Ηράκλειο - 3 Αστέρια, 8.30πμ
Ν. Ιωνία - πλατεία Σημηριώτη, 8.45πμ
Περισσός - ΗΣΑΠ, 9πμ
Βριλήσσια (Μετρό Δουκίσσης Πλακεντίας), 8πμ
Αγία Παρασκευή - Δημαρχείο, 8.30πμ

Νοσοκομείο Γεννηματάς, 9πμ
Νοσοκομείο Άγιος Σάββας, 9.15πμ

Κόντρα στην ακρίβεια, τους αντι-απεργιακούς αυταρχικούς νόμους και όλες τις επιθέσεις της κυβέρνησης στην εργατική τάξη και τη νεολαία, η 24ωρη πανελλαδική απεργία στις 9 Νοέμβρη λαμβάνει διαστάσεις μεγάλου πολιτικού γεγονότος.

Δεν θα δεχτούμε να συνεχίσουμε να πληρώνουμε εμείς τις τεράστιες αυξήσεις στο ρεύμα, το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο, το ψωμί και όλα τα είδη λαϊκής ανάγκης. Δεν θα δεχτούμε την καταστολή, το χτύπημα των ελευθεριών και των κατακτήσεών μας. Η απεργία στις 9 Νοέμβρη πρέπει να γίνει η αρχή των αγώνων των εργαζόμενου λαού για να ξηλώσουμε τους νόμους και τις πολιτικές που φέρνουν φτώχεια και απώλεια δικαιωμάτων. Έτσι λίγες μέρες πριν από την Πανεργατική, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα διοργανώνει την Κυριακή 6 Νοεμβρίου στην Νομική Σχολή Αθηνών μονοήμερο με θέμα «Κράτος και Επανάσταση - Η πάλη για δημοκρατία σήμερα». Για το εργατικό κίνημα είναι μια ευκαιρία να θυμηθούμε και να θυμίσουμε την επαναστατική παράδοση. Μια ημέρα με επαναστατικές ιδέες και συζητήσεις. Για να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια.

Ιωάννης Ιωάννου, Υγειονομικός, Δήμος Αθηναίων

Οι συζητήσεις που οργανώνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα στις 6 Νοεμβρίου κάτω από τον τίτλο “Κράτος και Επανάσταση”, είναι κατά τη γνώμη μου μια πολύ χρήσιμη συμβολή στις αναζητήσεις που ανοίγουν σε κάθε χώρο δουλειάς αυτή την περίοδο.

Πάνω στο γιατί η τρέχουσα κρίση που βιώνουμε είναι συνολικά συστημική και όχι μόνο οικονομική. Στο τι είναι το κράτος και οι θεσμοί του, στο πώς αναπτύσσεται με τους αγώνες μας για συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σε κάθε κρίσιμο τομέα της κοινωνικής ζωής.

Ειδικά οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ, έχουμε έναν παραπάνω λόγο να συμμετέχουμε. Οι καναλάρχεις, ιδιοκτήτες μέσων κ.ο.κ. έχουν εισπράξει τεράστια ποσά επιδοτήσεων από την έναρξη της πανδημίας και μετά. Τίποτα από αυτά δεν κατέληξε σε καλύτερες εργασιακές συνθήκες στον κλάδο. Ούτε αυξήσεις στα επίπεδα του πληθωρισμού έχουμε δει, ούτε προσλήψεις και μονιμοποιήσεις. Οι ατομικές συμβάσεις εργασίας καλά κρατούν σε μια σειρά από Μέσα. Αυτό που επικρατεί είναι να νοικιάζουν ψυχές με ελάχιστες αμοιβές και δικαιώματα, εκμεταλλευόμενοι την ανάγκη του κόσμου για δουλειά. Και αυτό είναι κάτι που πρέπει να το σταματήσουμε!

Γιάννης Λευκιμιάτης, εργαζόμενος ΕΡΤ

Εκδηλώσεις σαν αυτή που θα γίνει στη Νομική στις 6 Νοέμβρη, είναι πολύ σημαντικές για όλους και όλες μας. Ακόμα περισσότερο θα έλεγα, για τους μαθητές και τις μαθήτριες. Γιατί βιώνουμε μια αντίφαση. Από τη μία, η νεολαία έχει αγανάκτηση, θυμό και πολιτικές αναζητήσεις. Και από την άλλη, η πολιτικοποίηση δεν έχει τη θέση που της αρμόζει μέσα στα σχολεία.

Θα έπρεπε να είναι αλλιώς, καθώς το σχολείο είναι βασικό θεμέλιο για το τι είδους κοινωνία χτίζουμε. Και ενώ υπάρχουν πολλές αφορμές για να συζητήσουμε το τι είναι δημοκρατία, κράτος, αλλά και κρίση, εργατική τάξη και επανάσταση, δεν συμβαίνει. Η γνώση που παίρνουμε είναι τυποποιημένη και συνήθως δεν υπάρχουν ερεθίσματα για να γίνει κουβέντα κατά τη διάρκεια του μαθήματος.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες έχουμε και γνώσεις και άποψη, αλλά χρειαζόμαστε ώθηση για να ψαχτούμε παραπάνω. Και εκεί είναι που βοηθούν τέτοιοι είδους εκδηλώσεις. Γιατί να μην ακούμε ανθρώπους που είναι ειδικοί, ιστορικοί, δημοσιογράφοι κλπ. Αλλά, κυριότερα, υπάρχει η δυνατότητα μετά τις εισηγήσεις να γίνεται κουβέντα. Να γίνονται ερωτήσεις και διάλογοι ανάμεσα σε όσους συμμετέχουν. Και έτσι νομίζω θα έπρεπε να είναι κάθε μέρα είτε στο σχολείο είτε οπουδήποτε αλλού! Σας καλώ όλους και όλες να συμμετέχετε!

Γιούλη Κεχαΐδου, 1ο ΓΕΛ Βούλας

Η πάλη για τη δημοκρατία σήμερα

Ελάτε να παλέψουμε μαζί

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Ούτε μια εβδομάδα δεν έχει περάσει από τη μέρα που ο κυβερνητικός εκπρόσωπος ανακοίνωσε την διαγραφή του βουλευτή Γρεβενών της Νέας Δημοκρατίας Ανδρέα Πάτση και στα κυβερνητικά ΜΜΕ η είδηση δεν υπάρχει ούτε στα ψιλά.

Ο λόγος είναι προφανής. Πρόκειται για ένα τεράστιο σκάνδαλο που συνδέεται με την καρδιά της κυβέρνησης, την ίδια στιγμή που αναδεικνύει την άγρια ταξικότητα και την απόλυτη έλλειψη δημοκρατίας ενός ολόκληρου συστήματος που η Νέα Δημοκρατία και η οικογένεια Μητσοτάκη υπηρετεί εδώ και δεκαετίες.

Ο Πάτσης είχε εξωχώριες εταιρίες, που είναι παράνομο για τους βουλευτές, εταιρίες που επίσης παράνομα δεν δήλωνε στο πόθεν έσχες του. Όπως επίσης δεν δήλωνε την εισπρακτική εταιρία που είχε αποκτήσει όταν η Τράπεζα Πειραιώς του δάνεισε 4,3 εκατομύρια ευρώ για να αγοράσει στο 12% της

αξίας τους τα «κόκκινα δάνεια» της Πειραιώς! Άλλες εταιρίες στις οποίες συμμετείχε, έπαιρναν παράνομα συμβάσεις στα ΕΛΤΑ, με απευθείας αναθέσεις.

Γι’ αυτό και η κυβέρνηση μέχρι την τελευταία στιγμή επιχειρούσε να κουκουλώσει το σκάνδαλο μέσω του κυβερνητικού της εκπροσώπου - που λίγες ώρες πριν διαγραφεί από τη ΝΔ ο Πάτσης, συνδιαμόρφωνε μαζί του την υπερασπιστική του γραμμή. Δεν θα περίμενε κανείς κάτι διαφορετικό από ένα κόμμα που έχει ταυτίσει την πολιτική του με την «τέχνη του επιχειρείν» και το όνομά του με τα σκάνδαλα Siemens, Novartis, Vodafone, Aegean – και πόσα άλλα. Αλλά τι γίνεται με τους «θεσμούς», με τις «δικλιδες ασφαλείας» που τάχα αυτοί παρέχουν;

Οι περισσότερες από τις «επιχειρηματικές δραστηριότητες» του Πάτση ήταν γνωστές από το 2020 όταν μετά από μια καταγγελία, η Επιτροπή πόθεν έσχες της Βουλής βεβαίωσε «παραλείψεις» στο πόθεν έσχες του. Αλλά η υπόθεση θεωρήθηκε στα γρήγορα λήξασα μετά από μια «συμπληρωματική δήλωση» του βουλευτή. Αντίθετα, και καθόλου τυχαία, ο δημοσιογράφος Κουκάκης που έκανε την καταγγελία στην Βουλή βρέθηκε να παρακολουθείται από την ΕΥΠ της οποίας τις αρμοδιότητες έχει ο ίδιος ο πρωθυπουργός!

Τι να περιμένει κανείς από τις «δικλίδες ασφαλείας» των θεσμών, όταν οι ίδιοι οι «θεσμοί» της αστικής δημοκρατίας ανοίγουν τον δρόμο στους Σάλλες και τους Πάτσηδες. Όταν δεκαετίες τώρα στο κοινοβούλιο ψηφίζονται αδιάκοπα νόμοι που κάνουν νόμιμη την τοκογλυφία των τραπεζών και των εισπρακτών, νόμοι το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, νόμιμες τις περικοπές στα νοσοκομεία και την παιδεία. Και στήνονται «ακλόνητες» κυβερνήσεις που μπορούν να εξσφαλιίζουν τεράστιες, ψεύτικες, πλειοψηφίες στην βουλή χάρι στας αντιαναλογικούς εκλογικούς νόμους, κομμένους και ραμ-

ισσα τη συμμετοχή στην απεργία αλλά και το κατέβασμα στη διαδήλωση. Για τέτοια εικόνα έρχεται όχι μόνο από τα νοσοκομεία της περιοχής, αλλά και από την ΕΡΤ.

Σε αυτές τις συνθήκες, έχουμε τη δύναμη σαν ΣΕΚ ότι ταυτόχρονα οργανώνουμε το μονοήμερο συζητήσιμός για τον ερχόμενο Κυριακή (τρεις μέρες πριν την απεργία) για το κράτος, τη δημοκρατία και την επανάσταση. Ένα απαραίτητο συμπλήρωμα σε αυτό που ανοίγει σαν προβληματισμός για τη συνέχεια. Το εργατικό κίνημα είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να πετύχει την ανατροπή της κυβέρνησης Μητσοτάκη και το αμέσως επόμενο ερώτημα είναι τι μπορεί να την διαδεχθεί. Και εκεί, η πρόταση των επαναστατών, ότι οργανώνοντας τις απεργιακές επιτροπές, εμπλουτίζοντας τα αιτήματα της απεργίας, συνδεόντάς τα με τις πολιτικές μάχες, μπορούμε να ανοίξου-

11ημ-1ημ Πολιτική κρίση, κρίση συστημική			
	Αλέξ Καλλίνικος <i>Πανεπιστημιακός</i>	Νίκος Θεσσαράκης <i>Πανεπιστημιακός</i>	Πάνος Παργιάννης <i>Εργατή Αλλοιόκλητη</i>
1.30ημ-3ημ Ο Μαρξισμός και το κράτος			
	Σωτήρης Κοντογιάννης <i>Περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»</i>	Λεάνδρος Μπόλαρης <i>Ιστορικός</i>	
3.30ημ-5ημ Ο Λένιν και η Δημοκρατία			
	Ευκλείδης Μπαρδολύμης <i>Εργατικός Πρωτοβουλιακός Διηγητής Θεσσαλονίκη</i>	Πέτρος Κωνσταντίνου <i>Συντονιστής ΚΕΕΡΕΑ</i>	
5.30ημ-7ημ Η πάλη για τη δημοκρατία σήμερα και η επαναστατική Αριστερά			
	Αργυρή Ερασμοπού <i>ΔΕ Συλλόγου Εργαζόμενων Νοσοκομείων «Γεννησιγόνα»</i>	Νίκος Στραβάκιλης <i>Πανεπιστημιακός</i>	Μαρία Σπύλλου <i>Περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»</i>

Νομική, Κυριακή 6 Νοέμβρη

μένους έτσι ώστε να μην διαταράσσεται η καπιταλιστική διαχείριση.

Κερδοφορία

Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και για την δικαστική εξουσία, το ΣτΕ, τον Άρειο Πάγο, που αργά ή γρήγορα επικυρώνουν με τις αποφάσεις τους κάθε λογής «επιχειρηματικές δραστηριότητες» και κάθε επίθεση της άρχουσας τάξης, στους εργαζόμενους, το περιβάλλον, την κοινωνική πρόνοια. Νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία αλληλοσυμπληρώνουν η μία την άλλη υπακούοντας σε μια και μοναδική σκοπιμότητα, την κερδοφορία των καπιταλιστών σε βάρος των εργαζομένων και των φτωχών.

Μετά από μια δεκαετία μνημονίων και μια

με το δρόμο για την πραγματική δημοκρατία έρχεται και “δένει”.

Κάνοντας αυτές τις συνδέσεις έχουμε κερδίσει ότι στη Νομική θα συμμετέχουν αγωνιστές και αγωνίστριες από όλους τους εργατικούς χώρους που παρεμβαίνουμε, αλλά και ακόμα παραπάνω. Για παραπάνω σε πρόσφατη εξόρμησή μας, έκοιαν την πρόσκλησή τους δύο εργαζόμενοι σε Δήμους που ήξεραν την Εργατική Αλληλεγγύη από παλαιότερες παρεμβάσεις μας στους χώρους τους.

Στις λίγες μέρες που απομένουν μέχρι την Κυριακή, απλώνουμε παντού το μήνυμα, καλούμε σε μαζική συμμετοχή για να ενώσουμε τα ρυάκια των αντιστάσεων, τις εμπειρίες και τις ιδέες μας!

Μυρτώ Μαργέλη, ερευνήτρια ΣΕΚ Αγίας Παρασκευής

τριετία πανδημίας η εργατική τάξη καλείται σήμερα να πληρώσει ξανά το μάρμαρο μέσα σε συνθήκες πληθωρισμού και άγριας ακρίβειας την ίδια στιγμή που οι επιθέσεις στα δημοκρατικά δικαιώματα απλώνονται σε όλους τους τομείς:

Στους χώρους εργασίας όπου τα αφεντικά προσπαθούν να βάλουν σε λειτουργία τον αντισυνδικαλιστικό νόμο Χατζηδάκη, από το εργοστάσιο της Μαλαματινίας μέχρι την Εθνική Λυρική Σκηνή. Στα πανεπιστήμια, που οι φοιτητές πέφτουν από τα παράθυρα επειδή δεν χωράνε στις αίθουσες αλλά η κυβέρνηση στέλνει κάθε μέρα τα ΜΑΤ να τρομοκρατούν το φοιτητικό κίνημα. Στους δρόμους, που στην αρχή για λόγους «δημόσιας υγείας» και στη συνέχεια χωρίς κανένα λόγο, καταργείται στην πράξη το δικαίωμα του συνέρχουσαν, αφήνοντας πίσω ακόμη και νεκρούς στην περίπτωση του Βασίλη Μάγγου. Στην ενημέρωση, όπου δημοσιογράφοι παρακολουθούνται από την κυβέρνηση και απειλούνται με τεράστιες αποζημιώσεις από υπουργούς και επιχειρηματικά συμφέροντα.

Γι’ αυτούς τους λόγους, στις 9 Νοέμβρη, στην πανεργατική απεργία θα απεργήσουμε και θα διαδηλώσουμε μαζικά απαιτώντας να φύγει η κυβέρνηση Μητσοτάκη! Βάζοντας δίπλα στα αιτήματα για αυξήσεις και το δικαίωμα στη δουλειά, τα αιτήματα για τις ελευθερίες που χτυπιούνται βάνουσα από μια πανικόβλητη κυβέρνηση που βλέπει την εργατική τάξη να δίνει με σθένος τη μάχη στα νοσοκομεία, στα λιμάνια, στο νερό. Δίπλα στο δικαίωμα να μπορούμε να ζούμε ανθρώπινα από το μισθό μας θα υπερασπιστούμε κάθε δημοκρατικό δικαίωμα που έχει κερδηθεί από τους αγώνες της εργατικής τάξης και θα απαιτήσουμε να βρεθούν και να τιμωρηθούν όλοι οι εμπλεκόμενοι στα οικονομικά, ρατσιστικά, σεξιστικά και εργασιακά εγκλήματα αυτής της κυβέρνησης από μια δικαστική εξουσία που συνήθως τους καλύπτει.

Μετά από μια δεκαετία μνημονίων και μια

κουβέντα για την εξουσία και το κράτος είναι πάντα ανάγκη, για κάθε αγωνιστή, επαναστάτη, για κάθε οργανωμένη επαναστατική δύναμη. Ο κόσμος του κινήματος μέσα στην κοινωνία, με ανοιχτά χαρτιά, με όλη την αλήθεια στο τραπέζι, πρέπει να καθορίσει πώς και γιατί θα γκρεμίσει το σάπιο σήμερα, που είναι το αύριο και πώς θα κτίσει. Η εποχή μας την κάνει πιο επιπакτική αυτή τη συζήτηση για δράση και αποτέλεσμα. Παγκόσμια αλλά και στην Ελλάδα. Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να κρύψει άλλο όπi σαπίζει.

Τεράστιες κρίσεις, οικονομική, περιβαλλοντική, ανθρωπιστική, επιστημονική, σε έναν διαρκή κύκλο διαδέχεται η μία την άλλη και ξανά απ’την αρχή. Οι παλιές συνταγές τους δεν μοιάζουν να τους φτάνουν. Πόλεμοι, ξαναμείωρα του κόσμου, καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων, ανατροπή παραγωγικών σχέσεων με αστρονομική αύξηση της εκμετάλλευσης, μετακίνηση όλου του κόστους αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης (υγεία, παιδεία, στέγη) στην τσέπη της τάξης μας. Για να κρατηθούν στην εξουσία επιδιώκουν μια χωρίς προηγούμενο καταστολή. Στρατοί και χωροφυλακή παντού και για τα πάντα, έλεγχοι, αξιολογήσεις, παρακολούθηση, κρατική βία, φασισμός, σεξισμός, ομοφοβία, ξενοφοβία, σαπίλα, σκάνδαλα. Καταπάτηση κάθε κατακτημένου δικαιώματος, ακόμα και των δικών τους νόμων και συνταγμάτων. Το σκοτάδι δεν είναι μόνο και ανήγητο, υπάρχουν αντιστάσεις σε όλο τον κόσμο. Έτσι σκέφτηκα και για αυτό θα είμαι στις 6/11 στη Νομική.

Λευτέρης Σιδερίης, ΑΝΤΑΡΣΥΑ Περιστερίου, μέλος ΠΣΟ

Αλλά δεν θα πλέξουμε το εγκώμιο ενός αστικού «κράτους δικαίου» που ποτέ δεν υπήρξε. Στη φασιστική απειλή, που η μπόχα της αναδύεται σε μια σειρά από χώρες σε όλο τον κόσμο, δεν απαντάμε φτιασιδώνοντας μια αστική δημοκρατία που καθημερινά ξεφτιλίζεται. Απαντάμε διαμορφώνοντας την εργατική εναλλακτική και σε αυτό το επίπεδο, αναζητώντας ιδέες και εμπειρίες στην παράδοση της εργατικής δημοκρατίας και των εργατικών συμβουλίων αλλά και στις σύγχρονες μάχες που δίνει η εργατική τάξη από την Ελλάδα μέχρι το Ιράν και την Βραζιλία.

Αυτήν ακριβώς τη συζήτηση θέλουμε να ξεδιπλώσουμε στο Μονοήμερο Συζητήσεων με θέμα «Κράτος και Επανάσταση, η πάλη για τη Δημοκρατία σήμερα» που διοργανώνει το ΣΕΚ στη Νομική στις 6 Νοέμβρη. Ελάτε να παλέψουμε μαζί.

Κυκλοφορεί νέο τεύχος Νοέμβρης-Δεκέμβρης 2022

• Να αποτελειώσουμε την κυβέρνηση - Εξέγερση στο Ιράν
• Η χειρότερη κρίση από τον Μεσοπόλεμο - Ο Μαρξ και το κράτος
• Μεταρρυθμίσεις Επανάσταση και αυτο-καταργηση επίσημη
• Λοκικές - Από το μυστήριο στον Λένιν

6 Νοέμβρη ο Βόλος καλεί στο μονοήμερο που πραγματοποιείται στην Νομική Σχολή Αθηνών. Στόχος της εκδήλωσης είναι η κατανόηση των πολιτικών συμβάντων που αντιμετωπίζει ο κόσμος σήμερα και ο τρόπος με τον οποίο τα καταπολεμάμε.

Συγκεκριμένα, η κοινωνία μας αυτή την περίοδο μαστιγείται από μια πληθώρα προβλημάτων. Ακρίβεια, απολύσεις, καταπάτηση των εργατικών δικαιωμάτων, σύνθλιψη της δωρεάν Παιδείας και Υγείας και πολλά άλλα. Ταυτόχρονα, όμως, παρατηρείται ότι τα κινήματα στην Ελλάδα, αλλά και όλο τον κόσμο, πληθαίνουν. Η παρουσία μας σε αυτό το μονοήμερο, θα βοηθήσει στον συντονισμό του εργατικού κινήματος (και του φοιτητικού), ώστε να κατέβουμε όλοι μαζί στην επερχόμενη απεργία 9 Νοέμβρη για να ριξουμε την κυβέρνηση του θανάτου, μαζί και το σύστημά τους.

Έτσι, αυτό που ο καθένας πρέπει να κάνει είναι να φέρει όσον το δυνατόν περισσότερο κόσμο γίνεται. Διότι αυτοί οι οποίοι εναντιωνόμαστε δεν είναι λίγοι, αλλά εμείς ενωμένοι είμαστε περισσότεροι.

Αλέξανδρος Μπακούσι, φοιτητής Ιστορικό Βόλου

Όσο μείνεται ο σκληρός αγώνας της εργατικής τάξης σε όλα τα επίπεδα, για την ανατροπή της κυβέρνησης του ρατσισμού, του σεξισμού, της χυδαίας κρατικής καταστολής, της εξαπάτησης και συνεχούς φτωχοποίησης του λαού, το μονοήμερο που διοργανώνει το ΣΕΚ με κεντρικό θέμα "Κράτος και Επανάσταση", αλλά και οι επαναστατικές συζητήσεις που το πλαισιώνουν για την εκτεταμένη πολιτική κρίση, τον ρόλο του κράτους διαχρονικά και την πάλη για τη δημοκρατία, τόσο στα πλαίσια του ιστορικού παρελθόντος, μα πολύ περισσότερο στο ταραχώδες σήμερα, αποτελούν θεμέλιο λίθο των μαχών που έπονται έναντι του καταστροφικού καπιταλιστικού συστήματος και των εκτελεστικών οργάνων του, όπως η κυβέρνηση του Μητσοτάκη.

Στις 6 Νοέμβρη η καρδιά του επαναστατικού αγώνα για τον σοσιαλισμό και τα προτάγματά του, χτυπά στη Νομική σχολή Αθηνών, σε μια εκδήλωση όπου οι επα-

Κώστας Καραγιάννης, φοιτητής Παιδαγωγικού

Το μονοήμερο συζητήσεων του ΣΕΚ «Κράτος κι Επανάσταση» δίνει τη δυνατότητα ενίσχυσης του επαναστατικού κινήματος μέσω αφενός της θεωρητικής ανάλυσης και συζήτησης και αφετέρου της έμπρακτης επιδίωξης για την ανατροπή του αστικού κράτους.

Δεν διαχωρίζουμε τη μάχη στα πανεπιστήμια, ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνومία και τις επιθέσεις της Κεραμέως, από τη συζήτηση για το κράτος. Τα πανεπιστήμια είναι κοιμμάτι που κράτους και η μάχη που λαμβάνει χώρο μέσα σε αυτά χρειάζεται να κινείται στην κατεύθυνση της ανατροπής του. Σε αυτά τα πλαίσια οργανώνουμε τη δράση μας στο Πάντειο με συνεχείς εξορμήσεις, παρεμβάσεις και εκδηλώσεις όπως αυτή που έλαβε χώρα τη Δευτέρα 31/10 με τίτλο «Οι εκλογές στην Ιταλία, η πάλη για τη δημοκρατία και η Αριστερά».

Νίκη Α., φοιτήτρια Κοινωνιολογίας, Πάντειος

Νίκη Α., φοιτήτρια Κοινωνιολογίας, Πάντειος

Κατάληψη της σχολής Πολιτικών Επιστημών στην Ρώμη. Φωτό: Συντονιστικό Σαπιένζα

ΡΩΜΗ

Αντιφασιστική κατάληψη στο Πανεπιστήμιο Sapienza

Στην πρώτη γραμμή της μάχης ενάντια στους φασίστες της Μελόνι βρέθηκαν οι φοιτητές/ριες του Πανεπιστημίου Σαπιένζα της Ρώμης την περασμένη εβδομάδα. Μια μαζική συνέλευση εκατοντάδων φοιτητών/ριών αποφάσισε την κατάληψη του τμήματος Πολιτικών Επιστημών του πανεπιστημίου. Την προηγούμενη ημέρα, στις 25 Οκτώβρη, η Πανεπιστημιακή Δράση, φοιτητική ομάδα που συνδέεται με τους Αδελφούς της Ιταλίας, το κόμμα της Μελόνι, επιχείρησε να στήσει συγκέντρωση στο πανεπιστήμιο. Το θέμα της εκδήλωσης ήταν για τον... «καλό καπιταλισμό» με καλεσμένο ομιλητή μεταξύ άλλων τον υποψήφιο βουλευτή των Αδελφών της Ιταλίας, και πρόεδρο της νεολαίας τους, Φάμπιο Ροσκάινι. Μαζικά οι φοιτητές/ριες της σχολής αντέδρασαν και ήρθαν αντιμέτωποι με ένα όργιο αστυνομικής βίας, με χτυπήματα στα κεφάλια, άγριους ξυλοδαρμούς και συλλήψεις.

«Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά για τους λόγους της κινητοποίησής μας αλλά ας τα συνοψίσουμε ως εξής: Πρώτα απ' όλα δεν υπάρχει καλός καπιταλισμός» ξεκίνησε η ανακοίνωση της κατάληψης ενώ τα πανό έξω από την κατειλημμένη σχολή ξεκαθάριζαν το στίγμα της: «Αντιφασιστική Σαπιένζα», «Τέρμα στη βία εναντίον των φοιτητών, παίρνουμε πίσω τους χώρους μας», «Έχετε την κυβέρνηση – Έχουμε την οργή», «Έξω οι φασίστες από τη Σαπιένζα - Αντικαπιταλισμός και αντιφασισμός». Το ίδιο ξεκάθαρο ήταν και η δήλωση ενός από τους φοιτητές σε εκδήλωση που οργανώθηκε στο πλαίσιο της κατάληψης: «Στη συμπλήρωση 100 χρόνων από την Πορεία στη Ρώμη του Μουσολίνι, διεκδικούμε ένα αντιφασιστικό πανεπιστήμιο. Το πανεπιστήμιό μας δεν είναι απρόσβλητο από τη διαδικασία κανονικοποίησης της ακροδεξιάς που βρίσκεται σήμερα στην κυβέρνηση. Μάλιστα συμμετέχει σε αυτήν, νομιμοποιώντας την παρουσία αντιδραστικών προσώπων που βρίσκονται κοντά στα

νεοφασιστικά κινήματα».

Η παραίτηση του Πρύτανη και η απομάκρυνση της αστυνομίας από το Πανεπιστήμιο είναι ανάμεσα στις διεκδικήσεις, των φοιτητών/ριών της Σαπιένζα, ενώ αναδείχθηκαν και ζητήματα που αφορούν την εμπλοκή του ιδιωτικού κεφαλαίου στα πανεπιστήμια. «Θέλουμε να πάμε πέρα από το ότι είμαστε οι φοιτητές που χτυπήθηκαν από την αστυνομία. Γιατί είμαστε πολλά περισσότερα» τόνισε ένα άλλο μέλος του φοιτητικού συλλόγου. «Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις χρηματοδοτούν τη διδασκαλία και κατευθύνουν την έρευνα. Επιχειρήσεις που είναι υπεύθυνες για την κλιματική καταστροφή και συνυπεύθυνες για τις διεθνείς πολεμικές συγκρούσεις. Είμαστε ενάντια στη λογική της αξιοκρατίας και της παραγωγικότητας, γιατί μας φέρνει σε διαδικασία συνεχούς ανταγωνισμού μεταξύ μας, με συνέπειες στη σωματική και ψυχική μας υγεία. Πρόκειται για έννοιες που χρησιμοποιούνται για να οξύνονται οι ταξικές διαφορές μεταξύ των σπουδαστών. Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο που να εγγυάται την πρόσβαση σε όλους/ες, ανεξαρτήτως κοινωνικής θέσης και καταγωγής».

Δεν χωράνε πουθενά

«Χαιρετίζουμε την κατάληψη του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου της Ρώμης και εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στο αντιφασιστικό κίνημα της Ιταλίας» υπογραμμίζει η ανακοίνωση αλληλεγγύης που εξέδωσε η ΚΕΕΦΑ: «Από την Ελλάδα μέχρι την Ιταλία, την Ευρώπη και τον πλανήτη ολόκληρο, οι φασίστες νοσταλγοί του Μουσολίνι και οι νεοναζί νοσταλγοί του Χίτλερ δεν χωράνε πουθενά παρά μόνο στις φυλακές, στους υπονόμους και στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Η ανάδειξη της Μελόνι στην πρωθυπουργία της Ιταλίας έχει ανοίξει την όρεξη στους νοσταλγούς του φασισμού... Οι φασίστες ενθαρρύνονται από τις

πολιτικές του ρατσισμού της Μελόνι που θέλουν τα καράβια των αλληλεγγύων που διασώζουν θαλασσοπνιγμένους πρόσφυγες να μην δένουν στα ιταλικά λιμάνια, όπως συνέβαινε στην Ευρώπη όταν οι κατατρεγμένοι Εβραίοι από το Χίτλερ είχαν την ίδια τύχη. Ενθαρρύνονται από τον σεξισμό και την επίθεση στο δικαίωμα στην έκτρωση των γυναικών που καταχτήθηκε στην Ιταλία την δεκαετία του 1970 με σκληρούς αγώνες.

Στην Ελλάδα, με τον επίμονο, μαζικό και μαχητικό αγώνα τσακίσαμε τους ναζι της Χρυσής Αυγής και τους στείλαμε στη φυλακή. Είναι το ναζιστικό μόρφωμα των δολοφόνων του αντιφασίστα μουσικού Παύλου Φύσσα και του μετανάστη εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν, στο οποίο ο Λορέντζο Φοντάνα, σημερινός πρόεδρος της Βουλής της Ιταλίας, έστειλε την συμπαράστασή του το 2016.

Είναι ώρα να συνεχίσουμε ενωμένοι, με την έμπνευση της παράδοσης των Arditi del Popolo που πολέμησαν την άνοδο του Μουσολίνι όπως και της Αντίστασης των παρτιζάνων. Βρεθήκαμε μαζί στους δρόμους της Γένοβας το 2001 ενάντια στους δολοφόνους του Κάρλο Τζουλιάνι στην Σύνοδο των G8, στην Φλωρεντία το 2002 χιτώντας το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα και το κίνημα κατά της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης.

Είμαστε αντίθετοι με την κανονικοποίηση του φασισμού μέσα από την νομιμοποίηση της Μελόνι ως πρωθυπουργού της Ιταλίας. Το εργατικό κίνημα και η νεολαία σε όλη την Ευρώπη χρειάζεται να ενωθούν στο αίτημα “Όχι στην νομιμοποίηση της Μελόνι”, όχι στο ρατσισμό και το φασισμό, για ένα κόσμο της αλληλεγγύης.

Ο αγώνας των φοιτητών και των φοιτητριών του πανεπιστημίου της Σαπιένζα είναι και δικός μας αγώνας, για ένα κόσμο χωρίς φασισμό, ρατσισμό, σεξισμό, φτώχεια, κλιματική καταστροφή».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Οι φοιτητές στην Πανεργατική

Σε γενικές συνελεύσεις προχωρούν οι φοιτητικοί σύλλογοι αυτή και την επόμενη εβδομάδα – παραμονές της πανεργατικής απεργίας. Το κατέβασμα στην πανεργατική απεργία είναι κεντρικό στην ατζέντα των συνελεύσεων μαζί με την οργάνωση του αγωνιστικού τριμήνου του Πολυτεχνείου που θα κορυφωθεί με τη διαδήλωση της 17 Νοέμβρη.

«Οργανώνουμε μια απεργία σεισμό που οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες θα βαδίσουν ενωμένοι. Καλούμε στο απεργιακό συλλαλητήριο μαζί με τα εργατικά συνδικάτα στην πλατεία Κλαυθμόνος κι αυτό μπαίνει και σαν κατεύθυνση από φοιτητικούς συλλόγους. Και με αυτόν τον αέρα θέλουμε να συνεχίσουμε. Με τη δυναμική που θα δώσει πανεργατική απεργία να πάμε στη διαδήλωση της 17 Νοέμβρη, σε έναν ακόμα σταθμό κλιμάκωσης του αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση και τις επιθέσεις της» τόνισε η **Μαρία Καστελιώτη**, φοιτήτρια και μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές.

Παράλληλα, συνεχίστηκαν οι εκδηλώσεις που οργανώνει το ΣΕΚ στις Σχολές με θέμα «Οι εκλογές στην Ιταλία, η πάλη για τη Δημοκρατία και η Αριστερά». Τη Δευτέρα 31/10 οργανώθηκε συζήτηση στο **Πάντειο** κι όπως μεταφέρει η Μαρία «ήταν ένα ακόμα δείγμα της αναβαθμισμένης συζήτησης και της ριζοσπαστικοποίησης που υπάρχει στις σχολές. Τη συζήτηση άνοιξε η Σταυρούλα Πανίδου, εκπαιδευτικός, κι ακολούθησε συζήτηση. Ξεδιπλώθηκε όλη η εικόνα της πολύπλευρης κρίσης του συστήματος και συζητήθηκαν τα αποτελέσματα των εκλογών στην Ιταλία με την ανάδειξη της φασίστριας Μελόνι στην πρωθυπουργία. Ένα αποτέλεσμα που δεν δείχνει τον εκφασισμό της κοινωνίας όπως ακούγεται από διάφορες πλευρές, αλλά το που μπορούν να οδηγήσουν οι πολιτικές που ανοίγουν το δρόμο στους φασίστες.

Άνοιξε το ζήτημα της αστικής δημοκρατίας και του κράτους, σε αντιπαράθεση με το ποια είναι η πραγματική δημοκρατία, αυτή της εργατικής τάξης και των από τα κάτω. Χαρακτηριστικό για το ενδιαφέρον που είχε η συζήτηση ήταν ότι έκατσαν να την παρακολουθήσουν και φοιτήτριες που έτυχε να περνάνε από το σημείο. Συνεχίζουμε με τις γενικές συνελεύσεις αυτή και την επόμενη εβδομάδα, την οργάνωση για τη μαζική συμμετοχή των φοιτητών/ριών στην πανεργατική απεργία στις 9 Νοέμβρη και τις εκδηλώσεις Κράτος κι Επανάσταση που οργανώνουμε στη Νομική την Κυριακή 6 Νοέμβρη».

31/10, Πάντειος. Φωτό: ΣΕΚ στις Σχολές

Ένας “προφητικός” επαναστάτης

Ο σπουδαίος Αμερικάνος μαρξιστής πανεπιστημιακός και συγγραφέας, Μάικ Ντέιβις, έφυγε από τη ζωή στα 76 του χρόνια. Η διαδρομή του στους αγώνες ξεκινάει από το αντιπολεμικό κι αντιρατσιστικό κίνημα στις ΗΠΑ τη δεκαετία του 1960, πρώτα φοιτητής και κατόπιν συνδικαλισμένος εργάτης. Οργανωτής των SDS, της μαζικής ριζοσπαστικής οργάνωσης τα χρόνια του κινήματος ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ. Στη συνέχεια μέλος του ΚΚ ΗΠΑ, θα διαγραφεί μετά την αντίδρασή του στην εισβολή των σοβιετικών στην Πράγα. Μέλος της επαναστατικής αριστεράς μετά τη μετακόμισή του στη Βρετανία, παρών στους εργατικούς αγώνες και τις απεργιακές φρουρές.

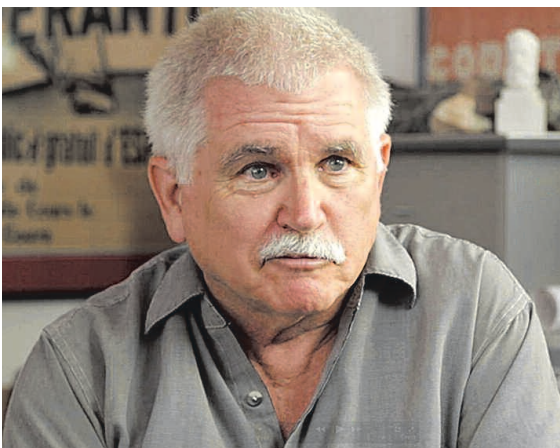
Έγινε διάσημος για το συγγραφικό του έργο που απλώνεται σε πλήθος ζητημάτων. Την οικολογία, τη διαμόρφωση των σύγχρονων μητροπόλεων και τους ταξικούς διαχωρισμούς τους, τον ρατσισμό, την αμερικάνικη εργατική τάξη, την ιστορία του κινήματος, τις φτωχογειτονιές της πατρίδας του, του Λος Άντζελες. Το βιβλίο του **City of Quartz**, δυο χρόνια πριν την εξέγερση που ξέσπασε το 1992 με αφορμή την αθώωση των μπάτσων βασανιστών του αφροαμερικάνου **Ρόντνεϊ Κινγκ**, θεωρήθηκε προφητικό. Το ίδιο προφητικός θεωρήθηκε γράφοντας σχετικά με τις «φυσικές» καταστροφές, ή την απειλή των πανδημιών εξαιτίας του καπιταλιστικού τρόπου ανά-

πτυξης, αρκετά χρόνια πριν το ξέσπασμα του Covid19. Ο ίδιος απαντούσε ότι δεν πρόκειται για προφητείες, αλλά για τα πορίσματα της επιστημονικής έρευνας.

Όταν στις αρχές του 2020 ολόκληρος ο πλανήτης παρέλυσε από την επέλαση της πανδημίας και τα λοκντάουνς, ο Μάικ Ντέιβις μαζί με λίγους ακόμη, ήταν από αυτούς που με ψυχραιμία και αντικαπιταλιστική οπτική εξηγούσε το φαινόμενο κι έδειχνε τους υπεύθυνους. Οι παρακάτω γραμμές είναι αποσπάσματα από την ομιλία του Μάικ Ντέιβις στη διαδικτυακή συζήτηση που οργάνωσε το Socialist Workers Party, τον Απρίλιο του 2020, με τίτλο «Μαρξισμός σε μια καταστροφική περίοδο»:

«Το τέρας που πέρασε την πόρτα μας δεν θα μπορούσε να είναι πιο γνώριμο - το γνωρίζουμε εδώ και περισσότερα από 20 χρόνια. Στα χαρτιά τουλάχιστον, σχεδόν κάθε χρόνο, οι παγκόσμιοι ηγέτες προειδοποιούνται από την επιστημονική κοινότητα ότι υπάρχει άμεση απειλή πανδημίας [...]

Η κλιματική αλλαγή έχει τεράστιες συνέπειες για τις ασθένειες. Για παράδειγμα, με την υπερθέρμανση του

πλανήτη, τα βασικά έντομα που προκαλούν ασθένειες όπως η ελονοσία, ο δάγκειος πυρετός και ούτω καθεξής μετακινούνται προς τα βόρεια. Θα δείτε την επανεμφάνιση της ελονοσίας για παράδειγμα στην Ευρώπη, η οποία είναι σχεδόν αναπόφευκτη. [...]

Πανούκλες

Ο καπιταλισμός απειλεί την επιβίωσή μας, επειδή παράγει άμεσα το είδος των πανδημιών όπως αυτή που αντιμετωπίζουμε τώρα. Ζούμε σε μια εποχή πανδημιών και αναδυόμενων ασθενειών. Η καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση παρήγαγε αυτές τις νέες πανούκλες. Ο καπιταλισμός έχει καταστρέψει τα φυσικά και κοι-

νωνικά όρια μεταξύ των πληθυσμών των ανθρώπων και των άγριων ζώων που παλαιότερα ήταν πολύ διαχωρισμένοι. Οι κορονοϊοί εντοπίζονται κυρίως στις νυχτερίδες. Οι νυχτερίδες είναι απίστευτα απομονωμένες -χρειάζονται πολλά για να έρθουν οι άνθρωποι σε επαφή με νυχτερίδες ή με ζώα που έχουν μολυνθεί από αυτές. Η κινητήρια δύναμη για αυτό ήταν η καταστροφή των τροπικών δασών από πολυεθνικές εται-

ρείες υλοτομίας, όπως για παράδειγμα η εκκαθάριση σε τεράστια κλίμακα του Αμαζονίου.

Στη συνέχεια, υπάρχει η εργοστασιακή κτηνοτροφία και η βιομηχανοποίηση της παραγωγής πουλερικών και ζώων.

Θα βρείτε εργοστάσια παραγωγής κοτόπουλων που επεξεργάζονται ένα εκατομμύριο κοτόπουλα το χρόνο. Αυτά είναι σαν επιταχυντές σωματιδίων για ιογενείς ασθένειες. Δεν θα μπορούσατε να σχεδιάσετε μια μηχανή που να είναι πιο αποτελεσματική στην εκτροφή και στη διανομή νέων υβριδίων ιών.

Και ο σημαντικότερος παράγοντας όλων είναι ότι, με την ανοσολογική έννοια, υπάρχουν δύο ανθρωπότη-

τες. Η μία ανθρωπότητα τρέφεται καλά, έχει γενικά καλή υγεία και έχει πρόσβαση στην ιατρική. Υπάρχει μια δεύτερη ανθρωπότητα, η οποία εξαρτάται από συστήματα Υγείας που καταστράφηκαν σε μεγάλο βαθμό στις δεκαετίες του 1980 και του 1990. Τα συστήματα αυτά καταστράφηκαν από το χρέος, τη διαρθρωτική προσαρμογή και την απαίτηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου να μειώσουν οι χώρες τη δημόσια δαπάνη για την Υγεία ή να ιδιωτικοποιήσουν τις δημόσιες υπηρεσίες. [...]

Οι μεγάλες καπιταλιστικές χώρες πιστεύουν ότι μπορούν να προστατευτούν... μέσω της επιταχυνόμενης ανάπτυξης εμβολίων και κάποιας νέας μορφής διεθνούς οργάνωσης της δημόσιας Υγείας. Την ίδια στιγμή δεν δείχνουν κανένα απολύτως ενδιαφέρον για την αντιμετώπιση αυτού που είναι πάντα το αντικείμενο της κοινωνικής ιατρικής -της δυστυχίας και της φτώχειας σε παγκόσμια κλίμακα. Θα είναι διαθέσιμα τα εμβόλια σε όλους τους πληθυσμούς της Αφρικής και της Νότιας Ασίας; Δύσκολα, και αν είναι διαθέσιμα θα έρθουν χρόνια αργότερα. Εδώ βλέπουμε τον παγκόσμιο καπιταλισμό να βαθαίνει και να διευρύνει περαιτέρω την άβυσσο μεταξύ των δύο ανθρωποτήτων».

Σ.Μ.

Ο θάνατος του Μάικ Ντέιβις μας στέρησε ένα εξαιρετικό μαρξιστικό μυαλό της εποχής μας. Ατελείωτα φιλοπερίεργος, ο Μάικ έστρεψε τη πνευματική του προσοχή και το υπέροχο πεζογραφικό του ύφος σε ένα τεράστιο φάσμα θεμάτων, από τα διαστημικά αντικείμενα κοντά στη Γη μέχρι τις φτωχογειτονιές και το Λος Άντζελες της δεκαετίας του 1960.

Το **Set the Night on Fire** (2020), που έγραψε μαζί με τον Jon Wiener, αφηγήθηκε την ιστορία εκείνης της δεκαετίας που ήταν και δική του. Γεννημένος το 1946 σε μια οικογένεια της εργατικής τάξης στη νότια Καλιφόρνια, ο Μάικ εγκατέλειψε το σχολείο στα 16 του και τον συνεπήρε το κίνημα για τα πολιτικά δικαιώματα. Τον θυμάμαι να περιγράφει πώς, ως οργανωτής των φοιτητών για μια Δημοκρατική Κοινωνία (Students for a Democratic Society - SDS), έγραψε στον Γερμανό μαρξιστή φιλόσοφο Herbert Marcuse. Όπως και ο Mike, ζούσε στο Σαν Ντιέγκο. Ο Μαρκούζε τον κάλεσε εκείνον και τους φίλους του και αγόρασε ένα κιβώτιο μπίρες για να «γρασάρε τη διαλεκτική».

Ο Μάικ εργάστηκε ως φορτηγατζής και σύντομα έγινε ενεργός σοσιαλιστής -πρώτα στο Κομμουνιστικό Κόμμα του Λος Άντζελες και στη συνέχεια, αφού μετακόμισε στη Γλασκώβη, στη Διεθνή Μαρξιστική Ομάδα (IMG). Το θεωρητικό περιοδικό New Left Review σύντομα τον εντόπισε ως ταλέντο και τον

Ο Άλεξ Καλλίνικος αποχαιρετά τον Ντέιβις

έφερε στο Λονδίνο. Εκεί συναντηθήκαμε για πρώτη φορά.

Ο Μάικ δεν έχασε ποτέ από τα μάτια του τις εργατικές του ρίζες στη νότια Καλιφόρνια, όπου επέστρεψε στο τέλος της δεκαετίας του 1980. Τελικά δημιούργησε μια ακαδημαϊκή έδρα. Αλλά η εφημερίδα Los Angeles Times ανέφερε αργότερα πώς «δούλευε οδηγώντας ένα φορτηγό για μια εβδομάδα, σταμάταγε για να δώσει μια διάλεξη στο κολέγιο και ξανάβγαινε έξω».

Προχώρησε στη συγγραφή μιας σειράς εξαιρετικών βιβλίων. Το **City of Quartz** (1990) ιχνηλάτησε τη βίαια πολωτική ταξική γεωγραφία του Λος Άντζελες. Δύο χρόνια μετά τη δημοσίευσή του, μια τεράστια εξέγερση των φτωχών επιβεβαίωσε τη διαπίστωση του Μάικ.

Στη συνέχεια ήρθε η **Οικολογία του Φόβου** (1998), εξερευνώντας τις «φυσικές» καταστροφές -πυρκαγιές και πλημμύρες- που πλήττουν όλο και περισσότερο την Καλιφόρνια. Κορυφαίο σημείο του είναι το «The Case

for Letting Malibu Burn», το οποίο αποκάλυψε τη σύγκρουση μεταξύ της υπερδόμησης με γνώμονα το κέρδος από τη μια και του περιβάλλοντος της περιοχής από την άλλη.

Ακόμα και αυτά τα έργα επισκιάζονται από το βιβλίο **Late Victorian Holocausts** (2001). Ο Perry Anderson του New Left Review το χαρακτήρισε σωστά ως το αριστούργημα του Mike. Περιέγραψε τους καταστροφικούς λιμούς που προκλήθηκαν από την ένταξη της Ινδίας, της Κίνας και της Βραζιλίας στη φιλελεύθερη παγκόσμια οικονομία του 19ου αιώνα σε αλληλεπίδραση με τον κλιματολογικό κύκλο Ελ Νίνιο.

Ο Μάικ έκανε απολύτως ξεκάθαρη την πολιτική συνάφεια αυτού του πλούσιου και συναρπαστικού βιβλίου με την εποχή του Τζορτζ Μπους και του Τόνι Μπλερ. «Είναι χρέος αυτού του βιβλίου να δείξει ότι οι αυτοκρατορικές πολιτικές απέναντι στους πεινασμένους «υπηκόους» ήταν συχνά το ακριβές ηθικό ισοδύναμο των βομβών που έπεφταν από τα 18.000 πόδια», έγραψε.

Η αλληλεπίδραση μεταξύ των καπιταλιστικών κοινωνικών αντιφάσεων και των διακυμάνσεων των φυσικών συστημάτων αποτελεί κύριο θέμα των μεταγενέστερων συγγραμμάτων του Μάικ. Στο **Monster at the Door** (2005) προειδοποίησε ότι η πανδημία Sars του 2002-2004 προμήνυε τις πολύ μεγαλύτερες βιολογικές καταστροφές που θα έφερνε η εκβιομηχάνιση και η παγκοσμιοποίηση της

γεωργίας. Όταν αυτή η πρόβλεψη -όπως και τόσες άλλες- επαληθεύτηκε, ήμουν τυχερός που ελάμβανα τα **«Νέα τη χρονιά της Πανούκλας»**. Ήταν μια καθημερινή συλλογή ειδήσεων και σχολίων που εξέδιδε ο Μάικ κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους της πανδημίας του Covid.

Τρομερά πολυμαθής και διανοητικά περιπετειώδης όπως ήταν, ο Μάικ παρέμεινε αφοσιωμένος επαναστάτης μαρξιστής. Σε μια σχετικά πρόσφατη συνέντευξή του στην εφημερίδα Guardian, εξακολουθούσε να ασκεί σκληρή κριτική στη ρεφορμιστική αριστερά.

Αν και ο Μάικ συχνά απορρίφθηκε ως απαισιόδοξος, η πραγματική του στάση συνοψίζεται στον τίτλο ενός συλλογικού αφιερώματος που βγήκε προς τιμήν του: **«Μεταξύ Καταστροφής και Επανάστασης»**. Είχε μια βαθιά και διαυγή αντίληψη για τις καταστροφές που φέρνει αυτό που αποκαλούσε «αποκαλυπτικός καπιταλισμός». Αλλά από αυτές θα μπορούσε να βγει η επανάσταση.

Ο Μάικ άφησε τον δικό του επιτάφιο. Λέει: «Αυτό που μας κρατάει, τελικά, είναι η αγάπη του ενός για τον άλλον και η άρνησή μας να σκύψουμε το κεφάλι, να δεχτούμε την κατάδικη, όσο παντοδύναμη κι αν φαίνεται. Είναι αυτό που πρέπει να κάνουν οι απλοί άνθρωποι. Πρέπει να αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Πρέπει να υπερασπιστείτε ο ένας τον άλλον. Πρέπει να αγωνιστείτε».

Τι εννοεί η ηγεσία του ΚΚΕ με “συμπόρευση”;

Η Κ.Ε του ΚΚΕ έχει απευθύνει (από τις αρχές Οκτώβρη) κάλεσμα για «Καμιά Αναμονή-Αγωνιστική συμπόρευση με το ΚΚΕ για να γίνει ο λαός πρωταγωνιστής». Το θετικό σε αυτό το κάλεσμα είναι η διαπίστωση ότι: «Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν όλο και περισσότερες κυβερνήσεις -κεντροδεξιές, κεντροαριστερές, φιλελεύθερες, σοσιαλδημοκρατικές κ.λπ.- αποδεικνύει ότι οι αντιθέσεις οξύνονται, ότι δεν είναι όλα ακίνητα, ότι τελικά δεν είναι παντοδύναμοι. Αντίθετα μπορούν να δημιουργηθούν δυνατότητες κλονισμού της εξουσίας του κεφαλαίου».

Ας θυμηθούμε ότι περίπου ενάμισι χρόνο πριν, το 21ο συνέδριο του κόμματος εκτιμούσε ότι η επιτυχία του συνίστατο στο γεγονός ότι: «βρίσκεται σήμερα σε πολύ καλύτερη θέση να αντιμετωπίσει την πολιτική πίεση και τον αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων». Οι εξελίξεις σε αυτόν τον ενάμισι χρόνο έχουν κάνει πολύ δύσκολη την αναπαραγωγή της θεωρίας του «αρνητικού συσχετισμού» και της παντοδυναμίας της άρχουσας τάξης. Εξ' ου και τώρα υπάρχουν διατυπώσεις όπως: «Σε όλο τον κόσμο σήμερα υπάρχουν ελπιδοφόρες αντιστάσεις, εστίες αγώνα που φανερώνουν δυνατότητες εργατικής - λαϊκής αφύπνισης».

Το κείμενο του καλέσματος αφού κάνει αναφορά σε αγώνες όπως της Cosco, της efood, των Λιπασμάτων στην Καβάλα (αλλά περιέργως όχι των νοσοκομείων, ή ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία) θέτει το ερώτημα να «σκεφτούμε τι θα γινόταν αν πολλαπλασιασθούν αυτά τα παραδείγματα».

Το ζήτημα είναι τι κάνει όντως το ΚΚΕ για να πολλαπλασιασθούν αυτά τα «παραδείγματα». Αν φύγουμε από τις διατυπώσεις των κειμένων και πάμε στην πράξη, τότε διαπιστώνουμε ότι το καλοκαίρι, με τη μπόχα του σκανδάλου των υποκλοπών να φτάνει παντού, το ΚΚΕ στα συνδικάτα αρνήθηκε κατηγορηματικά να στηρίξει την πρόταση για συμμετοχή στη συγκέντρωση και τη διαδήλωση της 25 Αυγούστου ή έστω να καλέσει μια δική του κινητοποίηση. Αναλύσεις για τη σχέση μονοπωλίων και «βαθιού κράτους», για τις -πραγματικές- «διαχρονικές ευθύνες όλων των κυβερνήσεων», αλλά για διάλυση

της ΕΥΠ ούτε κουβέντα.

Πάμε για την γενική απεργία της 9 Νοέμβρη, με το ΚΚΕ να επιμένει στις χωριστές συγκεντρώσεις. Δηλαδή αντί για πολλαπλασιαστής γίνεται διαιρέτης. Στο κάλεσμα για συμπόρευση η μόνη συγκεκριμένη απάντηση στο ερώτημα «τι να κάνουμε;» είναι η εκλογική ενίσχυση του ΚΚΕ που «κάνει πραγματική αντιπολίτευση». Διαβάζουμε για παράδειγμα:

«Αυτό που επείγει είναι να ενισχυθεί το αγωνιστικό πνεύμα μέσα στην εργατική τάξη και όλο το λαό, σε συμπόρευση με το ΚΚΕ, που θα εκφράζεται και στην αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών παντού: Από το πρωτοβάθμιο σωματείο και το σύλλογο μέχρι τις βουλευτικές εκλογές, που θα γίνουν το αργότερο ως τις αρχές καλοκαιριού του 2023, αλλά και στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές τον Οκτώβρη του 2023».

Την ίδια στιγμή που απευθύνει κάλεσμα «συμπόρευσης» η ηγεσία του ΚΚΕ πολλαπλασιάζει τις επιθέσεις της στην ριζοσπαστική και αντικαπιταλιστική Αριστερά που την καταγγέλλει ως «οπορτουниστικό ρεύμα». Σελίδες επί σελίδων αφιερώνονται στο Ριζοσπάστη για να αποδειχθεί ότι όσοι παλεύουμε μέσα από την επαναστατική αριστερά είμαστε από νεοκοινοβουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι υποστηρικτές του ΝΑΤΟ και εν γένει αντικομμουνιστές.

Η συμπόρευση με το ΚΚΕ περιλαμβάνει «τους αυτοαπασχολούμενους των πόλεων και της υπαίθρου, επαγγελματίες, βιοτέχνες, επιστήμονες και αγρότες» αλλά δεν χωράει τους επαναστάτες που ξορκίζει ως «οπορτουниστές». Ελάτε ως άτομα λέει η ηγεσία του ΚΚΕ αλλά αν είστε οργανωμένοι αριστεροί, τότε είστε «οπορτουниστές».

Παρά τις αναφορές στο σοσιαλισμό που είναι «η απάντηση στον 21ο αιώνα», η ηγεσία του ΚΚΕ ακολουθεί τη δικιά της εκδοχή απεύθυνσης στην περίφημη «μεσαία τάξη». Είναι η ίδια συμμαχία που έχει γίνει το άλλοθι της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ στη δεξιά κατακύλα της. Οι μεγάλες μάχες που έχουμε μπροστά μας χρειάζονται ενωτικές αλλά και αιχμηρές πρωτοβουλίες για να είναι νικηφόρες. Το κάλεσμα του ΚΚΕ είναι πίσω από αυτή την ανάγκη.

Α.Μ.

Σύσκεψη για κοινή δράση της ριζοσπαστικής Αριστεράς

Κάλεσμα σε κοινή σύσκεψη όλων των δυνάμεων της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς έχει απευθύνει το ΣΕΚ, για την Παρασκευή 11 Νοέμβρη το απόγευμα. Είναι η συνέχεια της πρωτοβουλίας που είχε ξεκινήσει το καλοκαίρι, με στόχο την κοινή δράση στους αγώνες αλλά και σε πολιτικές μάχες όπως οι βουλευτικές εκλογές. Το κείμενο του καλέσματος αναφέρει ανάμεσα σε άλλα και τα εξής:

«Η ριζοσπαστική, αντικαπιταλιστική Αριστερά έχει μπροστά της μια μεγάλη πρόκληση και μια μεγάλη ευκαιρία. Να συμβάλει με την παρέμβασή της στους αγώνες και στις εκλογές στην ανατροπή της Νέας Δημοκρατίας και στη συγκρότηση μιας μαχητικής, αριστερής αντιπολίτευσης ενάντια σε όποιους διαχειριστές του ελληνικού καπιταλισμού προκύψουν την επόμενη των εκλογών.

Καταρχάς, οι δυνατότητες μιας τέτοιας παρέμβασης διαμορφώνονται από την επιταχυνόμενη πολιτική κρίση των αρχουσών τάξεων διεθνώς. Η κατάρρευση της κυβέρνησης Τρας στη Βρετανία μετά από μόλις 44 μέρες είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Η ανάδειξη της φασίστριας Μελόνι στην πρωθυπουργία της Ιταλίας επικεφαλής του συνασπισμού της ακροδεξιάς, είναι επίσης δείγμα αυτής της κρίσης και ταυτόχρονα προειδοποίηση για το εργατικό και αντιφασιστικό κίνημα παντού. Οι κυβερνήσεις της Ε.Ε -και ο Μητσοτάκης- τρέχουν να σφιχταγκιάσουν την Μελόνι και τους φασίστες Αδελφούς της Ιταλίας στο όνομα του «ευρωατλαντισμού» ενώ παριστάνουν τους υπερασπιστές της ελευθερίας στις στέπες του Ουκρανίας.

Στην Ελλάδα πάμε προς την κορύφωση της κρίσης με την κυβέρνηση πιο αδύναμη από ποτέ. Επέλεξε το καλοκαίρι να μην προχωρήσει σε πρόωρες εκλογές. Η συνέχεια ήταν το σκάνδαλο των υποκλοπών που σύνδεσε το «βαθύ κράτος» της ΕΥΠ, της Αστυνομίας και της Δικαιοσύνης με το πρωθυπουργικό γραφείο σε μια συγκυρία όπου η οργή των εργαζόμενων και της νεολαίας για τη φτώχεια, την καταστολή, τον ρατσισμό και τον σεξισμό αυτής της κυβέρνησης μεγαλώνει. Η εκστρατεία του “νόμου και τάξης” της ΝΔ, η ιδεολογική σημαία της επίθεσης στην Αριστερά και στη συλλογικότητα του μαζικού κινήματος, δεν είχε λειτουργήσει τα προηγούμενα χρόνια. Τώρα με τη μπόχα των σκανδάλων να φτάνει παντού, κάθε επίθεση των ΜΑΤ, κάθε «τσαμπουκάς» των υπουργών της ΝΔ, καταλήγει μπουμέρανγκ και τροφοδοτεί το μίσος ενάντια της.

Κυβέρνηση σε δεινή θέση

Ενώ επιταχύνεται η πορεία της παγκόσμιας οικονομίας στην ύφεση, η κυβέρνηση βρίσκεται στη δεινή θέση να πρέπει να διαχειριστεί ένα βάρβαρο πρόγραμμα περικοπών, ιδιωτικοποιήσεων και φτώχειας σε συνθήκες απομόνωσής της και έντασης των αγώνων. Η Γενική Απεργία της 9 Νοέμβρη είναι σταθμός απ' αυτή την άποψη και θέτει επί τάπητος το ζήτημα της συνέχειας και της κλιμάκωσης των απεργιακών μαχών.

Στους αγώνες ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης έχει διαμορφωθεί ένα πλατύ ρεύμα αγωνιστριών και αγωνιστών που αναζητούν πολιτικό στήριγμα και εναλλακτική πέρα από τα όρια που βάζει, ήδη από τώρα, η προοπτική της

«προοδευτικής διακυβέρνησης» του ΣΥΡΙΖΑ και στην οποία συμφωνεί, επί της ουσίας, το ΜέΡΑ25. Αυτό το ρεύμα δεν το βοηθάει να συγκροτηθεί ο σεχταρισμός της ηγεσίας του ΚΚΕ.

Αυτό το ρεύμα μπορεί και πρέπει να εκφραστεί και στο επίπεδο των εκλογικών μαχών που έχουμε μπροστά μας με ένα κοινό κατέβασμα των δυνάμεων της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Όχι για να «μαζέψουμε τα κομμάτια μας», αλλά θαρρετά και αισιόδοξα, με εμπιστοσύνη στη δύναμη μιας εργατικής τάξης και νεολαίας που συσσωρεύει πολιτικές εμπειρίες, αλλά και στο ρόλο που μπορεί να παίξουν -και έχουν παίξει στο παρελθόν- οι δυνάμεις της δικής μας Αριστεράς. Για μια αντιπολίτευση που θα βάζει τον πήχη του προγράμματος μιας των πρωτοβουλιών της στο κίνημα τόσο ψηλά, όσο ψηλά είναι και η αμφισβήτηση της καταστροφικής λογικής του καπιταλισμού από τον κόσμο που υποφέρει αλλά κυρίως παλεύει.

Το πολιτικό επίπεδο συμφωνίας μιας τέτοιας ενωτικής πρωτοβουλίας για τις εκλογές το θέτουν οι αιχμές που αποκρυσταλλώνουν τις πολιτικές εμπειρίες της εργατικής τάξης και της νεολαίας μέσα στους αγώνες που έχουμε δώσει όλο το προηγούμενο διάστημα.

Καλούμε όλες τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς σε σύσκεψη την Παρασκευή 11 Νοέμβρη (6.30μμ, Νομική Αθήνας) για να συζητήσουμε συντροφικά, χωρίς αποκλεισμούς, το ξεκίνημα μιας τέτοιας ενωτικής πρωτοβουλίας με βάση τις παραπάνω πολιτικές αιχμές και με επόμενο βήμα μια ανοιχτή εκδήλωση το αμέσως επόμενο διάστημα».

25/8, Διαδήλωση ενάντια στην κυβέρνηση των υποκλοπών. Φωτό: ΕΠΔΑ

Ποια είναι η πολιτική της κυβέρνησης απέναντι στους πρόσφυγες και τις προσφύγισες σήμερα; Τι μάχες έχει το κίνημα μπροστά του;

Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση σκληραίνει τη στάση της στα σύνορα προσπαθώντας με τις διεθνείς συνεργασίες της να κλείσει τον βαλκανικό δρόμο. Οι πρόσφυγες προσπαθούν να φτάσουν στην κεντρική Ευρώπη μέσα από τον βαλκανικό δρόμο και με το πέρασμα με καράβια στην Ιταλία.

Στον βαλκανικό δρόμο γίνονται τεράστια εγκλήματα όλων των χωρών και σε συνεργασία μεταξύ τους: rshbacks, επεκτάσεις του φράχτη του Έβρου, κυνηγητό όσων έχουν περάσει τα σύνορα, της Σερβίας κατά κύριο λόγο. Αντίστοιχα έχουμε την εικόνα με τα ναυάγια στο Αιγαίο στον δρόμο για την Ιταλία. Καινούριο στοιχείο σε αυτό είναι η απόφαση της φασίστριας Μελόνι ότι θα κλείσει την πρόσβαση από τη θάλασσα ξεκινώντας από τα καράβια των διασωστών: SOS Mediterranean, Viking, Humanity 1.

Παράλληλα στην Ελλάδα η πολιτική γκετοποίησης, αποκλεισμού και εκτοπισμού, το δόγμα “να τους κάνουμε τον βίο άβιωτο” έχει φτάσει στο σημείο του να αναιρούν τα βήματα κοινωνικής ένταξης που είχαν γίνει. Στο στόχαστρο βρίσκεται κόσμος που έμενε μέσα σε σπίτια στο πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ 1 και ΕΣΤΙΑ 2, κόσμος που έμενε στον Ελαιώνα, με δυο λόγια κόσμος που ζούσε στον αστικό ιστό.

Με το κλείσιμο του προγράμματος ΕΣΤΙΑ εκτοπίζονται χιλιάδες πρόσφυγες που ζούσαν σε σπίτια σε όλη την Ελλάδα, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Καρδίτσα, Λειβαδιά και άλλες πόλεις. Η εκτίμηση είναι ότι σε αυτά τα σπίτια, που βάσει προγράμματος είναι για 6.000 πρόσφυγες, ζούσαν γύρω στις 10.000 καθώς φιλοξενούνταν και φιλικές οικογένειες άτυπα. Μιλάμε για έναν πληθυσμό τεραστίων διαστάσεων που στην ουσία του λένε να βγάλει τα παιδιά του από τα σχολεία και να πάει σε ένα άλλο καμπ ή και στο πουθενά.

Αν έχεις αναπτύξει δεσμούς με μια γειτονιά δεν μπορείς να πας στο πουθενά. Αναγκάζεσαι να βρεις φιλοξενία σε σπίτια άλλων ή να νοικιάζεις μαζί με άλλα 20 άτομα ένα διαμέρισμα με 50 ευρώ το κεφάλι. Είτε να πας στον διακινητή προσπαθώντας να προχωρήσεις στην Ευρώπη. Αυτές τις συνέπειες έχει η πολιτική της κυβέρνησης.

Το κίνημα πρέπει να δώσει τις μάχες ενάντια στις εξώσεις, τις αναγκαστικές μετακινήσεις μαθητών από τα σχολεία και το κλείσιμο του Ελαιώνα. Και ταυτόχρονα τη μάχη ενάντια στη νομιμοποίηση της Μελόνι.

Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, μπλόκο στους φασίστες

Ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, μίλησε στην Αφροδίτη Φράγκου

Γιατί είναι τόσο σημαντική η μάχη ενάντια στη νομιμοποίηση της Μελόνι;

Η νομιμοποίηση της Μελόνι είναι μια πολιτική όλης της Ευρώπης αυτή τη στιγμή. Ο Μακρόν έτρεξε στη Ρώμη να της δώσει τα συγχαρητήρια, ο Μητσοτάκης την ενέταξε στο τόξο των φιλοατλαντικών δυνάμεων που “θα δίνουν μαζί τη μάχη” – απέναντι σε ποιον άραγε επιβάλλεται η συστράτευση με μια φασίστρια; Ο πρόεδρος της ιταλικής βουλής το 2016 είχε στείλει τη συμπαράστασή του στη Χρυσή Αυγή τασσόμενος υπέρ της αθώωσης και αποφυλάκισης των στελεχών της. Ο πρόεδρος της Γερουσίας είναι επίσης φανατικός υμνητής του Μουσολίνι. Με αυτούς συνεργάζεται η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Η Ελλάδα είναι παράδειγμα για όλες τις χώρες, στο πώς το κίνημα σταμάτησε τους ναζί. Στον διεθνή αντιφασιστικό συντονισμό μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ συμμετέχουν κινήματα από όλο τον κόσμο: από πολλές χώ-

ρες της Ευρώπης που σε αυτές συμπεριλαμβάνεται το κίνημα “Σαρδέλες ενάντια στον Σαλβίνι” στην Ιταλία, η Βρετανία, η Αυστρία, η Γαλλία, αλλά και κινήματα από ΗΠΑ, Καναδά, Αυστραλία, αφρικανικές χώρες. Ο συντονισμός αυτός έκανε ένα κάλεσμα κατά της νομιμοποίησης της Μελόνι, προβάλλοντας το παράδειγμα της δίκης της ΧΑ. Χρειάζεται να επιμείνουμε σε αυτό και στο ότι θα κερδίσουμε ξανά την καταδίκη. Αλλά και πέρα από την Ελλάδα, στο ότι δεν θα δοθεί πουθενά καμία νομιμοποίηση στους φασίστες.

Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι όταν μπλοκάρουν τα καράβια πρέπει να υπάρξουν κινητοποιήσεις στις ιταλικές πρεσβείες σε όλες τις χώρες. Αν διανοηθούν να προσκαλέσουν την Μελόνι σε οποιαδήποτε χώρα και ειδικά στην Ελλάδα πρέπει να γίνει χαμός. Να της κάνουμε μια υποδοχή από το αεροδρόμιο μέχρι όπου πάει. Αν την φέρουν στη Βουλή φερ’ ειπείν.

Και μπορεί να τη φέρουν στη Βουλή γιατί πέρα από το κοινό αντιπροσφυγικό μέτωπο, η Μελόνι τάζει στον Μητσοτάκη ότι θα ακυρώσει και το Τουρκολιβυκό σύμφωνο για τις ΑΟΖ. Η Ιταλία αναγνωρίζει τα 12 μίλια και θα υποστηρίξει την επέκτα-

ση των 12 μιλίων προς την Τουρκία, μαζί με τη Γαλλία, την Αίγυπτο, το Ισραήλ. Στην κόντρα με την Τουρκία δηλαδή, η Ελλάδα ποντάρει σε γεωστρατηγικά παζάρια και διπλωματικές βρωμιές με την Ιταλία κι αυτός είναι ένας άλλος λόγος που νομιμοποιεί ξεδιάντροπα τη Μελόνι.

Τι πρέπει να κάνει το αντιφασιστικό κίνημα μπροστά στη δεύτερη δίκη της Χρυσής Αυγής;

Η μεγάλη εικόνα είναι ότι οι φασίστες, έστω και διασπασμένοι, μαζί με τα κομμάτια που έχουν φύγει από τη ΝΔ, Μπογδάνοι, Κασιδιάρηδες και όλος αυτός ο εσμός φασιστών προσπαθεί να αξιοποιήσει τη νίκη της Μελόνι και την επιτυχία της ακροδεξιότητας στη Σουηδία. Νομιμοποιούνται από το επίσημο πολιτικό σύστημα να ξαναβγούν μπροστά με χυδαίο ρατσισμό, με επίθεση κατά της Αριστεράς και, ένα κομμάτι από αυτούς, με βίαιες επιθέσεις. Τις έχουμε δει το τελευταίο διάστημα σε βάρος μεταναστών, μαθητών και όσων αγωνίζονται.

Στόχος όλων τους είναι στις επόμενες εκλογές να είναι μέσα στη Βουλή. Το κίνημα δε θα επιτρέψει την παρουσία των φασιστών πουθενά. Στα ΜΜΕ θα δώσουμε μάχη για να μην έχουν προβολή, όπως είχαμε κάνει στην ΕΡΤ και συνολικά στα μέσα για να μην προβάλλουν τη ΧΑ. Μάχη για να μην δοθούν χώροι στους δήμους για την προεκλογική περίοδο.

Έχει τεράστια σημασία η παρουσία στη δίκη της Χρυσής Αυγής και η στήριξη των μαρτύρων κατηγορίας. Είναι κομβικό το πώς ένα ολόκληρο κίνημα θα ξαναμπει στις γειτονιές, στα πανεπιστήμια και τους εργατικούς χώρους. Να οργανώσει τη συζήτηση για την πορεία της δι-

κής, να ακουστεί ξανά ξεκάθαρα ότι πρόκειται για μια εγκληματική ναζιστική οργάνωση με τάγματα εφόδου. Και ταυτόχρονα χρειάζεται παρουσία και ενημέρωση για να μην υπάρξει η παραμικρή δυνατότητα να “χρησιμοποιούν” τα φασιστοειδή τη δίκη.

Επιπλέον παλεύουμε για να υλοποιηθεί η ίδια η πρωτόδικη απόφαση. Στη δίκη έχει αποκαλυφθεί ότι τα “γραφεία” της Χρυσής Αυγής είναι στην πραγματικότητα ορμητήρια των ταγμάτων εφόδου, αλλά ποτέ το κράτος δεν έκλεισε τα “γραφεία” αυτά. Δεν υπήρξε καμία θεσμική πρωτοβουλία που να υλοποιεί την καταδίκη: κλείσιμο γραφείων, εφημερίδων και σάιτ, αποζημίωση των θυμάτων, ή ακόμα και το να μην επιτρέπεται στον Κασιδιάρη να κάνει εκπομπές από τη φυλακή. Με το πρόσχημα της “συνταγματικότητας” τούς αναγνωρίζουν το “δικαίωμα” να δρουν ακόμα. Είναι κομμάτι της πάλης του κινήματος να κλείσουν, για παράδειγμα, τα “γραφεία” της ΧΑ στη Θεσσαλονίκη και να μην επιχειρήσει ο κάθε Κασιδιάρης να ανοίξει δικά του.

Ποια είναι τα άμεσα επόμενα βήματα αυτών των μαχών;

Στην πανεργατική απεργία της 9 Νοέμβρη η ΚΕΕΡΦΑ θα επιδιώξει να κατέβει με μαζική παρουσία των προσφύγων και των μεταναστών. Τα θέματα της παρέμβασης αυτής θα είναι η σύγκρουση με την κατάργηση του ΕΣΤΙΑ αλλά και τα εργασιακά δικαιώματα των μεταναστών. Υπάρχει ένα μεγάλο κομμάτι μεταναστών που απασχολείται κατά χιλιάδες στον χώρο του επισιτισμού – τουρισμού: στη Wolt δουλεύουν γύρω στις 6.000 μετανάστες, δουλεύουν επίσης στα ξενοδοχεία κλπ. Χρειάζεται να παρέμβει το εργατικό κίνημα τόσο για την οργάνωσή τους στα συνδικάτα τους όσο και για τις συνθήκες εργασίας τους.

Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες πρέπει να συμμετέχουν και στη φετινή επέτειο του Πολυτεχνείου. Η μάχη για τη δημοκρατία είναι άλλωστε μια μάχη που κατεξοχήν τους αφορά, αφού τη δίνουν στις χώρες τους. Μην ξεχνάμε το παράδειγμα της εξέγερσης του Ιράν. Οι μετανάστες επίσης έχουν να συνδεθούν με την απεργιακή διαδήλωση, γιατί παλεύουν ενάντια στον Μηταράκη και την κυβέρνηση που το μόνο για το οποίο ενδιαφέρονται είναι οι απελάσεις.

Το Πολυτεχνείο είναι η κινητοποίηση ενάντια στον φασισμό και συμπυκνώνει την καμπάνια για τη δίκη της ΧΑ και ενάντια στη νομιμοποίηση της Μελόνι. Είναι μια σύγκρουση με όλους αυτούς που σφίγγουν τα χέρια των φασιστών.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλήτρια: Πελαγία Κατέλη

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Ηλιόπετρα, Θησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά) 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 Βραζιλιάνα 7μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11 Βραζιλιάνα 7μμ
Να αποτελειώσουμε την κυβέρνηση
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη 68 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
πάρκο Μηναΐδη-Φωτιάδη 7.30μμ
Η Αντίσταση ‘44
Ομιλήτρια: Άρια Σταροπούλου

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Blue Bear 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/11
καφέ Θύμιος, πλ. Δουργουτίου 8μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΘΗΣΣΟ – ΚΑΤΟ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Περιβολάκι 8μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Περιμπανού 7.30μμ
Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα – η κληρονομιά της Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλήτρια: Δανάη Νικολοπούλου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
κεντρική πλ. Ιλίου, καφέ Αλέξης 7μμ
Μια κρίση χωρίς τέλος
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Κουλουράδες 7.30μμ
Ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν αντιφασιστικός;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
Μια κρίση χωρίς τέλος
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 Goody’s, Πλ. ΗΣΑΠ 8μμ
Νεολαία, μουσική και καπιταλισμός
Ομιλητής: Άγγελος Κουλοχέρης
● ΠΕΜΠΤΗ 10/11 Goody’s, Πλ. ΗΣΑΠ 8μμ
Η εξέγερση του Πολυτεχνείου
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 πλ. Ηρώων 7.30μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Βραζιλία
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΠΕΜΠΤΗ 10/11 πλ. Ηρώων 7.30μμ
Η εξέγερση του Πολυτεχνείου
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 δημαρχείο 7.30μμ
Νεολαία, μουσική και καπιταλισμός
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη
● ΠΕΜΠΤΗ 10/11 δημαρχείο 7.30μμ
Η εξέγερση του Πολυτεχνείου
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 3/11 παλιό δημαρχείο (ΚΕΠ) Χαλανδρίου 7.30μμ
Νεολαία, μουσική και καπιταλισμός
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας
● ΠΕΜΠΤΗ 10/11 παλιό δημαρχείο (ΚΕΠ) Χαλανδρίου 7.30μμ
Η εξέγερση του Πολυτεχνείου
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 3/11
Στέκι, Πάτμου και Νισύρου 7μμ
Νεολαία, μουσική και καπιταλισμός
Ομιλητής: Τζίμης Κυριαζόπουλος
● ΠΕΜΠΤΗ 10/11
Στέκι, Πάτμου και Νισύρου 7μμ
Η εξέγερση του Πολυτεχνείου
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Ψωμί και Μέλι, πλ. Εθν. Αντίστασης, Ηλιούπολη 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλήτρια: Βασίλική Γρηγοράκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
καφέ πλατείας Σουρμένων 7μμ
Μετά τις εκλογές στη Βραζιλία – Η συνέ- χεια είναι κρίσιμη
Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ πλ. Σμύρνης 6, 7.30μμ
Μετά τις εκλογές στη Βραζιλία – Η συνέ- χεια είναι κρίσιμη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Sweet Home 7.30μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα – Ο Λένιν στον 21ο αιώνα
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΠΕΙΡΑΪΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ
Οι επαναστάτες και τα συνδικάτα
Ομιλήτρια: Δανάη Γαϊτάνου
● ΠΕΜΠΤΗ 10/11 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ
Το Πολυτεχνείο είναι εδώ
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ -ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 δημαρχείο 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11 δημαρχείο 7μμ
Ενιαίο ή λαϊκό μέτωπο
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 δημαρχείο 7.30μμ
Πώς οργανώνουμε την πανεργατική απε- ργία 9/11
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΠΑΤΡΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
αφέ Aberto, Ρήγα Φεραίου 48-50, 7μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας
● ΠΕΜΠΤΗ 101/11
καφέ Aberto, Ρήγα Φεραίου 48-50, 7μμ
Η πάλη για συλλογικές συμβάσεις
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 Πυρσινέλλα 6, 3ος ορ. 8μμ
Πώς οργανώνουμε την γενική απεργία 9/11
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11 ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Η εξέγερση του Πολυτεχνείου
Ομιλήτρια: Άννα Μαρακή

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 3/11 ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Μηνά
● ΠΕΜΠΤΗ 10/11 ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Η εξέγερση του Πολυτεχνείου
Ομιλήτρια: Μαρία Νικίττα

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 Μαρίνα cafe 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστερά-

ςΟμιλητής: Γιάννης Βαλαΐς

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 Θόλος 7.30μμ
Εργατική 9 Νοέμβρη: Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της Ν.Δ.
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11 καφέ Φίλοιστρον 8.30μμ
28 χρόνια από το ΟΧΙ, αντίσταση, ο πραγ- ματικός αντιφασιστικός πόλεμος
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11 ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Ο Μαρξ και το κράτος
Ομιλητής: Σεραφεΐμ Ρίζος

Θεσσαλονίκη

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Baraka 8μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική 9 Νοέμβρη
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Ποέτα 8μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική 9 Νοέμβρη
Ιωάννα Κατλαμούση

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Γιώτης 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική 9 Νοέμβρη
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Κονάκι 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αρι- στεράς
Ομιλήτρια: Χαρά Ραπτοπούλου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Διώροφον 6.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλητής: Σπύρος Ζούρος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Βραζι- λία και οι κρίσιμες μάχες μπροστά
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

Στις Σχολές

ΠΑΔΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11 Αίθριο ΣΓΤΚΣ 11πμ
Οι φοιτητες μαζί με τους εργάτες, οργα- νώνουμε την πανεργατική απεργία
Ομιλητής: Γιάννης Μπαρούτσας

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11

ΘΗΣΕΙΟ
Κάτω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ My market
Πλατειών και Παραμυθίας 6.30
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μαρκετ Iv 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ πάρκο Γεωργιάδη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/11

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή 12μ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Λεωφ. Γαλατσίου και Βείκου 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 12μ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Άνω Πετράλωνα Σταθμός 12μ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 12.00μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλατεία Βαρνάβα 12μ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ 11πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 12μ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 12μ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πλατεία Εθν. Αντίστασης 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 12μ
Ν.ΙΩΝΙΑ ΗΣΑΠ 12μ
Α.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Κάτω πλατεία Everest 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ 12μ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή Αγορά 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 12μ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 12μ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Αμφιάλη 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη και Σβώλου 12μ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΤΟΥΜΠΑ
Πλ. ΑΓ. Θεράποντα 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Γεωργίου 11.30πμ
ΒΟΛΟΣ Παραλία, Θόλος 12μ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντο- γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχα- λίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Α. Καλλέργης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης
Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό
Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση
Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα
Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Σε διαδήλωση την Παρασκευή 4/11, 7μμ, στα Προπύλαια, καλούν φορείς και συλλογικότητες που δίνουν τη μάχη ενάντια στην κατασκευή σταθμού Μετρό στην Πλατεία Εξαρχείων, την παράδοση του Λόφου Στρέφη σε ιδιώτες και συνολικά στις «αναπλάσεις» του Μπακογιάννη και την καταστολή που τις συνοδεύει.

Στο κάλεσμά του το **Συντονιστικό Δράσεων για την υπεράσπιση των Εξαρχείων** καταγγέλει: «την παράδοση των όποιων ανεκμετάλλευστων δημόσιων χώρων και κοιτίδων πράσινου έχουν μείνει στην πόλη στα ιδιωτικά συμφέροντα (λόφος του Στρέφη, λόφος του Φιλοπάππου, πάρκο Ακαδημίας Πλάτωνος, πάρκο Δρακοπούλου).

Μεγάλες εταιρίες όπως η UNISON, ο Άκτωρ και η PRODEA λαμβάνουν τεράστια κονδύλια και θησαυρίζουν υπό την αιγίδα του δήμου Αθηναίων αναλαμβάνοντας την ανάπτυξη των δημόσιων χώρων μετατρέποντάς τους σε ιδιωτικούς, οικονομικά μεταποιησίμους, περιφρασόμενους και ελεγχόμενους, με τσιμέντωμα μονοπατιών, κόψιμο δέντρων, τοποθέτηση καμερών, κάγκελα και φυλάκια για τον έλεγχο των εισόδων. Στήνοντας παράλληλα διαρκώς νέες μπίζνες διαπλοκής και μίζας για το νόμιμο και παράνομο, ντόπιο και διεθνές κεφάλαιο.

Παράλληλα ολόκληρες γειτονιές της Αθήνας, βρισκόμενες στο επίκεντρο του εξευγενισμού, της τουριστικοποίησης και της βιομηχανίας εναλλακτικής διασκέδασης, αλλάζουν παντελώς εικόνα και κοινωνική σύνθεση, ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στα οικονομικά σχέδια τραπεζών, μεσιτικών και κατασκευαστικών εταιριών, πλατφορμών

24/9, Διαδήλωση ενάντια στις αναπλάσεις Μπακογιάννη. Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

Εξορμήσεις για την Πανεργατική

Συνεχίζονται οι εξορμήσεις της Εργατικής Αλληλεγγύης για την οργάνωση της πανεργατικής απεργίας στις 9 Νοέμβρη. Σε δεκάδες εργατικούς χώρους και γειτονιές η προκήρυξη και η αφίσσα του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης μαζί με το φύλλο της εφημερίδας, έγιναν τα υλικά γύρω από τα οποία οργανώνεται η συμμετοχή στην απεργία.**

«Κάναμε εξόρμηση στο Παίδων Αγλαΐα Κυριακού και αυτό που συναντήσαμε ήταν περήφανους απεργούς» λέει η **Κατερίνα** από τον τοπικό πυρήνα του ΣΕΚ. «Μετά από μια πολύ μεγάλη γενική συνέλευση που είχε γίνει εν όψει της 20ης Οκτώβρη, της απεργίας των υγειονομικών, συγκροτήθηκε μια μεγάλη ομάδα που οργάνωσε και το επιτυχημένο κατέβασμα σε εκείνη την απεργία.

Οι ίδιοι μας λέγανε τώρα ότι η 20η Οκτώβρη ήταν απλά η προθέρμανση. “Τώρα που μάθαμε πως να οργανώνουμε μια απεργία θα συνεχίσουμε και για την πανεργατική”. Το φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης που διακινούσαμε είχε τους απεργούς του νοσοκομείου στο πρωτοσέλιδο κι έκανε θραύση.

Στο νοσοκομείο τα μέλη από τον τοπικό πυρήνα του ΣΕΚ παρεμβαίνουμε κάθε εβδομάδα με την Εργατική Αλληλεγγύη, συνεργαζόμενοι με το Σωματείο που έχει δύναμη η επαναστατική αριστερά και με εργαζόμενους που θέλουν να οργανώσουν τη μάχη. Έτσι έχει διαμορφωθεί ένα δίκτυο που είναι και βασικό στην οργάνωση της απεργίας».

«Έγινε εξόρμηση στον σταθμό του ΗΣΑΠ στα Κάτω Πατήσια το Σάββατο για την οργάνωση της απεργίας και των συζητήσεων που οργανώνει το ΣΕΚ “Κράτος και Επανάσταση”. Μοιράστηκαν εκατοντάδες προκηρύξεις για την απεργία μετεφρασμένες σε επτά γλώσσες και συναντήσαμε μεγάλη ανταπόκριση. Στο τέλος της εξόρμησης ένας νέος σπουδαστής επέλεξε να οργανωθεί στο ΣΕΚ» μεταφέρουν οι σύντροφοι/ισσες από τον πυρήνα των **Πατησίων**.

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Μπακογιάννη-Θεοδωρικάκο Κάτω τα χέρια από τις γειτονιές μας

Διαδήλωση Παρασκευή 4/11, 7μμ, Προπύλαια

βραχυπρόθεσμης ενοικίασης και της βιομηχανίας της εστίασης».

Σχετικά με την αστυνομοκρατία που συνοδεύει την εκστρατεία των αναπλάσεων επισημαίνουν ότι: «με αφορμή την δημιουργία σταθμού ΜΕΤΡΟ στην πλατεία Εξαρχείων και την ανάπτυξη/εμπορευματοποίηση του Λόφου Στρέφη οι συμμορίτικες ομάδες της ΔΡΑΣΗ, ΟΠΚΕ και των ΜΑΤ έχουν στρατοπεδεύσει μόνιμα τόσο περιμετρικά της πλατείας όσο και στον Λόφο του Στρέφη και λειτουργούν με όρους στρατού κατοχής.

Η στρατοπέδευση αστυνομικών δυνάμεων έξω από το δημοτικό σχολείο στον Λόφο Στρέφη με σκοπό τον εκφοβισμό γονιών και παιδιών (διόλου τυχαία μετά την ανακοίνωση

24/9, Διαδήλωση ενάντια στις αναπλάσεις Μπακογιάννη. Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

«Κάναμε εξόρμηση για την οργάνωση της απεργίας με την Εργατική Αλληλεγγύη στο δήμο Κορυδαλλού και δώσαμε 17 εφημερίδες, όσες είχαμε μαζί μας. Την Τρίτη είχαμε γενική συνέλευση και δώσαμε κι άλλες. Το λέω αυτό γιατί είναι ενδεικτικό του κλίματος στο δήμο. Ο κόσμος καταλαβαίνει ότι δεν υπάρχει άλλη λύση. Η κουβέντα είναι γύρω από την ακρίβεια κι ότι πρέπει να φύγει η κυβέρνηση. Να ξεσηκωθούμε γιατί δεν πάει άλλο» μας λέει ο **Μήτσος Καλιπίδης**, εργάτης στο δήμο Κορυδαλλού.

«Κλεμμένα είναι»

Κινητοποιούνται οι εργαζόμενοι του Υπουργείου Πολιτισμού **Κ**ενάντια στη νομιμοποίηση της αρχαιοκαπηλείας την Τετάρτη 2/11 στα εγκαίνια του Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης-Γουλανδρή. Τη συγκέντρωση καλούν στις 7μμ (Βασιλίσσης Σοφίας και Ηροδότου, περιοχή Ρηγάλλης) ο **Ενιαίος Σύλλογος Υπαλλήλων ΥΠΠΟ Αττικής, η Πανελλήνια Ένωση Συντηρητών Αρχαιοτήτων, το Πανελλήνιο Σωματείο Έκτακτου Προσωπικού ΥΠΠΟ, ο Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων και ο Σύλλογος Εκτάκτων Αρχαιολόγων.**

Όπως τονίζουν στην κοινή τους ανακοίνωση: «Κλεμμένα Είναι! Η διαβόητη “Συμφωνία” για τα 161 κυκλαδικά αντικείμενα αποδεικνύεται σκάνδαλο ολκής... Η κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού επιμένουν στον δρόμο νομιμοποίησης της αρχαιοκαπηλίας και της αναγόρευσης των αποδεκτών προϊόντων εγκλήματος (παράνομης διακίνησης αρχαιοτήτων) σε «δωρητές» και «ευεργέτες».

Στις 2 Νοεμβρίου εγκαινιάζουν, εν κρυπτώ, έκθεση 15 αντικειμένων από τα 161 της Συλλογής Στερν στο ιδιωτικό Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. Τα αντικείμενα αυτά δεν έχουν ελεγχθεί με τη νόμιμη διαδικασία για το αν είναι αυθεντικά ή κίβδηλα, ούτε για το πώς βρέθηκαν από τις Κυκλάδες στη συλλογή ενός πολυεκατομμυριούχου στη Νέα Υόρκη!».

Σ.Μ.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΚΙΝΑ Από μισοαποικία σε υπερδύναμη

Η ανάδειξη της Κίνας σε ανερχόμενη οικονομική (και όχι μόνο) δύναμη σε παγκόσμιο επίπεδο αποτελεί ένα από τα βασικά στοιχεία για την εικόνα του σημερινού καπιταλισμού. Οι πρόσφατες εξελίξεις δεν έχουν αφήσει περιθώρια αμφιβολίας για τις ανησυχίες του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού απέναντι στην κινεζική πρόκληση. Η απειλή πολεμικής σύγκρουσης στην Ταϊβάν αποτελεί την πιο καυτή έκφραση αυτών των ανησυχιών.

Για να κατανοήσουμε τον κόσμο γύρω μας, πολύ περισσότερο αν θέλουμε να τον αλλάξουμε, είναι αναγκαίο να σταθούμε στις αλλαγές που έφεραν την Κίνα από τη θέση μιας μισοαποικίας στη θέση της ανερχόμενης υπερδύναμης. Η νέα έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου, το βιβλίο του **Πάνου Γκαργκάνας** «Κίνα – από μισοαποικία σε υπερδύναμη», κάνει αυτήν την προσπάθεια με τη βοήθεια της μαρξιστικής παράδοσης: της θεωρίας του **Λένιν** για τον ιμπεριαλισμό αλλά και του **Τρότσκι** για τη συνδυασμένη και ανισόμερη ανάπτυξη. Καθώς και του **Τόνι Κλιφ** για την επικράτηση του κρατικού καπιταλισμού στη Ρωσία και την Κίνα.

Το βιβλίο αξιοποιεί τη συλλογική δουλειά συντρόφων και συντροφισσών στα πλαίσια του ΣΕΚ επί πολλά χρόνια για όλα τα ζητήματα που έχει αναδείξει για την Αριστερά η πορεία της Κίνας. Στις 120 σελίδες του συμπυκνώνει την ιστορία της χώρας. Στα δώδεκα σύντομα κεφάλαια αυτής της έκδοσης το «ταξίδι» ξεκινάει από τον αρχαίο κινέζικο πολιτισμό. Η Κίνα ακόμη και στις αρχές του 19ου αιώνα ήταν το «πλουσιότερο και μεγαλύτερο κράτος του κόσμου». Είχε πίσω της μια μακρά ιστορία στη διάρκεια της οποίας είχε προσφέρει πολλές «πρωτιές» στην πορεία της ανθρωπότητας. Κι όμως, στα τέλη του 19ου αιώνα η Κίνα είχε γίνει μισοαποικία των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Ο συγγραφέας εξηγεί τις αιτίες αυτής της μετατροπής, που συνδυάστηκαν όμως και με μια παράδοση εξεγέρσεων.

Στη συνέχεια περνάει στις συγκλονιστικές αλλαγές που έφερε ο 20ος αιώνας: η εργατική τάξη της Κίνας μεγάλωσε στα χρόνια του Α' Παγκόσμιου Πόλεμου. Η δεκαετία του 1920 σφραγίστηκε αρχικά από το αντιιμπεριαλιστικό φοιτητικό κίνημα της 4ης Μάη που έστρωσε το έδαφος για τη δημιουργία του Κομμουνιστικού Κόμματος και πυροδότησε την εργατική επανάσταση του 1925-1927 στην Καντόνα, στη Σαγκάη, στο Χονγκ Κονγκ. Μια επανάσταση που πνίγηκε στο αίμα από τις δυνάμεις του εθνικιστικού αστικού κόμματος Κουομιντάγκ, με το οποίο το ΚΚΚ είχε αναγκαστεί από τον Στάλιν να συμμαχήσει το προηγούμενο διάστημα.

Το 1949 ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός, που δυνάμωσε μέσα στην αντίσταση στην γαϊωνέζικη κατοχή, έχοντας στην ηγεσία του το ΚΚΚ, μπήκε θριαμβευτής στο Πεκίνο. Ήταν η επανάσταση που άλλαξε το πρόσωπο της Κίνας. Για την μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού της Κίνας, η νίκη

της επανάστασης συνοδεύτηκε από μια άμεση βελτίωση των συνθηκών της ζωής της. Όμως η νίκη του 1949 δεν ήταν μια σοσιαλιστική επανάσταση. Η εργατική τάξη στην Κίνα δεν έλεγχε το κράτος και την οικονομία. Τον έλεγχο τον είχε η νέα άρχουσα τάξη που σύμφωνα με την ηγεσία του ΚΚ Κίνας εκπροσωπούσε μια συμμαχία «τεσσάρων τάξεων». Και ο βασικός της στόχος ήταν να κάνει, επιτέλους, την Κίνα μια μεγάλη δύναμη όπως οι άλλες.

Διαδρομή

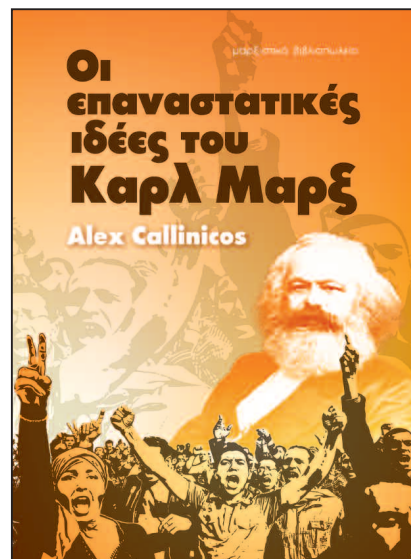
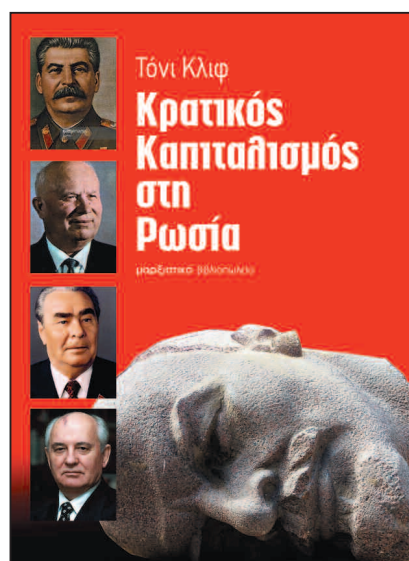
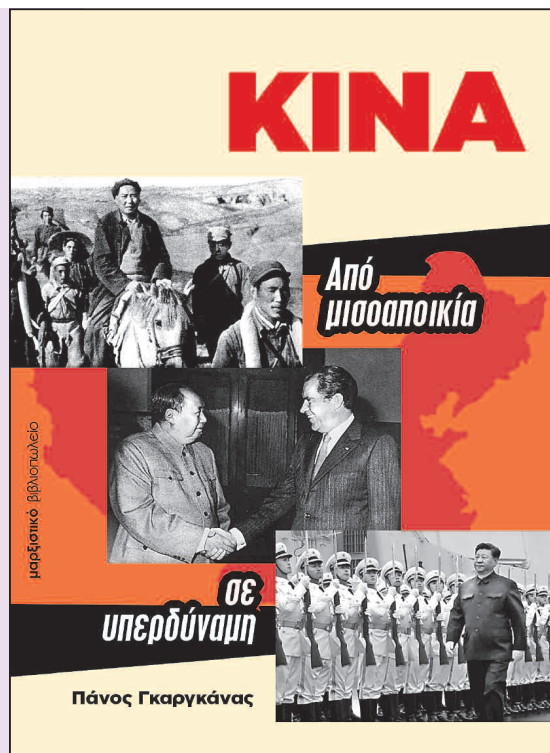
Το βιβλίο παρακολουθεί βήμα-βήμα την πορεία του καθεστώτος που έχτισε ο **Μάο Τσετούνγκ** και το κόμμα του: Αναλύει τι είδους κόμμα είχε μετατραπεί το ΚΚ Κίνας όταν πήρε την εξουσία. Τα προβλήματα της ανάπτυξης της κινέζικης οικονομίας και τις απόπειρες μίμησης της σταλινικής γρήγορης συσσώρευσης στη Ρωσία της δεκαετίας του 1930. Τις ιμπεριαλιστικές πιέσεις και τον πόλεμο της Κορέας. Τις εσωτερικές διαμάχες και ρωγμές στην ηγεσία του κόμματος που κορυφώθηκαν στην Πολιτιστική Επανάσταση το 1966-67 και έδωσαν τη δυνατότητα να εκφραστεί εκρηκτικά η εργατική τάξη και η νεολαία της Κίνας. Την εξέγερση και την αιματηρή καταστολή στην πλατεία Τιενανμέν το 1989. Το πώς το ΚΚ Κίνας το 1989 δεν κατέρρευσε μπροστά στη λαϊκή δυσανεμία όπως το ΚΚ της Σοβιετικής Ένωσης το 1991, αλλά αυτό που ακολούθησε ήταν διαδικασίες ανάδειξης μεγαλοκαπιταλιστών μέσα από τους κόλπους της κρατικοκαπιταλιστικής γραφειοκρατίας παρόμοιες με αυτές που έγιναν στη Ρωσία των «ολιγαρχών» του Γιάλτσιν και του Πούτιν.

Σε αυτή την ιστορική διαδρομή εντοπίζονται τα στοιχεία που επέτρεψαν στην ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας να χτίσει μια υπερδύναμη. Όχι του σοσιαλισμού, αλλά ενός κρατικού καπιταλισμού που έκανε τη μετάβαση στον καπιταλισμό της παγκοσμιοποιημένης αγοράς και των ανταγωνισμών.

Το τελευταίο κεφάλαιο είναι αφιερωμένο στους αγώνες του γίγαντα της κινέζικης εργατικής τάξης σήμερα. Ο Πάνος Γκαργκάνας κλείνει το βιβλίο με αυτή τη φράση: «Απέναντι στον αποσταθεροποιημένο παγκόσμιο καπιταλισμό όπου αναδύεται η κινέζικη υπερδύναμη, η ελπίδα μας παραμένει αυτό που διακήρυξε ο Μαρξ 'Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε', από την Αθήνα ως τη Σαγκάη!».

Αξίζει να σημειωθεί ότι η έκδοση περιλαμβάνει πλούσια βιβλιογραφία και ένα Παράρτημα με τη μακροσκελή διακήρυξη της **Σενγκ Βου Λιεν**, της οργάνωσης που έκανε τα περισσότερα βήματα προς μια μαρξιστική επαναστατική ανάλυση της κινέζικης κοινωνίας και των καθηκόντων που έμπαιναν μπροστά στο κίνημα στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, με τίτλο «Πού βαδίζει η Κίνα».

Κώστας Πίττας

Κοινό ΟΧΙ στις εξορύξεις

Την Δευτέρα 31 Οκτώβρη πραγματοποιήθηκε στην Ιστανμπούλ η εκδήλωση της Πρωτοβουλίας Don't Dig it - Kazma Birak - Μας σκάβουν τον λάκκο. Θέμα της εκδήλωσης ήταν «Η καταστροφή των ορυκτών καυσίμων και οι προοπτικές πολέμου» με προσκεκλημένους ομιλητές από την Ελλάδα, την Κύπρο και τη Ρουμανία.

Στην εκδήλωση, που άνοιξαν οι ομιλητές Νίκος Αναστασιάδης και Ερμύνη Φρεζούλη από Ελλάδα, Αθηνά Καρυώτη και Ανδρέας Χαραλάμπους από Κύπρο, Teodor Mihna Popescu από Ρουμανία και Balta Ecehan από Τουρκία, αναπτύχθηκαν θέματα γύρω από τις υποθαλάσσιες εξορύξεις και τις καταστροφικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις αυτών, τον επικίνδυνο καπιταλιστικό ανταγωνισμό στην Ανατολική Μεσόγειο και την απειλή του πολέμου, τον παραλογισμό ενός συστήματος που αποκαλεί «πράσινη» την πυρηνική ενέργεια και τη σημασία της κοινής πρωτοβουλίας Don't Dig-Kazma Birak-Μας σκάβουν τον λάκκο σε μία περίοδο όξυνσης των ανταγωνισμών λόγω του πολέμου στην Ουκρανία.

Η Αναστασία Γκολιομύτη που συμμετείχε μαζί με άλλους 7 ακτιβιστές/τριες από την Ελλάδα μας μετέφερε: «Η εκδήλωση της Δευτέρας είχε πολύ ενδιαφέρον. Η επιμονή στις εξορύξεις από τις ίδιες εταιρείες που δραστηριοποιούνται και στον χώρο των υποτιθέμενων Ανανεώσιμων Πηγών (βιομηχανικού τύπου ανεμογεννήτριες κλπ), οι προετοιμασίες για την κατασκευή του υποθαλάσσιου αγωγού EastMed, αλλά και η αντίσταση των λαών της Μεσογείου, ήταν κάποια από τα ζητήματα που αναδείχθηκαν. Στη συζήτηση, κεντρική θέση είχε η ανάγκη αλληλεγγύης των λαών και διεθνοποίησης της αντίστασης και αυτό είναι πολύ ελπιδοφόρο. Την Τρίτη 1/11 το διήμερο του Kazma Birak ολοκληρώνεται με συνέλευση που θα καταλήξει σε προτάσεις για τοπικές και παράλληλες δράσεις ενάντια στις εξορύξεις και την προοπτική πολέμου σε όλες τις χώρες που συμμετέχουν στην κοινή πρωτοβουλία. Παράλληλα, από 28 έως 30/11, στα πλαίσια της κοινής συνάντησης στην Ιστανμπούλ, έγιναν συζητήσεις περιβαλλοντικών κινημάτων γύρω από την κλιματική κρίση με κόσμο από την Τουρκία που δραστηριοποιείται σε αυτά τα ζητήματα».

Τέτοιες πρωτοβουλίες που δηλώνουν ξεκάθαρα «Όχι στον πόλεμο – όχι στις εξορύξεις», έρχονται την πιο κατάλληλη στιγμή. Βλέπουμε πως ο πόλεμος στην Ουκρανία οξύνει επικίνδυνα και τους ανταγωνισμούς στην γειτονιά μας. Ενδεικτική είναι η πρόσφατη συμφωνία για οριοθέτηση ΑΟΖ και εξορυκτικών «οικοπέδων» Ισραήλ – Λιβάνου με «διαμεσολαβητές» τις ΗΠΑ και τη γαλική Total, που ρίχνει λάδι στη φωτιά του πολέμου καθώς, μεταξύ άλλων στοχεύει και στον περιορισμό των ρωσικών εταιρειών από την περιοχή αυτή. Ταυτόχρονα, κλιμακώνεται ο ανταγωνισμός με την Τουρκία, καθώς στην κοινοπραξία αυτή συμμετέχει και η ελληνική εταιρεία Energean, η εταιρεία που διαχειρίζεται τα πετρέλαια του Πρίνου! Να σταματήσουν οι εξορύξεις και οι πολεμικοί εξοπλισμοί. Θέλουμε ειρήνη, δικαιώματα και σεβασμό στο περιβάλλον. Δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα με τα αδέρφια μας στην Τουρκία. Οι κοινόι μας αγώνες είναι η μόνη λύση για να απαλλαγούμε από ένα σύστημα που καταστρέφει το περιβάλλον στο βωμό του κέρδους και μας ωθεί σε ένα πόλεμο που οι λαοί δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν.

Εμμανουέλα Τερζοπούλου

Φωτό: Μας σκάβουν τον λάκκο

Από την εκδήλωση του DiSP για τον Σοσιαλισμό στην Ιστανμπούλ.

DSiP – ΤΟΥΡΚΙΑ

Χτίζουμε αντικαπιταλιστική εναλλακτική

Το Επαναστατικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (DSiP) στην Τουρκία διοργανώνει εκδηλώσεις για τον Σοσιαλισμό σε πέντε διαφορετικές πόλεις αυτό το φθινόπωρο. Η πρώτη από αυτές πραγματοποιήθηκε στην Ιστανμπούλ το περασμένο Σάββατοκύριακο. Περισσότερα από εκατό άτομα συγκεντρώθηκαν για να συζητήσουν για τις πολλές κρίσεις του καπιταλιστικού συστήματος και την οικοδόμηση μιας διεθνιστικής και σοσιαλιστικής απάντησης.

Η εκδήλωση διήρκεσε τρεις ημέρες και περιελάμβανε εννιά συζητήσεις, που απλώνονταν από τον αγώνα για το κλίμα έως τις κουβέντες για τα συνδικάτα, από την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες έως τις εκλογές που πρόκειται να διεξαχθούν στην Τουρκία τον επόμενο χρόνο.

Το Σάββατο έγινε η συζήτηση με τίτλο «Η σημασία των σοσιαλιστικών ιδεών στην εποχή της καταστροφής και της επανάστασης» με αρκετούς διεθνείς ομιλητές. Ο Άλεξ Καλλίνκος από το βρετανικό SWP σχολίασε την παγκόσμια εικόνα με την οικονομική, οικολογική και πολιτική κρίση για τις κυρίαρχες τάξεις σε όλο τον κόσμο. Υποστήριξε ότι η λύση είναι η σοσιαλιστική επανάσταση και έδωσε επιχειρήματα για τη συγκρότηση επαναστατικών οργανώσεων σε όλες τις χώρες. Ο Πάνος Γαργκάνας από το ΣΕΚ ύψωσε το λάβαρο του διεθνισμού λέγοντας ότι η απειλή του πολέμου και μιας νέας κούρσας εξοπλισμών φορτώνει επιπλέον βάρη στους φτωχούς και στις δύο πλευρές του Αιγαίου. Υποστήριξε ότι πρέπει να ενωθούμε με τους εργαζόμενους στη

Εκδηλώσεις για τον Σοσιαλισμό

δράση -σε απεργίες και διαδηλώσεις σε πολλά μέτωπα- παλεύοντας για καλύτερους μισθούς αλλά και για την υπεράσπιση των γυναικών ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις. Αυτό σημαίνει εμπλοκή σε ενιαία μέτωπα και αντίθεση με τον σεχταρισμό. Είπε επίσης ότι η εργατική τάξη χρειάζεται ένα αιχμηρό στήριγμα για να ανατρέψει το σύστημα και το κράτος που το υπερασπίζεται και κάλεσε με τη σειρά του στο χτίσιμο επαναστατικών σοσιαλιστικών οργανώσεων.

Από τα κάτω

Η Virginia Rodino από το Marx21 στις ΗΠΑ μίλησε για τους δικούς τους αγώνες ενάντια στην ακροδεξιά. Επιχειρηματολόγησε ενάντια σε εκείνους που προτείνουν στον κόσμο μόνο «να ψηφίσει» και άσκησε κριτική στους Δημοκρατικούς. Και τόνισε τη σημασία των αγώνων από τα κάτω σε πολλά διαφορετικά θέματα. Ο Ozan Tekin από το DSiP επέκρινε επίσης όσους στην Τουρκία λένε στον κόσμο ότι το καλύτερο είναι να μην κάνει τίποτα τώρα και να περιμένει τις εκλογές του επόμενου έτους. Υποστήριξε ότι μια επιτυχημένη εκλογική στρατηγική για την αριστερά θα μπορούσε να οικοδομηθεί μόνο με τη βοήθεια των κοινωνικών κινημάτων και των αγώνων των εργαζομένων. Ανέφερε τις εμπειρίες της Οκτωβριανής Επα-

νάστασης για όλους τους εργάτες και τους καταπιεσμένους υποστηρίζοντας ότι η εργατική επανάσταση έχει όλες τις απαντήσεις και λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Στην τελευταία εκδήλωση την Κυριακή συζητήθηκαν οι εθνικές εκλογές στην Τουρκία την επόμενη χρονιά. Το DSiP δεσμεύεται να παλέψει στην πρώτη γραμμή κατά του κυβερνήτορος συνασπισμού από το AKP-MHP, αλλά επίσης υποστηρίζει ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα με την κυρίαρχη αντιπολίτευση. Το καθήκον της αριστεράς δεν είναι να στηρίζει τις δεξιές πολιτικές τους μόνο και μόνο για να απαλλαγεί από την τωρινή κυβέρνηση. Υποστηρίζουμε τους αγώνες των εργαζομένων, οικοδομούμε την αλληλεγγύη με τους πρόσφυγες, υπερασπιζόμαστε την ειρήνη και τα δικαιώματα των Κούρδων, τις γυναίκες, τους ΛΟΑΤΚΙ+ και αγωνιζόμαστε για την αλλαγή του συστήματος ενάντια στην κλιματική καταστροφή.

Το DSiP θα ψηφίσει το HDP στις εκλογές και θα κάνει ό,τι μπορεί για να ξεδιπλωθούν οι εργατικοί αγώνες ενώ ταυτόχρονα θα υποστηρίζει τις επαναστατικές σοσιαλιστικές ιδέες μέσα στο κίνημα. Η Εκδήλωση για τον Σοσιαλισμό μάς βοήθησε να εντάξουμε νέους συντρόφους στο κόμμα και θα συνεχίσουμε αυτόν τον μαρθαβώνιο αγώνα στην Αγκυρα, τη Σμύρνη, τη Ραϊδεσέο και την Προύσα.

Ozan Tekin

Νίκη Λούλα – νέοι αγώνες

Ο κόσμος ολόκληρος υποδέχτηκε με ανακούφιση τη νίκη του Λούλα στον δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών της Βραζιλίας. Αλλά και με ανησυχία: ο Μπολσονάρο, ο απερχόμενος πρόεδρος, πήρε την περασμένη Κυριακή ένα ανατριχιαστικό 49% -ο Λούλα κέρδισε τις εκλογές με μια διαφορά μικρότερη από το 2%.

Η πιο άμεση απειλή από αυτό το αποτέλεσμα είναι να αμφισβητήσει ο Μπολσονάρο την ήττα του. Το ίδιο προσπάθησε να κάνει και ο Τραμπ στις ΗΠΑ, όταν έχασε τις εκλογές από τον Τζο Μπάιντεν. Τον Γενάρη του 2021 ένας «όχλος» από οπαδούς του Τραμπ, ακροδεξιούς και φασίστες είχε εισβάλλει στο Αμερικανικό Καπιτώλιο, την έδρα της Βουλής και της Γερουσίας (των δυο νομοθετικών σωμάτων) των ΗΠΑ. Πολλοί φοβούνται ότι ο Μπολσονάρο θα προσπαθήσει κάτι ανάλογο -ή και ακόμα χειρότερο. Μέχρι αυτή τη στιγμή δεν έχει κάνει καμιά δήλωση για τα αποτελέσματα. Την περασμένη εβδομάδα ο γιός του Φλάβιο είχε υποστηρίξει δημόσια ότι οι (επερχόμενες τότε) εκλογές θα είναι "η μεγαλύτερη εκλογική απάτη που έχει γίνει ποτέ".

Αλλά ακόμα και αν δεν προσπαθήσει να ακυρώσει βίαια το αποτέλεσμα των εκλογών ο Μπολσονάρο έχει τη δυνατότητα να μπλοκάρει τη νέα κυβέρνηση: έχει την πλειοψηφία και στα δυο κοινοβουλευτικά σώματα και ελέγχει τις περισσότερες και μεγαλύτερες περιφέρειες της χώρας -ανάμεσά τους και το Σάο Πάολο και το Ρίο ντε Τζανέιρο- τις οποίες κέρδισαν ακροδεξιοί σύμμαχοί του. Ο Λούλα θα αναγκαστεί να κάνει μεγάλες παραχωρήσεις αν δεν αντιμετωπίσει αποφασιστικά και αποτελεσματικά αυτή την απειλή.

Ο Μπολσονάρο δεν είναι απλά ακροδεξιός. Η τετραετία του στην εξουσία ήταν ένα όργιο διαφθοράς, καταπάτησης δικαιωμάτων, σκοταδισμού, καταστολής και αυθαιρεσίας. Πάνω από 600 χιλιάδες Βραζιλιάνοι πέθαναν από την πανδημία. "Χιλιάδες από αυτούς τους θανάτους θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί", γράφει η διεθνής οργάνωση προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων **Human Rights Watch**. "Ο πρόεδρος Ζαΐρ Μπολσονάρο διέσπειρε ψευδείς πληροφορίες, αντιτίθετο στην κοινωνική αποστασιοποίηση, αρνιόταν να φορέσει μάσκα και συστηματικά αντάλλαζε χειραψίες με τα πλήθη των οπαδών του. Ο άμεσος στόχος του... ήταν μια γρήγορη εξάπλωση του ιού που θα επέτρεπε στη Βραζιλία να αποκτήσει ανοσία". Η κυβέρνηση του Μπολσονάρο κα-

29/10, Ο Λούλα στο Σάο Παόλο. Φωτό: Κάρινα Καρνιέρ/Reuters

τέστρεψε συνειδητά το μεγαλύτερο μέρος του δάσους του Αμαζονίου - αφήνοντας προκλητικά ελεύθερους καταπατητές, παράνομους υλοτόμους και κάθε λογής τυχωδιώκτες να κάνουν κυριολεκτικά ό,τι θέλουν.

Πως κατάφερε, ύστερα από όλα αυτά, ο Μπολσονάρο να πάρει αυτό το 49% στο δεύτερο γύρο των εκλογών; Υπάρχουν πολλές και διάφορες ερμηνείες. Κάποιοι αποδίδουν αυτή την επιτυχία στην συντηρητικοποίηση της Βραζιλιάνικης κοινωνίας: "η

εντυπωσιακή άνοδος της Ευαγγελικής Εκκλησίας είναι ένα στοιχείο", γράφει η εφημερίδα Financial Times. "Σχεδόν ένας στους τρεις Βραζιλιάνους ανήκει σήμερα στο ποίμνιό

της". Το δεύτερο στοιχείο, σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, είναι η δύναμη του αγροτοβιομηχανικού τομέα "που είναι υπεύθυνος για το 30% σχεδόν του ΑΕΠ της χώρας. Και οι δυο είναι βαθιά συντηρητικοί και υποστηρικτές ενός μικρο-κρατικού καπιταλισμού". Αυτές οι δυνάμεις είχαν αρχίσει να γιγαντώνονται πολύ πριν πάρει την εξουσία ο Μπολσονάρο.

Η δύναμη (οικονομική και πολιτική και κοινωνική) του αγροτοβιομηχανικού τομέα είναι πραγματική. Και η εξάπλωση της ευαγγελικής εκκλησίας είναι επίσης πραγματική. Αλλά το συμπέρασμα της "συντηρητικοποίησης" της κοινωνίας δεν ανταποκρίνεται στα δεδομένα.

Αυτός που είναι υπεύθυνος για αυτό το ανατριχιαστικό 49% του Μπολσονάρο στις εκλογές δεν είναι ο κόσμος που έχει "συντηρητικοποιηθεί". Ο κύριος υπεύθυνος είναι η δεξιά στροφή του ίδιου του Λούλα.

Ο Λούλα γεννήθηκε το 1945. Ήταν το όγδοο παιδί μια φτωχής οικογένειας αγροτών που δεν είχαν κυριολεκτικά στον ήλιο μοίρα. Έγινε, όπως τα περισσότερα φτωχόπαιδα, εργάτης. Και συνδικαλιστής. Το 1975 έγινε πρόεδρος του συνδικάτου των μεταλλωρύχων. Στα τέλη της δεκαετίας του 1970 καταδικάστηκε σε ένα μήνα φυλάκιση για την οργάνωση μιας "παράνομης" απεργίας και κλείστηκε στις φυλακές. Το 1980 ίδρυσε μαζί με μια ομάδα ακαδημαϊκών και συνδικαλιστών το Εργατικό Κόμμα. Την 1 Ιανουαρίου 2003 ορκίστηκε πρόεδρος της χώρας, μετά από μια σαρωτική νίκη στις εκλογές του Οκτώβρη του 2002. Οι εργάτες και οι φτωχοί είχαν πανηγυρίσει με γιορτές και χορούς στους δρόμους την εκλογή «ενός δικού τους» ανθρώπου στην εξουσία. Ο Λούλα κέρδισε ξανά τις εκλογές το 2006. Αλλά νοιάστηκε πολύ περισσότερο για την «εθνική οικονομία» και τη θέση της Βραζιλίας στην παγκόσμια σκηνή παρά για τους απλούς ανθρώπους.

Το κεντρικό μοτίβο της φετινής του προεκλογικής καμπάνιας ήταν η υπεράσπιση της δημοκρατίας. Για την οικονομία, τον πληθωρισμό, την ανισότητα, τη φτώχεια δεν είχε τίποτα να πει. Ή για να είμαστε ακριβείς, δεν είχε τίποτα το ριζοσπαστικό να πει. Η υποψηφιότητά του είχε πλαισιωθεί από μια ολόκληρη σειρά από παλιούς πολιτικούς από την «κεντροδεξιά». Ο αντιπρόεδρος του ήταν ο δεξιός αντίπαλός του στις προεδρικές εκλογές του 2006 – ένας ακραϊνής νεοφιλελεύθερος που εικάζεται ότι μπορεί να αναλάβει και το υπουργείο Οικονομικών.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Έτσι έχασε ο Μπολσονάρο

Σε πείσμα της θεωρίας της «μακρόσυρτης συντηρητικοποίησης» που βλέπει λίγο-πολύ την στροφή προς την ακροδεξιά σαν ένα «φυσικό» φαινόμενο, η Βραζιλία έχει ένα μεγάλο παρελθόν εργατικών αγώνων και μαζικών κινητοποιήσεων.

Το παρακάτω απόσπασμα από την Εργατική Αλληλεγγύη της 3/5/2017 είναι χαρακτηριστικό:

«Η μεγαλύτερη γενική απεργία των τελευταίων τριάντα χρόνων ήταν αυτή που έγινε στις 28 Απρίλη στη Βραζιλία ενάντια στα νέα μέτρα που έφερε η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση του κατηγορούμενου για διαφθορά πρόεδρου Τέμερ... Στις 28 Απρίλη, μέρα της απεργίας, εκατοντάδες χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους του Ρίο, του Σάο Πάολο, της Μπραζιλία και άλλων πόλεων παρά την καταστολή εκ μέρους της αστυνομίας. Όλες οι εργατικές ομοσπονδίες, ακόμη και αυτές που ελέγχονται από τη δεξιά αναγκάστηκαν να καλέσουν στην απεργία. Ήταν τέτοια η ένταση και η επιτυχία της 28ης Απριλίου που ανάγκασε τον υπουργό Δικαιοσύνης Σεράλιο να δηλώσει: "Αυτό δεν ήταν απεργία, αλλά εκτεταμένη εξέγερση". Συμμετείχαν 35 εκατομμύρια εργαζόμενοι που κυριολεκτικά νέκρωσαν όλες τις μεγάλες πόλεις και τη χώρα γενικότερα. Ανάλογη σε μέγεθος απεργία είχε να γίνει από το 1989, ενώ η αμέσως προηγούμενη πανεργατική είχε συμβεί πριν από 21 χρόνια, το 1996 ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τις περικοπές του τότε προέδρου Καρντόζο».

Ο Μπολσονάρο βρέθηκε αντιμέτωπος με την οργή του κόσμου στους δρόμους από την πρώτη κιόλας μέρα που βρέθηκε στην εξουσία. Εκατομμύρια διαδηλωτές είχαν ξεχυθεί με συνθήματα «Όχι αυτόν» στους δρόμους τον Οκτώβρη του 2018 ενάντια στην υποψηφιότητά του. Στις 3 Οκτώβρη του 2018 έγραφε και πάλι η Εργατική Αλληλεγγύη:

«Ενώ όλα τα "σοβαρά" ΜΜΕ και οι κυβερνήσεις

ανά τον κόσμο "δήλωναν τον αποτροπιασμό τους" για την άνοδο της ακροδεξιάς στη Βραζιλία, την πραγματική απάντηση την έδωσαν οι γυναίκες από τα κάτω που πλημμύρισαν τους δρόμους το περασμένο Σάββατο. Σε 300 πόλεις όλης της χώρας, αλλά και σε συντονισμό με κινητοποιήσεις Βραζιλιάνων και συμπαραστών σε άλλες χώρες, δόθηκε η πιο μαζική απάντηση στον Μπολσονάρο, τον φασίστα, ρατσιστή και σεξιστή υποψήφιο για την προεδρία της χώρας. Στο Σάο Πάολο υπολογίζονται 300 χιλιάδες, στο Ρίο 200 χιλιάδες, στο Μπέλο Οριζόντε 150 χιλιάδες και αντίστοιχα σε πολλά άλλα σημεία. Το σλόγκαν "Αυτόν ΟΧΙ" ενώνει πλέον εκατομμύρια γυναίκες».

Διαμαρτυρίες

Οι διαμαρτυρίες και οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν όλα τα επόμενα χρόνια, σε πείσμα της καταστολής και της αυθαιρεσίας του καθεστώτος. Πριν από ένα ακριβώς χρόνο, στις 2 Οκτωβρίου 2021, τεράστιες διαδηλώσεις με σύνθημα «Έξω ο Μπολσονάρο» είχαν πλημμυρίσει όλες τις μεγάλες πόλεις της Βραζιλίας. Στο Σάο Πάολο γέμισαν την Αβενίντα Παουλίστα, μια πλατεία που χωράει 100 χιλιάδες ανθρώπους. Στο Μπέλο Οριζόντε διαδήλωσαν 80 χιλιάδες. Στο Ρίο ντε Τζανέιρο γέμισαν την πλατεία Σινελάντια. Στις κινητοποιήσεις καλούσαν συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι και η αριστερά.

Οι δημοσκοπήσεις την εποχή εκείνη έδιναν 49% στον Λούλα και μόλις 23% στον Μπολσονάρο. Ο Λούλα δεν αξιοποίησε αυτή τη δυναμική. Αντί να απευθυνθεί στο κίνημα, στους εργάτες, τις γυναίκες, τους φοιτητές - όλες και όλους αυτούς που είχαν παλέψει ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό, τον σεξισμό, τον ρατσισμό, τη φτώχεια τα προηγούμενα χρόνια- προτίμησε να διεκδικήσει την προεδρία πλαισιωμένος από τις πολιτικές δυνάμεις που ήταν υπεύθυνες για αυτές τις πολιτικές.